

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIII.

CHICAGO, ILL., 15. ZÁŘÍ, 1911.

ČÍSLO 9.

J. R. Cihlár:

Padesát let práce!

Necht' dalších št'astných vzejde padesát!

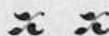
PADESÁTILETÉ ČINNOSTI SOKOLA KOLÍNSKÉHO.

HOJ, Sokolíku Kolínský!
"Po padesát let"
svou chrabrou četou sokolí
ty's čestně k cíli ved'!
At' příznivo, necht' bouřný den
vždy neúnavným pochodem
ku metě za svým praporem
jsi statně krácel — v před!

Let padesát jsi bojoval
však padesát též žil!
let padesát jsi vzdoroval
všem nepohodám chvil.
Nuž "padesát zas dalších let"
káňata svoje vzorně ved'!
Čas kvapí! — pospěš ku předu!
však nikdy krok ne zpět!

Let padesát jsi domovíně
věrnou konal stráž,
let padesát svých zlolažů
hněv krotil, zjevnou zášť;
let padesát jsi mohutněl
ku zlobě četných nepřátel
jsi vzrůstal stále mocně výš
v nezlomný pevný kmen!

Tož sokolíku Kolínský
k nové se práci vzmůž!
Hrud', paže k boji otužuj,
své rodné zemi služ!
Spěj s praporem dál do kraje
v pochodu **Kmoch** ti zahraje
"Svobodu — Volnost" dobývej
otčině předrahé.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Jaké pak fraky, jednou přiznati se musí a proto tedy at' je zde, at' konečně si všichni uvědomíme. Po celou řadu let a rozumí se hlavně v těch našich počátcích novinářských vůbec a to bez rozdílu, záleželo vždy a v prvé řadě na tom, aby ten či onen nově vzniklý list se udržel. Z toho také důvodu a vzhledem na různé jiné nesnáze, zejména prostředky hmotné a jich patrný nedostatek v každém takovém začátku museli vydavatelé a pak již redaktori, chtě nechtě, hověti různým choutkám, libůstkám a nepěkným zvykům svého čtenářstva čili jednoduše řečeno, museli za každý dollar přijatý udělati mnohé, co třeba dnes by jim šlo proti srsti. Poznenáhlu jako vše i ta naše česko-americká žurnalistika se vyvíjela a co někdy bylo hodně podivné, zmizelo, však nezmizelo všechno. Co tu ještě dnes planého rozkošnictví, strojenosti a divných úkazů, sprostoty, placených "puffů", co oznamek pochybného rázu a manipulací s tím spojených a co bezzásadnosti, at' v tom či onom smýšlení politickém, co povrečnosti, pozlátka a úplatnosti a ve svobodomyšlnosti prožíváme již od chicagského sjezdu tak lecos nehezkého. Choutkám lidu se vyhovuje zase jiným způsobem. chválí se všechno o překot, na chybu zcela zjevnou bojí se mnozí naši "rytíři péra" poukázati a se-směšňujíce práci jiných jdou jednoduše a nestoudně

za svým dollarem! Tot' snaha leckde nejvyšší a snahy vychovatelské, opravdové a poctivé pro toho českého člověka, porada upřímná a vedení šlechetné jen málo kde se vyskytují a ty jinde pak zase se tutlají, znehodnocují a překrucují! Každá dupanda za oznamku v listě je "velkolepou", každý "pajzl" nejchutnější předkládá "luně", každý humbuk, jen když český jako vlastenecký se doporučuje a čtenářstvu se radí, aby ty a ty podíly na nový podnik "ryze národní" kupovalo, protože "vážený a zkušený" občan "Hastegesehen" jest v čele toho díla, jež před tváří ciziny "jméno české" dojista pozvedne atd. atd. Celé spousty takových frází a vědomě napsaných humbuků daly by se uvést. Na řádné vedení, opravu, očistu a skutečnou práci výchovnou se zapomíná a lid konečně si myslí, že již opravdu to dotáh hodně daleko, že jsme chlapíci, že ještě nezhyne — a zatím záznam policejní velikých měst mluví o něčem jiném a na venkově mravnost hodně poklesá i v těch našich vlastních síních i největších a nejnárodnějších spolků! Cheete doklady? I nechtějte, udělalo by se vám špatně, jako při zprávách o "bílém otroctví". Nezdá se vám, že za takých poměrů a okolností mělo by se již obrátit? Nemyslete, že byl by již čas nechat zbytečného a bezmyslenkového podkuřování massám i jednotlivcům šplhav-

cům majetným a rozhoupati se k činům na celé čáře? Dosavadní hýčkáni lidu a jeho necností viděli jsme kam vede, vyhovování jeho choutkám mohli jsme sledovati za tu řadu let a otravu všelikých tištěnin můžete leckde vyčísti z mnohé tváře českých "ajryšů". Poukázání na chyby, svědomitý posudek a poetivá rada tot' naší povinností a jestli povinností naší sokolskou, proč nemohlo by býti i jinde? A což již jsme dovedli napravit, na kolik jsme vlastní sebekritikou získali, na kolik šiky své zvykli. Není sice ještě mnoho, ba hodně i nám dosud schází, ale bratři i sestry jsou nám svědky, že jsme se snažili a za námi mnozí z nich, ba že vychovali jsme si již celou řadu poetivých písmáků... a ti pracují s námi na díle společném v poznání síly života!

Když před lety stěžovali jsme si, že žurnalistika ve staré vlasti chová se k nám s politování hodnou nevšímavostí, že často z Ameriky i z ochoty zasílané zprávy o naší práci národní házela prostě do koše, nebylo stížnostem našim dáváno víry, výtky ta odmítána byla jako neoprávněná, nezasloužená. A tu pojednou čteme v pražském denním listě následující přiznání: "Naše žurnalistika povšimne si lynchování nějakého černocho, zatčení bezvýznamného penězokaze v New Yorku a jiných maličerností, avšak mnohdy pro důležité zprávy o postupu českých poměrů v Soustátí americkém nemá dosti místa..." — Toto poetivě doznání musí jen každého Čecho-Američana potěšiti, poněvadž přiznání se k vině jest prvním krokem k nápravě. My těžce nesli to přímo macešské chování se k nám — ne snad proto, že to neb ono nebylo uveřejněno, že často významná událost v našem životě národním, v našem snažení zůstala zúmyslně nepovšimnuta, neboť my přes to pracovali neúnavně dále, nedbajíce, stojíme-li pánu žurnalistům pražským za povšimnutí anebo ne. Ale bolelo nás, že tím v obecném lidu posilován byl náhled, "že se o nás ví jenom, když se má na něco sbírat..." — a my neměli po ruce důkazů, abychom názor ten vyvrátili — kdežto pražská žurnalistika svědomitě a vytrvale dbala toho, aby lid pro tento svůj oblíbený výrok měl stále hojnou zásobu smutných dokladů.

č.

V několika minulých číslech na těchto místech poukázali jsme na tu význačnou okolnost, jak dnes cizina pohlíží ku práci sokolské, naší soustavě tělocvičné a jaký znamenitý má zvuk slovo Sokol v Evropě, kdežto zde mezi Američany a kruhy odbornými český Sokol rovněž uznání si vydobyl. A tu, když dočtete se, že i odvěký náš nepřítel v říši pojednou uznává Sokolstvo, že zve je na své slety a hygienické výstavy do Drážďan a podobně, ba starostovi Č. O. S. vykazuje čestné místo ve výboru tělocvičného a sportovního oddělení, zdaliž není zrovna zadostiučiněním oproti všemu tomu útisku doma v Rakousku a chladnému se chování vládních kruhů vůči instituci české nejlepší? Na této výstavě ukázalo se lidu všemu, že tělocvik soustavně pěstovaný a na vědeckých základech spočívající znamená ve skutečnosti praktické zdravotnictví, posilu a utužení lidu i jeho

dorostu a mládeže školní. Výstava v Drážďanech jest rázu mezinárodního a říditelstvo znáje práci českého Sokolstva, jestli chtělo, aby dotyčné oddělení bylo úplné, musilo tu míti naše Sokoly.

Již upozornili jsme několikrát v listu našem, že Č. O. S. o šestém sletu uspořádá v Praze výstavku sokolskou. Přinesli jsme své doby i celý přehled tohoto dojista jen krásného podniku i vyslovili naději, že tu scházeti nebudeme a po rozhodnutí našeho V. V. nesmíme. Čas kvapí! Doporučujeme činovníkům všech našich jednot, aby co zajímavého, památného a sokolského z našeho života sbírali, pečlivě uschovali a po případě tu i onde od jednotlivců získavše vypůjčili. Důkazy z památných událostí sokolských, sletů a závodů, doklady o založení těch kterých jednot i odborů Sokolek, fotografie boreů a tělocvičen, hlavně vnitřního zařízení, výstřižky a posudky o Sokolstvu i práci jeho z dob dávných i nynější tisku vůbec a anglického zvláště, vydané publikace u různých příležitostí slavností sokolských, statistiky a doklady práce tělocvičné, ukázky vývoje našeho kroje, stará čísla našeho časopisu a sokolských listů česko-amerických, doklady o vzájemných stycích s jinými sdruženími sokolskými, slovanskými i cizonárodními, o práci a účasti v otázkách veřejných atd. atd. Vše to s poštovními lístky, pořady, tiskopisy atd., rozesílanými o slavných dnech sokolských a pohlednicemi lze vhodně uspořádati a u příležitosti nějakého toho večírku sokolského, přednášky, akademie a besídek dorostu i mládeže naší nejprve u nás vystaviti a pak po náležitém přehledu i výběru, aby neposílalo se co příliš místního rázu, mohlo by se připravit pro zasluku do Prahy na výstavu do oddělení naší N. J. S. Mýlili byste se za to majíce, že snad my nemůžeme vystaviti dosti a z toho lecos dobrého i poučného, jen chtít a snažiti se! O statistiky a vytabulované přehledy se již sami postaráme i mapy a podobné, ale na součinnost ve všech našich jednotách musíme počítati, na činovníků našich všech dobrou vůli. Povídáme v čas a hodně v čas, tak aby se znalo před zahájením období přednáškového a toto upozornění slíbené již statistické dotazníky budou následovati.

Jednou zase několik upřímných slov k vám, sestry Sokolky: řeklo se o vás nejednou právem, že jste ozdobou našeho veřejného vystoupení — neboť eviky vaše, vrchol tělocvičného krásna, býval často korunou našich veřejných evičení. Ale nezapomínejte, co připomínáme Sokolům, že v tělocvičnách sokolských nepěstujeme jen tělo, ale že šlechtiti máme i ducha! Sokol, jenž na evičišti svým krásně vypěstovaným tělem budí obdiv, jenž evičením svým strhuje diváky k bouřlivému potlesku, není Sokolem, ale pouhým gymnastem, nedovede-li zachovati si úctu svým chováním i mimo evičiště. Sokolky až posud — co celek — nedaly nám příčiny k stížnostem, ale přece musíme upozorniti na některé nepřístojnosti, jichž často se dopouštějí sestry jednotlivě, nemajíce snad ani tušení, že chování jejich stává se předmětem ostrých posudků se strany těch, jimž pů-

sobí potěšení, mohou-li nám nějakou nepřístojnost vytknouti. Jednou z těchto — na pohled nepatrných — nepřístojností jest, procházíte-li se v den veřejného cvičení mezi obecenstvem v obleku cvičebním. Oblek cvičební jest určen jen pro tělocvičnu a cvičiště — a ne pro vycházky mezi lid. Kdybychom mohli býti zodpovědní za každého jednotlivce, který se na naše cvičení přijde podívat, nebylo by v tom nic závadného — leč my víme a viděli jsme často, že v cvičebním obleku procházející se Sokolka byla předmětem drzých, urážlivých pohledů surových zevlounů, že provázena byla hrubými poznámkami mužské chátry, která mimo podoby nemá při sobě ničeho lidského — a naším přáním jest, aby sestry Sokolky byly před těmi drzími pohledy, surovými výkřiky chráněny. A dále: Když Sokolky vracejí se ze společného cvičení neb zkoušky, počínají si s hlučnou bujností a veselostí, nemajíce ohledu na spolucestující — jakým dojmem působí, když cizí lidé vyptáváním se dozví, kdo jste a co reprezentujete? My však neviníme za tyto nepřístojnosti ani tak Sokolky — mládí často bujnosti své pustí úzdu příliš daleko, aniž by tušilo, že překročilo hranice — za chování takové jest vždy zodpovědným cvičitel, který nesmí býti pouhým ukazovatelem výkonů, pouhým trenerem, ale musí býti též **vychovatelem**. At' Sokol — at' Sokolka — at' dorostenec neb útlé dítě — každý, z naší školy vycházející, měl by před veřejností ukazovati nejen vliv výchovy tělesné, ale i výchovy mravní — jinak naše práce ztrácí značně na své ceně, neboť o **výchovu tělesnou pouze** jest dnes již dostatečně postaráno na veřejných hřištích. My chceme ale činiti lid náš nejenom statnějším, zdravějším, vytrvalejším, ale též ušlechtilějším; my chceme, aby v krásném těle sídlil ušlechtilý duch a zároveň aby každý náš odchovanec přinášel si z našich ústavů hrdé vědomí národní, aby on byl hrdým na své češství a **to češství aby opět mělo příčiny býti hrdo na něho**. To jest ta pravá výchova lidu v jednotách sokolských, to jest to pravé tělesné i mravní odchovávání celého národa.

Vidíme-li athleta, jenž stále a stále jednostraně cvičí jisté výkony svého sportu a pozorujeme-li chorobně až vyvinuté některé skupiny svalů těla jeho, nesmíme bráti si jej rozhodně za vzor. Naše práce tělocvičná jest soustavná a nesmí rozhodně klásti příliš veliké požadavky na činnost srdce, jakž na místech těchto tolikráte jsme varovali, dokazující, že lze si přímo a do jisté míry život prodloužiti, jestli dobře a rozumně své orgány cvičíme bez přemáhání. Vedle cvičení takového však musíme i způsob života svého tak si zařídit, aby odpovídal v každém ohledu požadavkům pravé hygieny, neboť tu třeba si zapamatovati hlavně, že všechna naše ústrojí jsou tak stavěna, že nesnesou žádného schoulostivění, ale také žádných přemrštěných požadavků. Přecpávají ubohý žaludek všemi možnými věcmi nestravitelnými a při tom napínati čivý v té honbě za "dollarem", živiti se pouze masitými pokrmy, jež jsou jen přídávkem, nikoliv hlavní věcí a žízeň nemírnou vzbuzují,

dojista správným není, zejména pak, když z toho vzniklé poruchy léčiti chceme všelijakou "patentkou" a alkoholem. Pamatujme si, že naše česká kuchyně má poměrně výběr látek nejlepší a úprava těchto pro výživu těla jest přirozenější, protože dovede střídati pokrmy různé jako zeleniny a látky škrobové, bílkoviny, atd., ba co hlavního skoro nikdy na dobrý chleba nezapomíná. Ukojiti hlad znamená jen požívati samá jemná jídla, neboť vedle toho našeho těla celého i naše střevo potřebuje trochu toho svého denního cvičení, čili svoji denní masáž pomocí hrubších potravin, jež jeho stěny mechanicky podráždí a pobádají k čilejší práci. A tu právě ten náš chlebiček hraje úkol nejlepší a po obědě na stole nikde neměl by chyběti a ovšem také požíván býti. V mírném všeho požívání, ve střídmosti záleží celé umění života, tedy střídmy požitků, čistý vzduch, dostatečný spánek, radostná práce a neustálá sebevýchova, vedle soustavného procvičení celého těla i vyrovnání nedostatků mnohých, jakž způsobeny bývají jednostranou prací a při tom trochu optimismu k tomu jistě neuškodí, neboť život nepřináší vždy a stále i každému z nás samé jen veselí.

"Bratře Č.! Divil jsem se — a těžce nesl — jako mnoho jiných Sokolů — že v našem orgánu nenašli jsme žádné zprávy podrobnější o tak významné slavnosti jakou bylo odhalení pomníku Havlíčkovi. Nám chicagským to ovšem nevadilo, ale venkovští bratři by si byli zajisté rádi přečetli podrobnosti a pak byl by náš orgán ukázal, že se o tak významnou slavnost zajímá — vždyť to byla slavnost nás všech! Na zdar! Jan V...n." — Milý bratře! Tímto dotazem nutíš nás zmíniti se o věci, které neměli jsme v úmyslu dotknout se ani slovem, ani pérem. Nemilých, nechutných sporů a hádek bylo již dosti — jako obyčejně — a my nechtěli rozněčovat nemilé spory ještě stížností na to, jak někteří činovníci výboru zachovali se vůči orgánu Nár. Jed. Sokolské. Nemyslíš, že bylo povinnou slušností, aby redakce "Sok. Amer." byla též výborem k slavnosti pozvána? Domnívali jsme se, že to nebylo pouhým opomenutím, ale že ignorováním orgánu Nár. Jed. Sokolské měl býti list náš — hlavně jeho chicagský spoluredaktor — potrestán za svoji smělost, že před časem přimlouval se za stavbu pomníku Komenskému na místo Havlíčkovi. Členové výboru — nemluvíme o výboru celém, nýbrž jen o některých jeho členech — nebyli patrně s to pochopiti, že i ten nejnadšenější ctitel Havlíčkův, může o významu stavby pomníku jeho v zemi této míti náhled zcela jiný, nežli oni. Své stanovisko jsme objasnili náležitě a netřeba zde ještě naše důvody opakovati — a skutečnost, že byli jsme nuceni před anglickou veřejností stavbu pomníku hájiti a že anglický tisk odbyl celou slavnost jen kuse, jest důkazem, že varovná naše slova před dvěma roky na tomto místě pronesená, byla pravdivá. Přes to ale, když rozhodnuto bylo, že pomník postaven bude Havlíčkovi, smířili jsme se s myšlenkou tou jako mnoho jiných a od té doby snažili jsme se všude, kdekoli příležitost se

nám naskytla, před cizinci stavbu pomníku Havlíčkova nejen ospravedlniti, ale i ryzí charakter tohoto českého bojovníka vylíčiti, při čemž kladli jsme vždy váhu na to, že na muže tak čistého charakteru, na tak neohroženého bojovníka za práva lidu má býti hrdo veškeré lidstvo. Z toho důvodu také navrhli jsme v posledním čísle "S. A." zasazení desky pod jménem Havlíčkovým s anglickým překladem jeho hesla, což učinili jsme v pevném přesvědčení, že významná ta slova představovati budou lidu zdejšímu Havlíčka po všechny časy v celé jeho ryzosti — neboť dnes již zapomenuto jest, co o něm bylo psáno a mluveno. My otevřeně, poctivě pronesli svůj náhled o zamýšlené stavbě pomníku, byvše vedeni tou jedinou snahou, prospěti celku — náhled náš sdílelo mnoho intelligentních, prozíravých Čechů amerických — ale jakmile bylo definitivně rozhodnuto, že pomník postaven bude Havlíčkovi, nedali jsme si ujití jediné příležitosti, kde mohli jsme cizinci vylíčiti zásluhu Havlíčkovy o utlačovaný národ, jeho neohroženost v boji proti surovému absolutismu, jeho nezištnost a poctivost — ale u některých členů byli jsme již zapsáni do "černé knihy" a ač k slavnosti zvány byly veškeré listy, i takové, u nichž jsme si musili zmínky o slavnosti vyprošovati, redakce orgánu Národní Jednoty Sokolské pozvána nebyla! Byly nám sice nabízeny vstupenky na tribunu jedním z pp. řečníků, jehož si vysoce vážíme, ale my byli nuceni soukromé pozvání odmítnouti, poněvač jako zástupci listu sokolského jsme příliš hrdi, nežli abychom na vyhrazeném místě objevili se v úloze "nezvaných hostů". My toto ignorování se strany některých členů výboru snesli klidně, a nikdo od nás neslyšel jediného slova stížnosti — až Ty jsi nás k tomu pohnul svým dotazem. Nepřinesli jsme tedy zprávy proto, že otiskovati z jiných listů není naším zvykem a z vlastního pozorování psáti jsme nemohli. Doufáme, bratře V . . . u, že toto vysvětlení nejen Tebe, ale i ostatní bratry úplně uspokojí — neboť zajisté byste si nepřáli, aby zástupce listu sokolského vtíral se tam, kam není zván. č.

Členové bostonské komory obchodní byli v Praze znamenitě uvítáni i poskytnuta jim příležitost poučiti se o velikých zdrojích naší staré vlasti i navázati styky s těmi, jež německý průmysl a obchod vždy odstrkoval, aneb dovedl tak zaříditi, že vše české k vývozu určené do Ameriky znamenalo se již pověstným: "Made in Germany". Od návštěvy našich bratrů Č. O. S. na sletu našem v Chicagu mnohé se změnilo, mnohé navzájem se stalo, co prospěti může našemu i jejich vývoji, ba my poznali, že vrhati kapitál stále jedním směrem, nemůže býti zdrávo a ve vývozu nejlépe se dokazuje, jako v bankovníctví. Počátek nápravy byl učiněn při každém obchodním výboji cestováním a poznáním zemí, kam chceme proniknouti. Z toho důvodu cestování našich sem z Čech; poznání našich prostředků, poměrů a pomůcek prospěje jim a nám opět občasná návštěva doma rovněž na škodu nebude, zejména když bychom i zde trochu pomohli a spolu s našimi v Čechách přičiňovali se o zřízení stálých výstavek vývozního

zboží v těch kterých velikých městech amerických, střediskách obchodních a průmyslových, jakž několikrát jsme na těchto místech již vynesli. Takovéto výstavy vedle řádné literatury turistické, informační a praktických pokynů vůbec záhy prokázaly by nám více etí a přispěly více ku povznesení jména českého, nežli nějaká ta veliká paráda po ulici, ba měly by i ten výsledek, že i my zde měli bychom se podle čeho řídití a jednotně postupující ve světě obchodním nabyli bychom váhy, neboť měnily by se ukryté, zahnilé úspory v živý, rušný a výnosný kapitál toho či onoho odboru, aniž by byl jedině pivovár a zase pivovár! Jeden zdroj následoval by druhý i ukázal by nám další cesty našeho novodobého vývoje, jenž nespokojoval by se stále a stále odvislostí od jiných, ale dovedl by spolehati také jednou na sebe a na ty naše dollary, jež platí zrovna tolik sto centů, jako podnikatelů jiných. My v řadách sokolských učíme ten dorost, aby se spolehati evičil na sebe, aby se utužoval v těle i mysli své a potom spíše připraven byl do toho boje životního, aby dovedl chápati co proň nejprospěšnější a celek nejvýhodnější.

Přes to, že na nátlak našeho listu již detroitský sjezd usnesl vyslati závodní družstvo do Prahy r. 1913, přes to, že usnesení to učiněno bylo ve sjezdu proto, aby bylo dosti času na přípravy, tak aby borei naši vstupovali na závodistiště důkladně připraveni a všestranně vycvičení, dnes, kdy družstvo to již mělo býti dávno vybráno, hlasuje se opět v jednotách našich o tom, máme-li při VI. Sletu na závodech zastoupeni býti anebo ne. Zdá se, že psáno jest již v knize osudů amerického Sokolstva, aby toto nikdy neukázalo nejvyšší stupeň své vyspělosti před Sokolstvem českým, neboť co nezmaří nám okolnosti — to zmaříme si sami buď osobní revnivostí, neb liknavostí, neb nedorozuměním. R. 1887 dopustili jsme se té chyby, že veškerý čas věnován byl výpravě a na výevik boreů, at' již v prostných neb na náradí nezbylo času, ale my nedovedli ze zkušenosti té těžiti a přes naše varování jeli borei k V. sletu opět nepřipraveni; jel kdo chtěl, jel kdo mohl — a výsledek byl, jaký jsme očekávali — ba i to slibované nadšení, které nám měli naši borei z kolébky Sokolstva přinést, jsme po jejich návratu marně hledali. Při příležitosti návštěvy výkvětu Sokolstva českého v Americe opět pořádací výbor usnesl, aby nebylo žádných evičení ukázkových, takže ani doma před milými hosty nebyli jsme s to ukázati svůj pokrok na poli tělocvičné výchovy, tělocvičného krásna, neboť podivným usnesením tím bylo mnoho zkušených odborníků našich ze součinnosti prostě vyloučeno, kdežto méně zkušený evičitelům sdružení cizích eviky ukázkové ochotně povoleny byly. A dnes, kdy družstvo mělo býti již vybráno, kdy mělo dle návodů již pilně se evičiti, kdy mělo nacvičovati již svá ukázková prostná, my vinou nedopatření v stylisaci návrhu zase rozhodujeme teprve hlasováním o tom, máme-li družstvo vyslati anebo ne! A proto opakujeme, že snad již psáno jest v knize osudů Sokolstva česko-amerického,

aby při žádné příležitosti nemohlo před Sokolstvem českým ukázati svoji vyspělost — a pronášíme slova ta s pocity neskonale lítosti — s pocity trpkého zklamání.

Čekali jsme zúmyslně, jestli přece někde v tom našem tisku napíše se něco redakčně o události významné, události v životě českém, jež právem tam doma těšila se jen zasloužené pozornosti veškeré veřejnosti, ano i za hranicemi zejména v Polsku a na Rusi. Sokolské kruhy slovanské vesměs všechny si připomely, rády připomely! A jak by ne, vždyt' máme tu na mysli padesát let trvání Sokolstva českého, toho Sokolstva, jež rozneslo chválu českého jména nyní již po celé Evropě a pro vývoj národního života instituce ta výchovná jest všeobecně uznávána a oceňována lidem českým i slovanským. V mateřské jednotě pražské vzpomělo se a o sletu šestém v Praze roku příštího co nejmohutněji se projeví za přítomnosti celé slávkové rodiny, kdežto v "Sokole Kolínském", který jest nejstarší jednotou, po mateřské jednotě na českém venkově ukázalo se ve slavné dny, od 24. června až do 2. července pořadem nejvhodnějším, prací tělocvičnou a jejími výsledky. Jednota kolínská byla vždy čilou a volnou, jež působila na celou organizaci sokolskou blahodárně a také zde prvý zájezd do Krakova vzal původ svůj a mnohý počín ryze sokolský. Bratři z Krakova nezapoměli a byli tu, tak jako bratři z Ruska. A co vše od tohoto prvního zájezdu sokolského ku bratřím slovanským se událo, na kolik dnes vykonáno a Svazem Sokolstva Slovanského zpřecetěno jest? Padesát let a člověku se zdá, že na tu všechnu obrovskou práci snad jest více a povážímeli, že za dvě leta po našich tam doma začalo se i kutit v té české Americe, skoro se podobá, že chvíli takových mohlo by se připomenouti i jinde a nikoliv jen v listech našich sokolských, vždyt' i ta česká Amerika za lecos vděčí Sokolu.....

Jak se časy mění a my lidé v nich! Ještě před dvěma lety, po roztržce Sokolstva polského v Clevelandě, co tu bylo třenic, co sporů a jednání nebratrského. Bratři Poláci, již náleželi ku jednotě staré "Związek Sokolow Polskich w Ameryce", nemohli přijít na jméno bratřím "Sokolstwa Wolnego" a na konec minulého měsíce, dne 27. srpna v Chicagu sešly se oba tábory na poli evičebním a sjezdu druhého okrsku "volných". Delegáti jsou jmenováni a bratři Poláci poznávají nyní jakž se chybovalo, že síly se třístily. A tak jako to Sokolstvo polské obou rozvaděných táborů nahlédlo, že jednotný postup, zejména po stránce technické v tom velikém Chicagu by jim jen všem prospěl na vzájem a při společném vystupování jen síla by se dokázala, nehledě ani ku vlastní stránce mravní a výchovné, tak i my si uvědomiti musíme jak lépe bylo by, kdyby ti "modří" i ti "červení" po příkladu českého Clevelandu nyní i v tom Chicagu osvědčili co vlastně to naše Sokolství. O celku zatím nemluvíme, znajíce takového postupu poznenáhleho jen vlivy dobré. Námitky na příklad, že Župa Fugner Tyrš na závo-

dech našich a sletu Župy Střední ani zastoupena nebyla neplatí, práce a dobrá vůle platí a pro naše jednoty N. J. S. naskytuje se tu příležitost opravdu pěkná: závod a slet Župy Fugner Tyrš. Nebylo by jen vhodné a na nejvyšší sokolské, abychom tu měli své borce? Nemohli bychom českému lidu ukázati, žeť pravda naprostá a nezvratná, že mezi oběma tábory bylo, jest, ale na dále býti nemá uměle vyvolávaných sporů a třenic zbytečných. Každý činovník upřímný zde i tam dosavadního napjetí jen želeť musí a pozorují, co děje se v řadách evičenů v Clevelandě a našich i D. A. S. v New Yorku, kde v Long Island společně znovu v zápol se jde, naskytuje se zajisté otázka, proč nemělo by býti i v tom českém Chicagu? V tom sokolském Chicagu! Jdemeli všichni opravdu a poctivě za utužením českého člověka pokrokového, proč neukázati také tomu člověku, že šiky naše jsou opravdu šiky zákáznými, šiky mužů celých a takových, již pro zdar celku dovedou obětovati vše i choutky své osobní. Tak, to snad stačí a jen litovali bychom silně, kdyby opět bylo házením hrachu na stěnu, až dosud nás dělí, po jedné straně na červeno a po druhé na modro natřenou.....

"A TAKY CVIČIL...."

Tato krátká věta, kterou často slyšíme plynouti z úst i uvědomělého našince, s kterou se velmi často setkáme, když koluje v obecném lidu, znamená obyčejně obžalobu a zároveň i ortel vyřknutý nad tělesnou výchovou, nad naším hlavním cílem. Těmito několika slovy poráženo býti má veškeré naše učení, těmito několika slovy mají v neváznost býti uvedeny naše snahy.

A co dává vznik těmto projevům?

Vidíme poměrně mladého muže ještě, který pronásledován jest četnými chorobami tělesnými, jakými trpí moderní, zehoulostivělé lidstvo a slyšíme o něm: "vida — a taky evičil..."

Vidíme mladého muže, jehož předčasně sestárlá líce prozrazuje snad zárodek vlekoucí se choroby, tvář jest vrásčitá — oko mdlé, vyhaslé — a také o něm slycháváme: "a přece taky evičil..."

Stojíme nad rakví muže, jehož nit' života přestřižena byla ve věku nejkrásnějším — ve věku, kdy měl nalézati se v plné síle — kdy pln překypující energie mohl býti ještě po dlouhá leta živitelem, ochrancem a rádcem těch, které k sobě na počátku své dráhy životní připoutal a nad hrobem jeho zaslechneme poznámku: "tak vida — a taky evičil — co mu to bylo platné?..."

Jak rád obecný lid zasedá na stoliici soudnou — jak rád soudí a odsuzuje, aniž by vyslechl svědectví obou stran! Zde souzen a odsouzen jest tělocvik — který rázem ztrácí veškerou důležitost — svůj význam — jest souzen a odsouzen, aniž by moudrým soudcům napadlo tázati se:

Jak dlouho pěstoval eviky tělesné onen mladý muž, jenž stává se obětí moderního nepřírozeného života? Stačí evičiti několik let v mládí, aby to člověku pojistilo sílu a zdraví pro celý život? Pě-

stuje-li mladý muž tělocvik několik roků, může pak na účet těch několika roků celou řadu let beztestně proti tělu svému hřešit? Jest možno, aby člověk pracoval a šetřil jen několik krátkých let, a pak z úspor svých chtěl žít bez práce po celý svůj život? Nevysmál by se mu lid za to? A přec ten lid se diví, že fond tělesných sil, získaný za několik krátkých roků, není s to vystačiti pro celý život — i když bylo silami těmi hazardně plýtváno.

Vezměme druhé dva případy; komu napadne při pohledu na chorobnou neb mrtvou tvář bývalého borece, aby se tázal: Za jakých okolností cvičil? Tužil své zdraví v místnostech čistých? Nevývíjel své svalstvo v ovzduší, které celý jeho system pozvolna otravovalo? Nepřepínal snad své síly, aby jen osvojiti si mohl několik vysilujících eviků na náradí? Nepřepínal tím srdce své, které nebylo spůsobilé takovou námahu snášeti? Neodsoudil sám sebe k brzké smrti, když s chloubou vyprávěl, že vždy "evičí, až sotva domů doleze?" Byl evičitelem upozorněn na hrozící nebezpečí takového "tělocviku"? Necvičil až do úplného vysílení a "neposiloval" se pak tím, že do svých útrob lil řeky špatných, otravujících nápojů? Nepřicházel domů pozdě, že krátký noční odpočinek nestačil k novému nabytí sil — a když ráno musil do práce, nečinil tak s vynaložením sil posledních? Zachovával to zlaté pravidlo, které již Tyrš vštěpoval svým žákům: "čeho's evikem nabyl, mravným životem si zachovej?"

Proto vy soudcové, nežli odhodláte se vyřknouti svůj ortel nad tělesnou výchovou, nežli následkem zjevů, o jakých jsme se zmínili, prohlásíte, že tělesná výchova nepřinese Vám to, co Vám od ní slibujeme, hleďte dříve odpovědi na uvedené otázky. Tolik práva žádati máme, byste byli soudci spravedlivými!

NUTNOST TĚLESNÉ VÝCHOVY.

(Dokončení.)

Tyrš chtěl mít národ svůj rovněž silný a volný a snahy v tom směru vypučely v utajených hlubinách jeho nitra, protože veřejně o nich v plném dosahu tou dobou smělých nadějí, nemohlo se jen tak mluvit! Ale ku podivu sotva padlo heslo sokolské, sotva prvé známky tělesné výchovy se objevily a vše sokolská prohlásila i zásady své, lid pochopil výzvu Tyršovu: "Tužme se!". Vše jásal a vítalo nový spolek. "Bylo to pravé s nebe spadlé nadšení", píše Barák ve "Svobodě", "pravý vánoční husar v dárek mladému národu, pravé sváteční překvapení ten "Sokol" všem, jak se objevil náhle a nenadále! Byl zde, než jsme se nadáli, rostl, kvetl i nabyl občanských práv!"

Sám Tyrš byl tehdy výsledky překvapen a což teprvé, když o dvě leta později i z té české Ameriky došla zvěst', že i tu se po sokolsku kutí a pracuje, třeba v začátcích. A kdyby byla vše sama nebyla se vymanila z cizáckých vzorů a přispůsobení nebyly bychom dnes tam, kde Sokol již vítězí, jako sotva by ten Sokol byl obstál, kdyby neměla soustava jeho i vědeckého podkladu. Porady Tyršovy

s velikým naším Purkynem, Maydlem, Ed. Grégrem atd., ano i pilná studie Kodyma a jiných odborníků na slovo vzatých a lékařů prvního řádu, našich i cizích, umožňuje nám dnes hlubší nahlédnutí ve všechny ty rozmanité tužby Tyršovy po výchově dokonalého mužstva za vlastní soustavy, k níž přimknuto i rázovité, duchaplné názvosloví s pečeti svéráznosti a českosti, vkusu a ušlechtilosti, jež tak vysoko se řadí nad jiné práce podobné a také dnes veliké a mohutné přináší ovoce po celé Evropě i jinde . . .

Tyrš tedy volal ze slavné doby hellenské k pohotovosti a utužení svému celý národ, doby, která porovnání s křesťanstvím a vírou v jednoho boha trojjediného a boha všemohoucího i nanejvýš milostivého rozhodně nesnese, jako to jeho utužení v myslí volné mělo se dít na základě nauky velikého vědce a volného myslitele Darwina, jenž tu vynesl pravdu, již podmínky udávají k úspěchu každého jedince, spolku i národa v boji světovém, kde jen síla zdravá vítězí, vše slabé klesá a zaniká . . .

Slabé v myslí i těle klesá. Tak třeba tomu rozuměti, pozorující i to co napsal o nutnosti tělocviku zejména i Kodym: "Není nad řádný, dobře řízený tělocvik. Neboť tu se nenamahají jen některé údy, neb svaly, alebrž všechny — a to souměrně a všestranně . . . Plato, Aristoteles a jiní řeční mudrově vážili si tělocviku tolik, že každou zemi, každou obec, kde by se tělocviku nehledělo, pokládali za chybně zřízenou; tak i člověka, jenž by svého ducha vzdělával a ne zároveň tělo, měli za mrzáka."

Vida, tak cituje lékař z dob právě, kdy národu našemu vchází Sokolství! Zdaliž není směšné pak, když vzory pohanské si berou a učení nevěřů i odborníků neznabohů — "černí páni" učení svého pomíjejíce, nyní rovněž k tělocviku nabádají, jenže ve znamení kříže! Ještě před nedávnem se hlásalo o hříšném těle a toto považováno jest jen jako za břemeno, jako prý vězení duše; těla si nevážiti, je bičovati i umrtvovati pokládáno za zásluhu před tváří hospodinovou . . . A tu praví Kodym: "Smutná to věru doba kde každou radost, každé tělesné vyražení pokládáno za hřích. Tělo má tak dobře své právo jako jeho mysl. Tělo není ani břemenem, ani vězením ducha; při nejmenším můžeme říci, že jest jeho služebníkem, vykonavatelem jeho vůle. A tu pak není jedinstejné, je-li služebník silný, obratný, zdravý, či je-li slabý, nemocný, neduživý."

Mimo to sluší i uvážiti na místech těchto několikráte opakovanou pravdu, že člověk tělesně vyvíčený neleká se tak snadno nebezpečí, nepozbývá hned myslí, jest smělý a zmužilý, v nenadálých příhodách ví si spíše rady a pomoci a v povaze své vyniká nad různá ta nedochůdčata a "baby v kalhotách", jakž zejména zde v té volné Americe máme jich hojnost převelikou. Člověk utužený nebude lísat se za kus chleba dnes tomu a zítra jinému "pánu", nebude prodávati přesvědčení svého a smýšlení, nebude nikomu jednoduše otročiti způsobem nižším! A v tom ve výchově národa hlavně zde mělo by se zapamatovati, zde měl by lid veškerý

chápati a podle toho i jednati v tom celém žití svém. Povážíme-li tu hroznou soutěž, ten boj o tu skývu chleba jak někdy zde v té zemi svobody a volnosti se jeví musíme si přiznati, že právě v tom tělocviku i s ohledem na stanovisko národohospodářské a sociální jest více, nežli snad na prvý pohled by se zdálo. A protože i otázka prodloužení života a jarost téhož padá tu na váhu, zdaliž nenutká ku přemýšlení a náležité úvaze?

V tom ohledu nejsme sami, již tak a podobně dovozují jako lékaři, vždyt' máme tu předešlého dávného znamenitého řeckého lékaře Herodikusa, jenž prohlašoval tělocvik za první a nejhlavnější věc ve správě života; i byltě se svým tělocvikem v léčení jistých nemocí tak šťastným, že mu až vytýkali, že prý nedbá, aby lidé umírali, že vetehý život slabochů protahuje až k nejvyššímu stáří a podobně.

Uvedli jsme jen proto, abychom tím spíše zdůraznili, že měli bychom se sami jako Sokolové všude přičiniti, aby tělocvik děl se ve všech školách a nejen v ústavěch bohatších, kolejiích a na universitách. Při výchově mládeže jest dojista podstatné, protože by se tak předešlo všeliké bujnosti i nezbednosti chlapečů, ba učení by jim šlo lépe a děvčata stala by se účastna té pravé výchovy budoucích matek národa. U dítěte jest vývin těla přednější, nežli vývin mysle. V tom ohledu jest přirozený chtít dítěte, a tak opět Kodým již děl, vlastní jeho popud moudřejší, nežli kolikráte vůle rodičů, aneb učitele. Co nemůže dítě s vůlí rodičů aneb učitele činí mimo jich vůli! A to jest právě, co mnohdy na škodu bývá a čemu by se vyhovělo, kdyby se tělocvik všude do škol uvedl a zde pravidelně pěstoval. Nezřízená pohyblivost žáků a chtivost jejich, aby své tělo vypracovali, vedla by se tudy ku vzdělání, ku všestrannému sesílení jejich těl. A co to znamená pro budouceno povíme si zase jindy.

K ČEMU BY TĚŽ MĚL SLOUŽITI NÁŠ ORGÁN.

Stalo se už nejednou, že jednotám byla Výk. Výborem předložena důležitá otázka k odhlasování, o níž více nežli polovina členstva našeho sdružení nebyla uvědoměna. Jest známo, že mnoho členů schůze jednot svých pravidelně nenavštěvuje — buď jim v tom překáží zaměstnání, obchod neb přílišná vzdálenost, takže ze 200 neb 300 členů dostaví se do schůze nanejvýš 20—30 členů a tito pak hlasy svými rozhodovati mají často o velice důležitých otázkách, o změnách usnesení sjezdových, o změnách stanov a vydáních na tu neb onu věc. Rozhodujeme často o závažných otázkách, které mohou mít vliv na celou budoucnost našeho sdružení (na př. otázka sloučení), aniž by 60—70 procent veškerého členstva měla tušení, že se v jednotách o tak důležitých věcech jednati a rozhodovati bude. Že jest to rozhodně nesprávné, o tom zajisté nebude mezi námi nejmenšího sporu.

Jak tomu odpomoci? Jak docílit, aby veškeré členstvo uvědoměno bylo, o čem se jedná, by v členstvu veškerém vzburzen byl větší zájem o otázky tak dů-

ležitý, které jsou často k zvláštnímu odhlasování předkládány? Uvědomovati každého jednotlivého člena jest nemožné a bylo by zbytečné. Ale náš orgán měl by býti důležitým prostředníkem mezi Výk. Výborem a každým jednotlivým členem N. J. S.

Schůze V. V. odbývány jsou první pondělí v měsíci. Je-li vždy dosti času na uveřejnění protokolu v orgánu, který vychází dne 15., bylo by také dosti času vždy uveřejniti upozornění veškerému členstvu N. J. S., že v nejbližších schůzích jednot bude hlasováním rozhodováno o jistém návrhu, změně stanov neb sjezdovém usnesení. (Věci by též prospělo a předešlo by se často zbytečnému zdržování vydání "Sokola", kdyby V. V. přeložil schůze své na poslední pondělí v měsíci.) Návrh ten uveřejněn budiž v orgánu tučným písmem v plném znění, a vždy na témž a stejném místě, aby si členové zvykali místu tomu věnovati pozornosti. Tím docílíme předně, že každý člen bude uvědoměn, o čem celek hlasy svými rozhodovati má; za druhé každý člen bude mít dosti času o návrhu přemýšleti, s jinými o něm porokovati, takže nežli přijde den schůze, bude každý již vědět, jak hlasovati; nikdo nebude mít přičiny vymlouvat se, že nevěděl o čem jednáno býti mělo a ti, kteří se přes toto upozornění do schůzí svých jednot nedostaví, pozбудou veškerého práva projevovali pak svoji nespokojenost nad přijetím neb zavržením podaného návrhu, a konečně za třetí ušetřili bychom tím značně práce br. jednateli, který musí návrhy pro každou jednotu zvlášť opisovati. Stačilo by upozornit zapisovatele každé jednoty poštovním lístkem na návrh v následujícím čísle orgánu uveřejněný, žádati, aby návrh dotýčný v nejbližší schůzi předložil a věc by byla tím hotova. Kdyby každá jednot usnesla, že o podobných návrzích bude hlasováno vždy v nejbližší schůzi po vyjití orgánu, měli bychom všichni příležitost a dosti času s dobrými i špatnými stránkami návrhu se obeznámiti, bylo by dosti času i na opravu někdy do znění návrhu vlnivších se chyb a předešli bychom tak pro vždy opakování nemilého zjevu, jakým byl onen, kdy po odhlasování jednoho návrhu shledali jsme, že jsme vlastně měli hlasovati o něčem jiném. To je mařením času, plýtvání silami i penězi — jichž mohli bychom obětovati něčemu užitečnějšímu. Apelujeme tímto přímo na Výk. Výbor, aby věc tu vzal v úvahu a hlasování o návrzích tímto způsobem snažil se nejen učiniti jednodušším, ale též navrhovaným způsobem uvědomil vždy celek, o čem ten celek rozhodovati má. Členstvo má k tomu právo a V. V. má k tomu orgán. č.

BRATRSKÝM JEDNOTÁM K POVŠIMNUTÍ.

Doufám, že každá jednot (tajemík) obdržela knihu "50 let českého tisku v Americe." Opomenutím jednatele V. V. stalo se, že jednoty myslí, že knihy mají být odkoupeny. Následkem toho oznamuji, že knihy ty koupil V. V. N. J. S. CO DAR, pro knihovny všech jednot Národní Jed. Sokolské.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož oznámky do listu příjímá jednateř Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednateřové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednateř Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill

ZÁKONNÍK SÍLY.

V Paříži vyšla kniha, která jak čteme ve "Věstníku Sokolském" "vyplňuje značnou mezeru v našich vědomostech tělocvičných."

"Až dosud," praví spisovatel knihy, Francouz p. Hébert, "nedostatek zákonníka pro sílu byl příčinou predsudků a omylů všeho druhu. Na př. mnoho lidí se domnívá, že silné svaly dvouhlavé (bicepsy) tvoří měřítko síly; jiní považují za silné jen osoby, které jsou s to zvednouti velmi těžké břemeno; jiní konečně přikládají přívlastek pevného zdraví každému tělnatému a vysokého vzrůstu. Však častokrát se stává, že osoba s mohutnými dvojhlavými svaly projeví zjevnou méněcennost, jednala-li se o běh nebo pouze o rychlé slezení stezky poněkud příkré; dále, že vzpírač břemen je nezpůsobilý přeskochiti nejmenší překážku a konečně, že onen člověk pevného zdraví nestačí osobě prostředních schopností v pochodu poněkud dlouhém, na vycházce a pod. Výchova tělesná musí býti školou ráznosti, vůle, statečnosti, chladnokrevnosti, bystrosti, odvahy, pevnosti a neústupnosti, záliby pro úsilí tělesné i mravní. Konečně gymnast musí míti dosti vlády nad sebou, a by přemáhal strach z a všech okolností, aby se nikdy netrásl před nebezpečím, aby byl necitelný k závratí, aby odporoval bolestem tělesným i mravním."

K tomu dodává redakce "Věstníku": "Bylo na čase vrhnouti trochu světla do myšlení. Bylo na čase, aby někdo prohlásil jasně, čeho si vlastně ceníme v tělesné výchově."

Otiskujeme názor francouzského odborníka a

poznámku odborného listu českého hlavně proto, abychom upozornili, že bedlivým čtenářům "Sokola Amerického" názory tyto nejsou novými. Již před více než pěti lety pokoušeli jsme se v sloupcích "Sokola Am." vrhnouti do řad sokolských trochu světla přemýšlením o tom, že v našich tělocvičných školách věnujeme více pozornosti snaze, aby cvičenec naučil se uhlazeně choditi o rukou, nežli věnuje se správnému držení těla a správné chůzi... čili, že věnujeme více pozornosti věcem nepřirozeným, nežli přirozeným, nanejvýš potřebným. V témž článku poukazovali jsme na truchlivou skutečnost, že "naši nejvyškolenejší borci nedovedou ani správně běžet, a že neobratné skoky jejich často až smích budí..." Při tom kladli jsme též důraz na nepopíratelnou skutečnost, že běh i skok jest cvičením přirozenějším, nežli provádění složitých sestav na různém nářadí a nejenom přirozenějším, ale i také pro život potřebnějším." Poukazovali jsme dále na to, že "naše tělesná výchova musí bráti se jinou cestou, nežli jakou kráčela až doposud, abychom nesetkali se s takovými zjevy, kde člověk necvičí často osvědčí více duchapřítomnosti, nežli vynikající borec, kde člověk necvičí neprozradí tolik únavy, vyjde-li na několikere schody, jako prozrazuje často první třídy gymnast..."

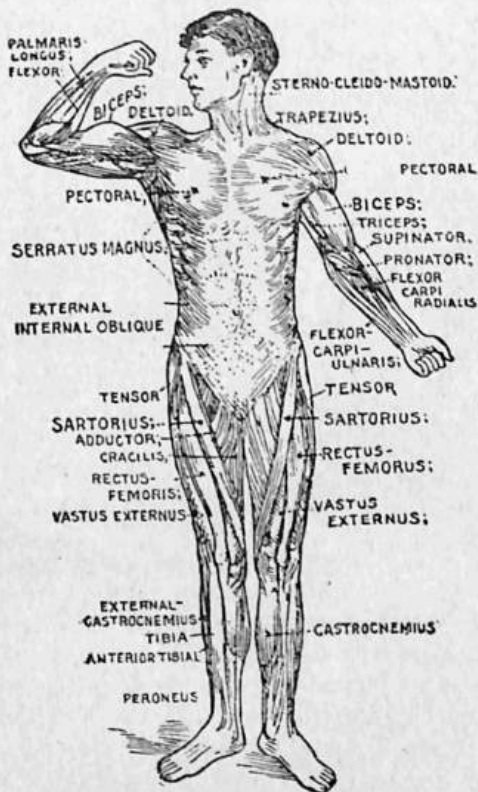
Ač nesestavili jsme žádných tabulek, jakých výkonů člověk tělocvik pěstující by schopen býti měl, (to zdá se nám býti zbytečným, poněvač tu opět počítati bychom musili s tělesnou spůsobností, vahou těla, věkem, atd.) přec řekli jsme před lety v podstatě asi totéž, co hlásá dnes francouzský odborník, jehož názory nalezájí v Čechách tak vřelého ohlasu. Vyslovili jsme náhled, že každý tělocvičnou školou odchovaný člověk vynikati by měl nad jiné přímým držením těla, pěknou chůzí, pevnou vůlí, chladnokrevností, vytrvalostí tělesnou i duševní, odhodlaností, aby nad jiné vynikal v takových cvičích tělesných, které lze v životě dosti často náležitě uplatniti. Nedávno ještě (v čísle 4. t. r.) v článku "Věda a umění" psali jsme v témž smyslu, poukazující na to, že až "posud pěstujeme tělocvik více jako umění nežli jako vědu," t. j. že "více pozornosti věnujeme tomu, jak tu neb onu sestavu ztěžiti, nebezpečnější učiniti, nežli tomu, jak dalece ty neb ony cviky všestrannému zdravému vývoji cvičícího člověka jsou prospěšny."

Jelikož ale názor ten vycházel pouze z našeho středu, nedostalo se mu povšimnutí — a tam, kde si jej na této straně oceanu povšimli, odbyli jej pošklibkem, "že opět chceme do naší soustavy zaváděti nějaké novoty..." Jakmile ale náhled podobný pronel cizinec, již český odborný list předpovídá, že "bude třeba od nynějška slevovati s naší laciné slávy a omeziti naše triumfy."

Kdybychom byli my úvahy své provázeli slovy "o laciné slávě", byla by nás stihla národní kletba, která by nám zněla v uších po dnes. Přes to ale nás těší, že názory o pravém účeli rozumného tělocviku nalezájí konečně ohlasu i mezi námi, a třeba jsme byli dlouho čekali, až názory takové pronese — cizinec.

MĚŘME SE! VAŽME SE!

Přesvědčili jsme se několikrát, že suché číslice mluví někdy daleko více, nežli slova pouhá. A na prospěch věci naši výchovné můžeme právě na pomoc vzítí číslice, ty číslice, jakž zaznamenáme si v době, kdy začali jsme cvičiti a měřili se i vážili a pak hned

Svalstvo přední:

zase číslice, jež zaznamenáme si po uplynutí čtvrt roku pilné návštěvy Sokolny a vedením našeho cvičitele. Záznamy ty snadno se poříditi dají a budou-li se díti pravidelně, mohou posloužiti nám v očích i toho největšího odpůrce tělocviku, zejména tělocviku mládeže obého pohlaví, dorostu a Sokolek, neboť tak nejlépe se dokáže, pokud cvičence nám svěřené dovedeme otužovati a jak tělocvik na zdraví lidské působí.

Protože chceme, aby měření provedlo se nyní ve všech jednotách v celé naší N. J. S., v každém našem odboru Sokolek a ve všech našich školách tělocvičných a to při zahájení nynějšího období a pak za čtvrt roku na to, rozešleme statistické a popisné archy co nejdříve. U začátečníků bude dobře, když cvičitel i fotografie nám pořídí, zejména pak případů zvláště pozoruhodných a zašle potom se záznamy, jak měření, vážení atd. celé jednoty*) dopadlo. Materiál tento pak sestavíme a použijeme pro výstavku naši o budoucím sletu všesokolském příští rok v Praze. Podáme tu návod, jak cvičitel a náčelnice měření, vážení a vše druhé v této statistice potřebné provést může i nadějeme se, že již na vlastní svůj prospěch, prospěch svěřených jim cvičenců i cvičenek a na dobro celé jednoty bratři a sestry všude mile rádi provedou a v čas zašlou, aby se pak mohlo ta-

*) Cvičících i ne cvičících, tedy členstva vůbec.

bulovati. Pro cvičitele i cvičitelky v mnohém případě dojistá bude hodně zadostučinění v těchto číslicích, neboť nade vše jasně dokazovati budou, jak od prvního vstupu do cvičení sokolského svěřenci a svěřenky jejich se vyvíjeli, jak nedostatek sebeovládání mizel a obratnost se dostavovala s utužením, jež dobrou vůlí vedeno v pravidelném a soustavném cvičení ukázalo cesty ku zdatnosti boreů sokolských i družek jejich a sester. Číslice takové i každý předpoklad zlomí a porovnáme-li pak s tabulkami antropometrickými obou pohlaví jen z výsledků našich spokojeni budeme.

Nedá mnoho práce, jakž přesvědčili jsme se již několikrát a hlavně minule o sletu a závodech Župy Střední. Stačí mít jen v tělocvičně dobré váhy, míru a tam, kde lze vypůjčiti, aneb nutné přístroje ku měření síly a zdvihání břemene, na stisk ruky a mohutnosti výdechu plíce se naleznají, zaznamenané číslice podle našich tabulek jen ještě zajímavějšími se stanou. Obtíž s touto záslužnou prací mnoho nebude.**)

Nutno vyšetřiti a zodpověditi tyto otázky:

Jméno:

Zaměstnání:

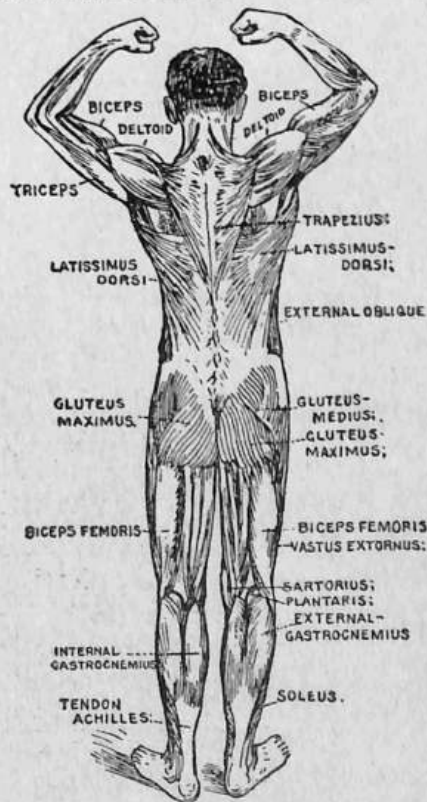
Den, kdy prohlídka vykonána:

Doba cvičební:

Stáří:

Výška: (Měří se v palcích.)

Váha: (Bez šatu, na šat sraziti lze od 4 do 6 liber.)

Svalstvo zadní:

Ruce v upažení: (Vzdálenost od konečků prstů rukou, poloha dlani.)

Krk v objemu: (Středem vzato. Pod Sterno-cleido-mastoid svaem a kol nad trapeziem, kde vzniká.

**) Jak si vésti, správně poradí cvičiteli každý dobrý lékař, kdyby bylo třeba, rádi vysvětlíme.

Šířka hrudníku, prsou v klidu naprostém: (Připazít volně. Měří se přes bradavky v předu a lopatky v zadu, kol. Nad prsy druhého pohlaví. Pectoral)

Šířka prsou při hlubokém vdechu: (Přes svaly

Šířka prsou při výdechu: Pectoral.)

Šířka boků: (Na místě nejužším. External oblique.)

Svalstvo stehenní: (Na místě nejobjemnějším, Sartorius v předu, Biceps femoris v zadu.)

Lýtka: (Tímže způsobem. Gastrocnemius.)

tělocvičný míra vytýčena a měřítko spočine na hlavě. To mělo by stačiti. Na míru přistupuje se bosou nohou.

Tabulky, jež jsme sestavili, abychom usnadnili našim evičitelům, náčelníkům a náčelnicím i evičitelkám práci vykazují ovšem jen čísla poměrná a to osob dorostlých, nikoliv však boreů utužených, žen secvičených. Tu výška jest hlavním vodítkem ku vlastnímu porovnání! Váží-li evičenec 150 liber a

63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	Výška
100	110	118	125	132	138	145	153	160	170	180	Váha
64	65	66	67.5	68.2	70	71.2	72.5	74	75	76	Upažení (palec)
12	12.7	13	13.3	13.5	13.8	14	14.3	14.6	15	15.5	Krk v objemu
29	31	31.5	32	33	34	34.9	35.8	36.7	37.7	39	Šířka prsou v klidu
28	30	31.4	31	32	33	33.8	34.7	35.6	36.6	38	Šířka prsou, vdech
31	33	33.5	34	35	36	37	38	39	40	41.5	Šířka prsou, výdech
25	26	26.7	27.5	28	28.7	29.4	30.3	31	32.2	33.5	Šířka pasu
17	18	18.6	19	19.6	20.2	20.8	21.4	22	22.8	24	Svalstvo stehenní
12	12.4	12.7	13	13.4	13.8	14	14.4	14.8	15.3	16	Lýtka
95	99	103	106	112	116	118	124	128	134	14	Dvojhlavý sval
88	9	9.3	9.5	9.8	10.2	10.4	10.7	11	11.5	12	Předloktí
14	14.5	15	15.2	15.6	16	16.4	16.8	17	17.5	18	Šířka ramen
220	260	290	310	340	370	400	430	460	500	550	Zvedání břemene
4	5	6	7	8	10	11	12	13	14	15	Jan téhož koliku
60	66	72	78	84	90	98	110	120	135	150	Stisk rukou
170	185	200	217	233	250	267	274	300	315	330	Mohutnost plic

Mužstvo:

Dvojhlavý sval na nadloktí: (Napjatý co nejvíce. Biceps.)

Předloktí: (Pěst' zat'atá. Na místě nejobjemnějším. Pronator a flexor.)

Šířka ramen: (Připazít. Měří se v zadu přes lopatky.)

Zvedání břemene, liber: (Zkoumá se na přístrojích k tomu určených. Není-li jich, tož vynecháme.

—Calipers, Wall Pararels, Dynamometer base etc. doporučené A. P. E. A.)

Stisk rukou:

jeho výška jest 64 palečů, vyhledáme si výšku 64 v druhém sloupečku a porovnáme míry, jakž v průměru se jeví i můžeme si označiti jakoukoli odchylku čarou od 64 jdoucí v levo k druhým číslicím a to ovšem od čísla k číslu a tak ukáže se pak vlastní obraz míry a váhy našeho evičence v poměru k tomu, jakž jest u osob neotužených. Tam, kde jen trochu lze, měli bychom si nechat hlavně žáky fotografovati při vstupu do dorostu, tak abychom za čtvrt roku a více podle nových fotografií dokázati mohli výsledky pilného cvičení. V případech boreů ukázky

58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	Výška
90	95	110	104	113	120	127	136	140	150	160	Váha
58	60.3	61.3	61.3	62.3	63.5	64.7	65.7	66.5	67.5	69.5	Upažení (palec)
11.2	11.4	11.6	11.8	12	12.2	12.5	12.8	13	13.3	13.8	Krk v objemu
26	27	27.8	28.6	29.2	30	30.8	31.4	31.8	33	34.5	Šířka prsou v klidu
25	26	26.6	27.5	28.1	29	29.7	30.3	30.8	32	33.4	Šířka prsou, vdech
28	29	29.8	30.6	31.2	32	32.8	33.4	33.8	35	36.5	Šířka prsou, výdech
21	22	22.6	23.1	23.8	24.5	25.2	25.9	26.7	27.8	29	Šířka pasu
18	19	19.6	20.1	20.8	21.5	22.2	22.9	23.7	24.8	26	Svalstvo stehenní
11.5	12	12.4	12.7	13	13.3	13.6	13.9	14.2	14.6	15	Lýtka
8.5	9.2	9.6	9.8	10.2	10.5	10.8	11.2	11.5	12	13	Dvojhlavý sval
7.5	8	8.2	8.4	8.7	9	9.3	9.6	9.8	10	10.5	Předloktí
13	13.5	13.9	14.1	14.4	14.5	14.7	14.8	15.1	15.5	16	Šířka ramen
80	100	112	125	145	175	202	235	260	280	300	Zvedání břemene
30	35	40	45	50	55	55	60	65	70	80	Stisk rukou
80	105	117	128	140	150	160	170	180	190	200	Mohutnost plic

Ženy:

Mohutnost plic a výkonnost ve čtverečních palecích:

Míry udáváme v palecích. Ku měření hrudníku použijeme obyčejné měkké míry krejčovské (tape-measure) a výšku měříme někde u dveří, u stěny a pod., když napřed jsme si byli označili ve stopách pro borece od pěti vzhůru (žactvo ovšem méně) na dveřích, aneb na stěně a od oněch pěti stop počínaje označíme si v palecích až do dvaceti. Na váhách pro

krásného vzrůstu těla, pěkně vyvinutého svalstva a vhodného nesení těla utuženého rovněž měli bychom fotograficky podávati, jakož i ukázky ze školy tělocvičné, družstev starších atd. a hlavně pro výstavku naši sbírat. Plavky, aneb athletické kalhotky krátké a bílé tu použití lze. Platí ovšem jen pro borece a dorost.

Jos. Štibr:

BÝVALI ČECHOVÉ...

A co již nejsou? Inu, Čechové snad ještě jsou, ale ta srdce, která bývala, "když si náš dědeček babičku bral", ta nějak zatvrdla, aneb seschla pod vlivem krunýře, jemuž se říká dollar.

Bývali Čechové, a též i časové, sami se ještě pamatujeme na časy, kde Čechové před lety sem přijeli lnuli k sobě láskou krajanskou, byli chudí a snad proto bylo v nich více lásky jeden k druhému. Ta prosperita... Ovšem, teď jsme civilizovaní, máme velké baráky s přepychem zařízené, obchody, villy, automobily, tak že ta naše babička, chud'as, ani neví, kam a jak se obrátit, aby se jí ty děti nesmály, že jest ještě z toho starého vydání...

Ano, bývali jsme prostí, ale upřímní; hleděl pomoci jeden druhému, když soused byl v potřebě, soused pomohl, třeba sám nebyl ještě zazobaný, avšak pomohl, pokud mu bylo možno, a bez advokátů, žádné dlouhé úpisy, žádné svědky a první "markyče" a také na? Vždyť všichni v potu tváří museli sobě ten chléb vezdejší dobývat, a chutnal ovšem, neboť jej samy české ženy upekly, a což ty koláče a buchty! kde se jim ty nyníjší "páje" a "puddingy" vyrovnají. Byla to česká strava a proto snad bylo v nás dosti české krve, byla prostá strava, ale svědčila nám, kdežto nyní prosperita nafoukla nám kapsy a břicha, co zatím krev nám vysýchá a srdce s mozkem se sevrkají...

Mužnou pravdu jsme zaměnili za lež, kterou sobě do očí mluvíme; lásku bratrskou šlapeme v bláto; hovíme si ve sváření a ramenářství nedůstojném, obzvlášť nás Čechů, kteří při každé příležitosti žvatláme, na jakém vysokém stupni kulturním se nacházíme.

Co tu bývalo těšení na neděle, na každou tu přátelskou českou schůzku, kde po celotýdní lopotě náš lid pookřál v kroužku přátel. Co tu vypravování o drahém domově, o těch milých tam za mořem. A nyní? Tak se zdá, jako by se každý stydl za tu svoji domovinu, jestli zrovna nepřišel z Vídně, Prahy, Plzně, Kolína aneb jiného města, ba zdá se mu, že by snad byl u člověka menším, jsa z naší vesničky kdes pod Šumavou, kde přece jest ráj českého člověka neporušený vírem veřejného života a kde ještě Čech jest tím spokojeným, prostým člověkem, poněvač nemá větších požadavků, jsa úplně spokojen se svým osudem.

Ano, bylo více u nás krajanské lásky, když jsme byli chudšími, v těch našich začátcích! Právě přede mnou leží záznamy, kde po jednom zábavném večírku prvních zde osadníků, který se odbyval na "squaru" v National Hallu, kde jest nyní Sandersova restaurace. Výbor nevěděl, co s výdělkem si mají počít: rozdělit se, jak praví zápisky, bylo by nedůstojno, a tu již dává jeden z pořadatelů onoho dýchánku návrh, že zná několik mladíků, kteří jsou řádnými, avšak chudí, a zda-li by nebylo dobře zaplatiti za ně přístupné do té naší Slovanské Lípy. Vzpomenuto a vykonáno! Zde důkaz krajanské lásky a pospolitosti, kde nyní by řekl krajan krajanu: když nemáš, zde vezmi, jsi můj bratr!

Civilisace a prosperita nás zatvrdila. Jsme v Americe, v zemi dollaru nyní všemohoucího. A divíte se, že i někdy naše věc sokolská vlivy toho kovu tvrdého trpí, trpěti musí?!!

J. Dvořák:

UVEDENÍ NOVÉ RATOLESTI N. J. S. SOKOLA ROZVOJ V IRVING PARKU, CHICAGO.

Dne 19. srpna uveden byl jednotou Plzenského Sokola za spolupůsobení ostatních místních jednot v Chicagu nová, nádherná jednota, Sokol Rozvoj, v Irving Park, Chicago, a sice v bezprostřední blízkosti našeho Národního Hřbitova a České Útulny a Sirotčince usazený.

Slavnost zahájena průvodem nové jednoty a hostů z Elston a 40. Ave. do zahrady J. Matasa, kde slavnost odbyvána. Sokol Tůma pak přednesl uvítací řeč, jež prodechnuta byla nadšením se zmínkou o postupu vzniku a působení mladé jednoty. Načež nastoupila nová jednota s odborem Sokolek a Sokol F. C. Layer jménem N. J. S. přednesl uvádějící řeč, již zde podávám v úplném znění:

"Bratři Sokolové a sestry Sokolky! Když v létech 70tých viděli jsme u nás prvně Sokoly, jak scházeli se na tábor lidu u Červeného zámku v Čechách, tu se zápalem běželi jsme s nimi, asi 4 hodiny cesty. Hlas rohu sokolského přivolał veskerou mládež a my hoši asi desíletí dělali jsme zadní část průvodu, který rostl cestou. Nepamatuji průběh tábora, ale dosud před sebou vidím ty statné postavy českých Sokolů, toho vojska národního, které sílí paži svou, ne aby dobývalo kraje cizí a ochuzovalo své bližní, ale aby silou tělesnou vzpružovalo ducha svého, aby pro vlast a lidstvo pracovalo a osvojovalo své z podanství. — Ještě jeden obraz z mého dětství utkvěl mi v paměti a to byly průvody jinochů každý rok chodících k odvodu, či lépe od odvodu, kdy hoši odvedení k řádovému vojsku se vraceli domů a sice ti odvedení byli smutní a nešťastní a druží veselí těšice je, vzdor tomu, že z pravidla všichni byli opilí. Tu na mysl mě připadá, že ne pro vlast umírat, ale pro vlast pracovat je naše poslání. Ti hoši, co odvedení byli k vojsku šli domů smutní, vždyť měli evičit sebe, svaly své, aby hájili zájmy, po kterých jim ničeho nebylo a aby snad zabíjeli lidi, kteří jim nikdy neublížili. Jinak šli na tábor lidu ti hoši za tím sokolským praporem, neb oni dobrovolně vstoupili v řady tohoto národního vojska, majícího za účel vychovat národu statné syny, kteří budou pro vlast pracovat, budou svým bližním užiteční a dovedou pro lidstvo a pro vlast i své životy obětovat, kteří však by dobrovolně své síly nikdy nepropůjčili k ujařmení svého spolubližního, třeba mluvil jinou řeč a měl jiné zvyky. Paže tuž a vlasti služ! Ni zisk, ni sláva! V heslech těch není nikde zmínka o jakési výbojnosti a jakési touze podmaňovači. Vzpomínku na ono vojáctví vyvolala ve mně ona všude po této zemi se rozpínající nálada militaristická, zavádění všelijakých "boy scouts", touha naší mládeže na vysokých školách viděti se ve vojenské uniformě a i hry na vojáky rozšířené mezi našimi spolurodáky. Zvláště ty spolky různých kadetů, ostrostřelců, vysloužilců a jiné. A to vše děje se dnes v naší republice, kdy celý vzdělaný svět tleská našemu prezidentu za jeho snahy o všeobecný mír. Zdá se, že je to jakýsi boj mezi militarismem a mfrumilovností, která ale na konec přece zvítězí. Zvláštní je, pozorujeme-li blíže v řadách těch vojanských spolků sotva najdete Sokoly a athlety a i málo svobodomyslných, ale najdete tam spíše lid hlásící se do táborů klerikálních. Když Sokolové od kostela slavili své založení, pravil jeden z jejich anglických řečníků, aby evičili paže "to be able to deliver a punch"; z toho vysvitá, že tak asi někteří lidé pochopují těloevik, aby se dovedli prát. Sám evičil jsem se kdysi v rohování, ale kdyby Sokolové neměli lepšího účelu nežli evičit své svaly, aby se dovedli prát, nechtěl bych být Sokolem. Avšak voják a klerikální Sokol je vychován, aby hájil zájmy své církve a pravda je, že meč a kříž vždy šli společně, oni šly společně nahoru a jdou společně dolů, ač se tomu zuby nehty brání, povolující mládeži své tu "Sokoly", tam "Orly", jinde kadety. Vše to ale není nic platné, neboť volná myšlenka přece zvítězí! Volná myšlenka musí zvítězit, jet' přirozený vývoj lidstva. Že čím méně vzdělání, tím více pověry a čím vyšší vzdělání, tím více zdravých důkazů, že v tom zoufalém boji klerikalismu proti pokroku, práci a vzdělání běže se stále a určitě ku předu a že proud tento je nemožno zastavit. Mluvíme k Vám co k lidem svobodomyslným, kteří jste se osadili v okolí Česko-Národního Hřbitova, tohoto pro nás posvátného místa; velkolepost tohoto hřbitova dokazuje účtu českého

lídu k tomu, co bylo, ač je krásné modernímu člověku nestačí minulost, on žije přítomnosti a pracuje pro budoucnost; nejen krásné kameny a květiny pro mrtvé, ale také zdravý rozum a silné tělo pro živé, musí být naší snahou. Nedovedu si představit Sokola jinak, nežli úplně svobodného, který jako onen pták, jehož jméno volil syn slovanského národa za vzor svůj, lítá vysoko, aby tam v čistém vzduchu a ve volné přírodě lovil svou kořist, tak i náš Sokol musí vysoko myslet a jen v čistém ovzduší volit svou duševní potravu. Sokol musí být zdravý a silný, aby nepodléhal křehkostí, které by ho činily slabým a malomyslným. Jsem rád, že uznali jste za dobré v této části města založit tělocvičný spolek, ale ještě větší potěšení činí mě, že připojili jste se k Národní Jednotě Sokolské. V jednotě této vidím svého druhu jediný silný a opravdu česko-americký spolek, který nemá sobě rovného mezi Čechy v Americe. To směle tvrdím a jsem jist, že budoucnost dokáže, neboť Sokol vychovává ostatním spolům mládež, z které tyto své síly doplňuje. Národní Jednota Sokolská byla založena, aby spojila různé po česko-amerických osadách roztroušené tělocvičné spolky a aby učila je stýkat se po bratrsku, pěstující tak lásku ku staré vlasti české i lásku k nové přijaté vlasti americké a jednota tato se od vytknutí cíle nikde a nikdy neodehlila. Někteří z našich krajanů o tom pochybují a k vůli tomu založili si jiné jednoty a mimo jiné za jednu ze záminek pro takové rozštěpení zvolili stejnojmenný. Když zakládala se Národní Jednota Sokolská byl jsem co hoch pouze žákem tělocvičné školy, ale dobře pamatuji, jak divně se vyjímaly ty různé nápodobiny toho českého kroje v prvním sjezdu Národní Jednoty Sokolské v Chicagu a jak se po dlouhém jednání uznalo za dobré přijmouti kroj modrý ve způsobu čamary. Ve skutečnosti nestávala nikdy příčina zakládat sokolské spolky mimo Národní Jednotu Sokolskou a byla to myšlenka na spojení, která činila nás shovívavými a my kojíce se nadějí na toto, učinili jsme tu chybu, že jsme všude nadcházeli bratřím, již nosí český kroj a tím je uznávali. Býval jsem také pro spojení, ale od založení té true organisace jsem z té hloupé sentimentálnosti vyléčen a radím jen, abychom šli ku předu za cílem, který jednota naše má, abychom věrni byli zásadám Sokolstva, starali se o tělesnou výchovu naší mládeže, pracovali o zachování této naší národnosti a abychom i sledovali vše, co se děje v ostatním tělocvičném světě a tak z naší mládeže vychovávali české Sokoly a americké občany a ostatní přijde samo sebou. Hlavní účel českých Sokolů v Americe je starati se o tělesnou výchovu naší mládeže a o zachování této pro naší národnost, pokud se dá a za tím účelem mimo tělocvičné školy zakládat a podporovat sobotní a nedělní svobodomyšlné školy, ale mimo toho měli bychom nějak se postarat o naši mládež od 14 do 20 roků; pro tuto měly by se zakládat kluby sokolské mládeže, které by jí tak zaměstnaly, že by neměla čas vyhledávat zábavu v různých Y. M. C. A. a ve klubech různých náboženských sekt. Řízení podobných klubů stálo by ovšem čas a peníze, ale prospěch byl by veliký, neboť dnes hoch, chodící ve všední den do "Public School" a v sobotu a v neděli do české školy, když dospěje 14 let, nemá po práci kam jít, aby se mezi námi řádně zabavil i jde do různých sektářských klubů, ne-li jinam do horších míst, a tak se často odnárodní, ba i nábožensky zvrhne, že pro své svobodomyšlné rodiče často ztratí účtu. Kdo tomu odpomůže vykoná mnoho a věřím, že by to měla být práce Sokolů zaříditi a vydržovati takové kluby sokolské mládeže. Je nemoudré vše, co je americké odsuzovat a co české bezohledně naší mládeži vnucovat, lépe bude dát oboje dohromady, nejlepší vybrat a pro Sokolstvo využít; míním tím pěstování různých tělocvičných her, které někteří Sokolové odsuzují, ale bez kterých naši zde rozenou a vychovanou mládež sotva do našich tělocvičen přilákáme a proto měli bychom her těch použít a kontrolovat je tak, abychom

vyhověli mládeži a tuto získali pro řádný tělocvik a pro Sokol co členy když dospějí. Chceme-li naši mládež udržeti ve svém středu, musíme jí dáti takové tělocvičny a taková cvičení jaké mají ve školách aneb v amerických tělocvičných spolecích, a řeci, že my jsme cvičili leckde pod jevištěm ve sklepě dnes jsou nemístné a zbytečné. My byli zákopníky tělocviků a museli jsme se spokojit s tím co bylo nám dáno, ale dnes je tělocvik uznáván, americký svět mu holduje a staví krásné tělocvičny, zvláště Y. M. C. A. jsou v tom ohledu na prvním místě a nebudeme-li pokračovat s duchem doby zahyneme, ať už máme modrou bluzu aneb červenou košili. Musíme dát naší mládeži to co dostává jinde a pak ji udržíme pro Sokol i pro národ, ale jinak ne. Stanovy Národní Jednoty Sokolské povídají Vám, jaké jsou Vaše povinnosti, které na sebe berete vstupující do Jednoty této a jsem jist, že je budete správně plnit, a že budete ku etí Sokolstva a české národnosti vždy a všude pracovat.

Jménem Výkonného Výboru odevzdávám Vám tento diplom, který stvrzuje, že jste řádnými členy Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech Sev. Am. a Vaši další činnosti co Sokolů a Čechů volám srdečně Na zdar!"

Řeč br. Layera přijata byla bouřlivým Na zdar!, načež br. Tůma jménem Sokola Rozvoj slovy neličenými a hluboce dojat děkoval N. J. S. a přítomným Sokolům za tak srdečné a vřelé uvedení.

Následující ujal se slova br. J. Ringl a jménem Spojených Spolků v Irving Parku tlumočil nově uvedené jednotě srdečné blahopřání k tak důležitému a záslužnému kroku se slibem všestranné podpory českých spolků.

Starý Sokol, br. Ort pak slovy srdečnými, slovy, jež srdcem každého přítomného zachvěly, tlumočil přítomným poslední stisknutí ruky, poslední pozdrav nezapomenutelného nám Mir. Tyrše, když s ním na poslední cestě smrti vstříc ve vlaku jel. Slova br. Orta zanechala v myslích všech v tomto okamžiku vzácném vznešený pocit.

Po té promluvil za řád Svobodomyšlnost Č. S. P. S. br. Baštýř, za řád Turnov br. Rada a za sbor Zděnků Havlíček J. Č. D. pí. Skalová.

Následovalo pak cvičení se švihadly chicagských Sokolů N. J. S., jež i vůči nedostatku místa provedeno vzorně. Druhé cvičební číslo programu byla "protná Sokolů "Rozvoj", jež se velice zamlouvala. Při tomto čísle měli jsme příležitost posouditi nově uvedenou jednotu v prostných a musím doznati, že na několik těch cvičení, jež nácviku věnovali, můžeme sobě od nové jednoty slibovati zdárný pokrok. —

Následujícím číslem byla protná s tanci Sokolek Rozvoj a jestli se má naděje naše v Sokolech Rozvoj uskutečniti, můžeme co se týče jeho Sokolek směle říci, že úspěch jejich pod dozorem zkušeného cvičitele jest předem zajištěn. Cviky tyto v tak krátké době naevičené, ač nikoli rázu nejsložitějšího, činily by provedením čest odborům daleko starším. Následující čísla Sokolek Tábora s tamburinami a Sokolek Chicago s "bar-bells" byla skvostná a vyvolala bouři pochvaly. Cvičební program zakončen byl prostnými příštího sletu sokolského v Praze, provedenými četou Plzeňského Sokola. Cvičení tato, ač nadmíru složitá a těžká, podána byla téměř bezvadně a byla dobře volená, jelikož krásná těla a cviky dokazovaly přímo a rázně výsledek postupného, soustavného tělocviků.

Po ukončení programu následovala srdečná zábava, jež prodloužila se do pozdních hodin. Celkem slavnost vydařila se skvěle a okolí Národního Hřbitova v Chicagu vidělo první počátek hnutí v sméru dobře vytčeném, jenž pilnou činností během krátkého času může se vyvinouti v silnou ratolest v našem národním životě.

Nastávající činnosti nové jednoty srdečně Na zdar!

Jindřich Ort:

SLAVNOSTNÍ DEN SOKOLA OAK PARK.

Slavnost položení základního kamene k nové tělocvičně Sokola Oak Park, konaná v neděli dne 3. září v chicažském předměstí téhož jména za součinnosti téměř všech chicažských jednot přivtělených k N. J. S., byla v nejednom ohledu pozoruhodnou a charakteristickou. Není zjevem zrovna každodenním, aby jednota sokolská po půl druhém roce tiché a skromné existence hnízдила pod vlastním krovem — ne sice nádherným, ale přece jen vlastním a proto tak hřejivým a útulným. A není na druhé straně zjevem zrovna každodenním, ani v českém Chicagu, jež honosí se v nejednom ohledu rekordem závrtných nemožností, aby udalost tak významná, jakou jest dedikace nové tělocvičny, provázena byla takovou netečností a přímým ignorováním se strany Sokolstva samého. Scházeli-li našim chicažským poměrům v sokolských řadách rámec ponurý a neveselý, dnem 3. září pořídily si ho naše "zkázněné šiky" jako na zakázku.

Nikdy a při žádné manifestaci sokolské nepozoroval jsem takovou studenou náladu, jako při slavnosti bratrské jednoty v Oak Parku, která svoje dvouletí slavit bude ve vlastní budově a která stojí tudíž aspoň v tom ohledu o hezké poznání v popředí před celou řadou jednot, těšících se mnohem úctyhodnějšímu stáří. A tento projev svědomité pýle a životní síly, kladení základního kamene k vlastnímu domovu, jenž má býti střediskem společenského života svobodomyšlného živlu v slibně zkvétající české osadě, konal se za stafáže nějakých 15 nebo 20 dvojstupů, které představovali měly uvědomělé, nadšené a obětavé členstvo osmi chicažských jednot. Reprezentuje-li čtyřicet lidí sokolskou frakci o několika tisících duší a vyrukuje-li ty nejsilnější jednoty k ryze sokolské slavnosti v počtu pěti nebo šesti členů, pak není divu, že člověku pod modrou kajdou přebíhá trochu mráz po zádech. Ne, dále už v té liknavosti nelze ani zabřednouti a bratři starostové chicažských jednot by si tato slova měli poděrtnout třeba třikrát, nemáme-li být v budoucnosti pro posměch nejenom soudné veřejnosti ale i sami sobě!

Že nekupily se kolem staveniště oak-parkské tělocvičny příslovečné "mouchy" s vlast'ovými šosy a malovanými vestami je zcela přirozeno a taky se nad tím nikdo nepozastavoval, ale kde uvízla tentokrát ta druhá šarže celebrit, ti banketoví zákopníci, průkopníci, záslužní a zasloužilí členové a boží vědí, jak se všechny ty specíe našeho Sokolství jmenují? Skutečně, když odvrátil jsem zrak od řečnické tribuny a rozhlédl se po tom skrovném hloučku posluchačů v modrých uniformách, nemohl jsem i při nejlepší vůli jinak nežli ulehčiti si ryze havlíčkovským způsobem, to jest epigramem, že

"— na národa roli dědičné
válejí se' plevy rozličné . . ."

Ale dost. K těm našim steskům a bolestem vrátím se někdy zpátky, s chladnou logikou a "sine irae", bez sarkasmu a jízlivosti. Dnes obmezím se na pouhý referát.

Slavnost sama konána byla v poměrně sporých rozměrech — mnohem menších, nežli bývá tomu obyčejně. Jak řečeno, byla účast Sokolstva nepatrná, a nejinak bylo tomu s deputacemi různých spolků a s pozorností širší veřejnosti vůbec. Zdá se mi, že bude mít Sokol v katolické osadě hodně ledu k prolamování. A zde četné účastenství bratrských jednot a morální výsledek z toho vyplývající mohl mladé jednotě prokázati nejlepší a nejplatnější služby. Od staré síně na Clarence ave. nastoupen byl průvod, vedený župním náčelníkem br. Stýblem a pozůstávající ze žactva, Sokolek, Sokolů a deputací ku staveništi Sokolovny na rohu 12. ul. a Scoville ave., kdež slavnost vlastní zahájena proslovem starosty br. Kollera, po němž promluvila starostka Sokolek oak-parkských p. Traxlová. Obě řeči byly případné, pěkně

pronesené a vyslechnuty byly vděčně. Následujícím řečníkem byl Čermák, náš Čermák, který měl novou příležitost přesvědčiti se, jak je mezi námi rád vídán a ještě raději vyslechnut. Co řekl, nebyla slavnostní řeč v pravém slova smyslu — to byla vážná, káravá slova preceptora k těm, kdož vyvolali si jej za svého učitele — ale vzdor tomu, že br. Čermák zcela proti ustálenému zvyku slavnostních řečníků nechal fráze frázemi a nastoupil docela prozaickou plavbu proti proudu našich chyb a nedostatků, vyvolala upřímná, řekl bych otcovská jeho slova nejživější zájem a nadšený souhlas. Jednu velikou chybu vytýkám br. Čermákovi jako řečníku. Dává se tuze zřídka slyšet — a přece, co práce dobré a záslužné dalo by se vykonat na tom chudém našem úhuru sokolským slovem přímým, proneseným pravým mužem a v pravý čas . . .

Po br. Čermákovi oslovil obecnost starosta Berwynu tuším, že obě. Rich, jenž pronesl tu nejsuchopárnější a nejduchaprázdňější řeč, jakou jsem kdy slyšel od veřejného úředníka. Kdyby byl zmíněný pán řečnil někde při svěcení kostela, dal by si jistě čas s nastudováním delšího proslovu a ku vzdání náležitěho kreditu těm, kdož dnes tvoří značné procento tamnější populace, ale takto dopadla bilance jeho proslovu náramně bledě s čistě negativního stanoviska vzato. A tady jenom malé upozornění. Zveme-li již lidi cizonárodní k našim vystoupením, měli bychom je již předem vybízejiti případnými informacemi a po případě i sujetem, jinak zní to náramně uboze, slyšíme-li od takového řečníka něco jako "— I do not know much about your society . . ." To připomínám jen tak mimochodem.

Následovaly kratší proslovy a zdravotice zástupců různých spolků mužských i ženských, u nichž appel oak-parkského Sokola nevyzněl ve schůzích na prázdko a které se zástupcem poslaly ve většině případů i finanční příspěvek, který v takovýchto případech je zajisté nejpřípadnějším a nejvýmluvnějším projevem sympatií, načež došlo k aktu poslednímu, t. j. vlastnímu položení rožního kamene k budově. Po vyčerpání programu u staveniště nastoupen čtvrt hodinový průvod do menší výletní zahrady, honosící se hrdým jménem Schwass Grove, ale připomínající silně zájezdni hospody leckdes po českém venkově. Ubohé, zaprášené a nevládné Ultime Thule chicažského člověka. Bylo k tomu zapotřebí značného přemáhání, stráviti zde celé půldne a po případě i večer. Co nedodělaly zaprášené silnice, zde na našich uniformách dovršila tančírna. Sem přišli jsme modří, nebo skoro modří, ale k domovu ubírali jsme se v pěkných khaki uniformách. Ale měli jsme za to vzácnou příležitost pozorovat, jak obětavými pracovníci jsou tamní sestry Sokolky nejen v obsluze hostů, ale i v odbývání různých tretek a maličkostí ve prospěch zadlužené tělocvičny.

Postavení nové tělocvičny, třeba obtěžkána byla solidním dluhem, považuji za nejrozmumnější krok se strany oak-parkských bratří. Osada vůči hledě roste a národní státnku zde bylo zapotřebí jako soli. Budova sama je pěkně položena bude vzdušná a dost prostorná a mládeži tamní stane se jistě milým útočištěm. O schopnou cvičitelskou sílu je postaráno v osobě br. Novotného od Sokola Tábor, který v tom ohledu má dlouholetou zkušenost a dovede se jistě vepsat v přízeň a oblibu svých svěřenců. Má tedy Sokol Oak Park vyhlídky dost růžové. Dovede-li se rozumně vyhnout třeňím ve vlastním středu a podobným naivnostem, které podlamují činnost organizovaného tělesa leckdes jinde, mohl by nás záhy překvapit pěknými výsledky své práce.

Zkoušeti o závod sílu a zdatnost svou, je každé mládeži jaré, nezkažené a statečné přirozeným pudem a potřebou a naopak zase měřítkem jadrné hodnoty její.

M. Tyrš 1879.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídky domácí.

— Laskavostí našeho bratra a činovníka pilného J. J. Míky, starosty župního v Omaze, Neb., dostali jsme nedělní číslo "Sunday World Herald", ze dne 20. m. m. a našli tu otisk našeho článku "With the Bohemian American Gymnasts the Sokols", jakž u příležitosti sletu a závodů v Župě Střední uveřejněn byl ve Věstníku sletovém téže Župy. Věstník vyšel pod názvem "Na zdar", naším pořadatelstvím a dotyčný článek byl napsán za účely informačními kruhy cizích. Nám zde se povedlo a těší nás, jestli tu, či onde se věci naši prospěje otiskem práce té u té či oné příležitosti a počínů sokolským, jako byly na příklad a závody a slet státní v Župě Západní v Dodge, Neb. Jsme skoro jisti, že dostalo se do onoho listu jen přičiněním br. Míky a vděčíme mu za to, jako těšilo nás co o něm a působnosti jeho 26leté u dráhy Burlington a na nádraží téže v Omaze, napsal minule časopis "Daily News" tamtéž.

— Nám z Čech host každý jest milý, jako na každou těšili sme se u nás přednášku, jež poučila, aneb ukázala nám vývoj toho či onoho hnutí tam doma ve staré vlasti, ano šli jsme i na přednášky tehdy, když v celku museli jsme se v náhledu tom či onom lišiti s hostem českým a názory jeho s našeho stanoviska schvalovati nemohli. Neříkali jsme ani tehdy mnoho, když nějaké to vylíčení našich poměrů, našeho žití a našeho postupu zde bratřím českým se nezamlouvalo, aneb když jinak vystihli, nežli krátký jejich pobyt mezi námi dovozoval. Co toto píšeme očekává se nový host a nový přednášeč. Tak chicagská "Spravedlnost" oznámila, že návštěva socialistického předáka Dr. Fr. Soukupa z Čech, o níž již dávno se jednalo, jest již zajištěna a tyto dny, že host ten k nám do Ameriky přibude. Bude prý první oficiální vyslanec české socialistické strany a právě proto, žeť oficiální, stůž zde následující z posledního čísla "Věstníku Sokolského", orgánu to České Obce Sokolské v Praze: "Komedie. Předák strany sociálně demokratické Dr. Fr. Soukup o líšských volbách v Plzni pamatoval prý na Sokolstvo následující lbezností: "Několik komediantů v Londýně a Turině nemůže přece říci, že reprezentuje národ!" Nic nového, pane doktore, "komediantů" nadává nám od let šedesátých kde který člověk špatně vychovaný; přihlásil-li jste se výrokem uvedeným do toho starého klubu gentlemanů pochybných, poslechl jste zajisté jen hlasu srdce svého. Čeho jest srdce plno, tím ústa přetékají a Vám jistě často již přetekla. Ale zajímavým zůstává, že velká řada těch, jimž jste prorokem, zvedla sama (není tomu ještě tak dávno) prapor "komediantství", tak dlouho u vás šlapaný, a horlivě nyní působí na pol. "komedie". A tak znovu dokázáno, že odříkaného chleba nejvíce se lidé najedí a že kámen, jež zavrhl stavitel, s'ává se často hlavou úhelnou. Kéž by nikdy nebylo jiné komedie, pane doktore!"

— Bratři, pakli chcete důkladně posloužit naši věci sokolské a to v nejbližším vašem okolí a u jakékoli významné příležitosti, můžete tak učiniti velice snadno a to v tisku anglickém, aniž byste potřebovali se dovolávat někomu součinnosti, pomoci a laskavosti a p. Vezměte jednoduše překlad nejkrasší práce Tyršovy; "Our aim, task and goal" a zašlete místním listům anglickým, aby zvěděly o Sokolstvu co jest a jaké jsou jeho úkoly, směry a cíle. Mimo to, máte-li po ruce informační články na příklad z věstníku sletového Župy Střední "Na zdar!", můžete jednoduše přepsati na stroji, upravit i trochu místně a poskytnete obraz o Sokolstvu i jednozy vaší listům anglickým, jež velice rády přijmou, zejména u příležitosti významných, sletu a závodů. Jestli tak a podobně budete konati všude a soustavně pracovati na po-

zvnesení jména českého a sokolského prospějete celku a ten celek konečně i v dotyčných kruzích bude muset uznati, že soustavné seznamování ciziny, Američanů, ba i tisku druhého za pomoci všech sokolských písmáků po celé Unii roztroušených více může vydati, nežli posílání jednoho a téhož "Štofu" a stále z jednoho pramene na celou řadu listů, jež takového "seznamování", nevyhnutelně jednostranného se nabažiti musí a čtenářstvo konečně dá na jevo. V tom ohledu snad mohlo by se pracovati i s Česko-Americkou Kanceláří Tiskovou společně. Jsme jisti, že dále by se proniklo a tam, kde více bylo by brků ochotných i látka byla by různou a v cizích kruzích i přijatelnější právě z ohledu na tuto různost jmen pisatelů a jejich článků. Jenže jak již několikrát na místech těchto jsme pověděli práce musela by býti soustavnou a vedena z ústředí a pak snad byla by účinnější ještě, nežli vše až dosud podniknuté za vůle nejlepší. Tím bychom pomohli věci mravně a později snad by i hmotné příspěvky se dostavily pro instituci, jež žel dnes nedoznává podpory žádoucí.

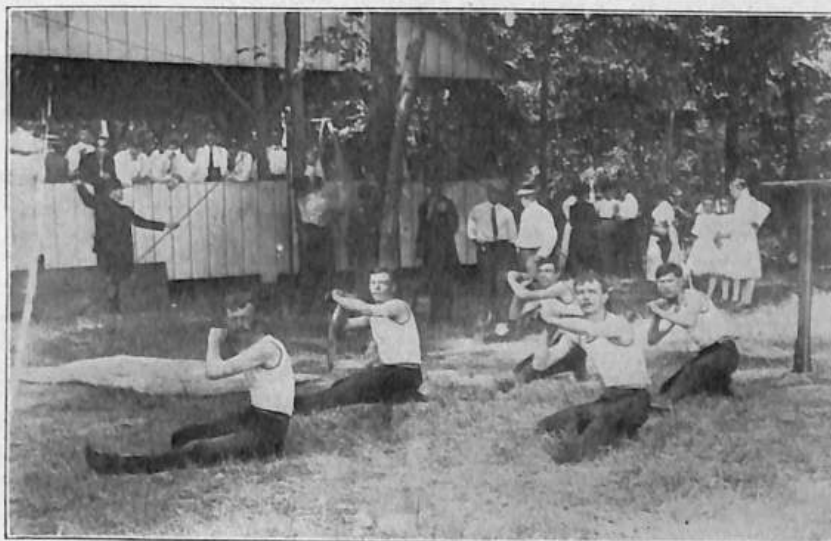
— Naši v Oenaville, Tex., měli 12. m. m. veřejné, jež dopadlo znamenitě, povážíme-li, že jednota jest z oněch mladších. Bratři z Granger pomohli a tak dopadla hlavně prostná tak, jak každý Sokol rád zvidá. Zdá se nám, jak již na místech těchto několikrát jsme uvedli, že prostná konečně pronikají a všude jako cvičení nejvydatnější a nejlepší oblíbenosti zasloužené nachází. Cvičilo se v síni Řádu Český prapor S. P. J. S. T. v Cyclone. Návštěva byla slušná a hochy vedl snáziv br. Fr. Chuděj.

— V chicagském "Vesmíru" čteme, jak následuje i doporučujeme ku bedlivému přečtení těch bratřích našich, již nemohli pochopit, když varovali jsme my naše šiky a kruhy svobodomyšlné. A dnes opět nemůžeme pochopit my, že jsou ještě v té české Americe časopisy, které docela klidně s hesly svobodomyšlnosti v čele a pokrokovosti za každým článkem neřeknou k vůli oznámce patentek u věci této ani slovíčka. Jen čtete: "Matice Vyššího Vzdělání vydala vyhlášku českým studentům. Již hned v prvních číslech Vesmíru udali jsme své důvody, z kterých nemožno nám hleděti k činnosti Matice Vyššího Vzdělání s plnou důvěrou. Nemá a nechce míti ráz svobodomyšlný, a přec jen od svobodomyšlných spolků a řádů může očekávati podporu. Vrátime se ještě k té věci, dnes jen ve spěchu upozorňujeme na následující odstavce v právě vydané vyhlášce: "Studie odborné jako jest lékařství, zubolékařství, právníctví, lékárnictví, malířství, hudba, zpěv, bohosloví, obchodnictví a tým podobné nejsou v akademickém běhu zahrnuty, pročež se posluchačům těchto kursů půjčky neposkytují avšak podpory dostane se též takovým studentům, kteří již svůj akademický běh s úspěchem dokončili a rozhodli se pokračovati v odborných studiích a zvolí si sloučený kurs (Combined Course) a připravují se pro některé z výše uvedených povolání." — prozatím poznámky k tomu netřeba."

— Nedivíme se zhola nic, pakli někteří naši lidé viděli by raději ten list náš, ty jeho úvahy a různá varování někde, kde pepř roste, aneb ještě někde jinde, kde jest "skřípání zubů" a p. Nás však nikterak nezastraší a také rozhodně nesvede z cest pravdy, jakž nastoupili jsme hned z počátku toho našeho pořadatelství. Některé noviny mají na nás hodně spadáno, neboť až příliš často dovedeme jim podržeti zrcadlo před očima. Tak nedávno tomu, co jsme varovali náš lid, aby nikdy a nikým nedal se šálit, a váže si svého zdraví, nekupoval nějaké to léčení na dištane, aneb aby nedal se másti všelikou draze placenou oznamkou humbukářů českých i jiných. Pro pravdu se mnozí vždy nejvíce zlobili a tak jest i s mnohými těmi časopejsky, jež balamutit pomáhají lid náš dále dnes "vlastenecky" a zítra protože ten či onen institut poslal dolláře. Máme na zřeteli hlavně tak zvaný "Collins Institute" v New Yorku, jenž ač již byl vládou pronásle-

dován, přece ještě v mnohých českých listech měl oznámku. "Hlas Lidu" své doby na věc rovněž upozornil a napsal: "Před nedávnem uveřejnili jsme zprávu o podvodném vydírání krajanů a jiných příslušníků slovanských národností prostřednictvím tak zv. léčebného ústavu "Collin's Medical Institute", v jehož čele stáli v různých švingulanstvích osvědčení krajané Vilém Rudolf a Julius Jelsík. Každodenně docházely poštou peněžní zásluky od důvěřivých lidiček, kteří hledali u dotyčného ústavu spásu svého zdraví. Rudolf, jako ředitel ústavu, shrábl některý den až \$600.00 i více. Minule odsouzen byl V. Rudolf a dr. Samuel Hyndman soudcem Archbaldem na dvě léta do vězení v Atlanta a každý mimo to ku \$500 soudních útrat za používání pošty ku podvodným účelům. Jelsík pochopil o něco lépe, neb bude sedět pouze jeden rok na Blackwells Island a zaplatí jen \$100. Rovněž Ferd. Hartmann Medical Institute čís. 231 vých. 14. ul. byl odsouzen." A ku podivu všechny ty povedené kreatury trest přijaly a šly jednoduše za mříž, kam patřily již dávno, kdežto jinde "vlastenecké" firmy, kdyby jste o nich napsali, že provádí totéž, svedou na "osobní zášť" i najdou dosti českých časopisů mezi námi, aby je "očist"ovaly".

průkaz práce Župy M. M. Hodžy, jakž v New Yorku se odbyval. Vzájemné návštěvy by posloužily oběma táborům a účast na poli závodním teprve. Nemělo by se přehlížeti, pakli skutečně u Sokolů mluvíti lze o vzájemnosti. O vlastním zápolu píšou "New Yorkské Listy": "Zpráva o výsledku závodů M. M. Hodža I. župy T. S. J. Sokol, odbývaných v Tvrđíkově Washington Parku dne 6. srpna 1911. Závodilo se v oddílech, evičení prostné, ve skoku vysokém, v skoku dalekém a ve vrhání 16liberní koule. Závodily skončily o 12. hodině polední s následujícím výsledkem: Prvou četovou cenu vydobyl sbor 26. v Guttenberg, N. J., 298.6 bodů. — Druhou četovou cenu vydobyl sbor 109. v New Yorku, 296.0 bodů. — Třetí četovou cenu vydobyl sbor 5. v New Yorku, 231.3 bodů. — Čtvrtou četovou cenu vydobyl sbor 1. v New Yorku, 206.3 bodů. — Pátým byl sbor 75. z Jersey City, N. J., 197.3 bodů. — Šestým byl sbor 114. z Tarrytown, N. Y., 194.6 bodů. — Sedmým byl sbor 32. z Boonton, N. J., 183.5 bodů. — Osmým byl sbor 17. z Perth Amboy, N. J., 178.3 bodů. — Deváté bylo pětičlenné družstvo sbor 215. z Piermont, N. Y., 152.9 bodů. — Smíšené družstvo sedmičlenné, sestávající ze třech

Cvičení se špičáky, Edwardsville, Ill.

— Spolek Česko-Amer. Žurnalistů v New Yorku odevzdal příteli Tomáši Čapkovi diplom čestného členství. Čapek dojista jen si poctu takovou zasloužil, povážíme-li, že k tomuto sdružení náleží i lidinky, již před několika lety byli by milého našeho historika pro Heřmana nejméně — a "samou láskou snědli". Pamatujeme si jakoby by bylo dnes. Čapkovi se již odpustilo, nám však jeho obhajoba zatím ještě ne. Diplom zhotoven byl obě. Riegelem a jest prací uměleckou.

— Veliké organizace míčových družstev amerických mají u svém středu i mnohé Čechy, kdežto v mnohých osadách českých hrají v družstvech českých naši proti jiným národnostem a obyčejně s úspěchem dosti dobrým. Josef Havlík z Oxford Junction jest nadhazovačem Americké Lígy v Chicago a C. Slapnička v Rockford, Ill. Slapnička jest rovněž z Iowy a to ze Cedar Rapids, Ia., kdež náleží k místní jednotě. V Národní Líze osvědčili se dále Spurný, Svačina, Nováček, Holý, Skopee, Rada, Čermák a mnoho a mnoho jiných. V Cedar Rapids pak od týdne k týdnu od loňska již vítězilo české družstvo proti onomu irskému. Naším říkali "Koláče". Také v Nebrasce a jinde česká družstva drží se znamenitě.

— Naši stěžovali si, že o závodech Župy Východní nedostavili se bratři Slováci, ba ani zástupce nevyslali a bratři Slováci opět si stěžují, že naši zapoměli se podívat na jejich

členů sboru 26. v Guttenberg, z dvou ze sboru 184. v Cliffside, N. J., a 1 ze sboru 177. v Perth Amboy, N. J., obdrželo 200.9 bodů. — Z jednotlivých obdrželi ceny: 1. Káňa 45.8 bodů; 2. Macuch 45.6 bodů; 3. Ondrejka 44.4 bodů; 4. Bila 41.8 bodů; 5. Lipták 41.4 bodů; 6. Mitáček 41.3 bodů; 7. Micka 40.3 bodů; 8. Tichý 40.2 bodů. — O 12. hodině byl společný oběd, po obědě zkouška při hudbě na veřejné evičení. O 3:30 zahájeno veřejné evičení nástupem žáku do 14 let, počtem asi 60 ze sborů 1., 26., 32. a 109. Než zahájeno evičení, správce župy Juraj Mareček přivítal obecenstvo nadšeným prosllovem, v kterém poukázal na význam sokolské věci a nabádal přítomné rodiče, aby všechny svoje děti do tělocviku vysílali. (Potlesk.) Na to evičili žáci 4 oddíly prostných, začez byli odměněni potleskem. Následovaly žačky od 6 do 14 roků; evičily 4 oddíly prostných k velkému uspokojení všech přítomných čistě a hladee. Pak následovaly Sokolky 2. sboru V. S., z New Yorku; evičily 4 oddíly evičení s praporky velmi rázně. Na to nastoupily žačky 109. sboru s obručky a bylo viděti, že evičitel bratr Privracký naevičil svědomitě. Pak nastoupily Sokolky sboru 2. V. S., ve zvláštním čísle evičení s květinami a kroky. Provedení pěkné. Na to byla představena malá Sokolka Laura Šimáčková, která ukázala složité kroky a kužely. Bouřlivé projevy uznání následovaly, když Sokolka Šimáčková dokroužila, a neměly by ještě konce, kdyby už

nevstupovali závodníci v počtu 64 k prostným, kterými veřejné cvičení uzavřeli."

— Volné Sokolstvo bratří našich Poláků odbylo si ve dnech 3. až do 5. t. m. sjezd svůj a to v Toledo, Ohio. Dostalo se nám i tentokrátě pozvání, abychom se sjezdu jejich účastnili, jako vloni v Carnegie, Pa. Milerádi bychom se byli dostavili, však pro nával práce nebylo možno a pak jinde jsme byli zaměstnáni na prospěch vlastních šiků. Bratři Poláci v neděli před vlastním zahájením sjezdu byli ovšem v kostele. Pokud se týče vzrůstu jednot zaznamenati lze jen pokrok a také po stránce technické se zjistilo, že cvičí se namnoze velice pilně, jinde opět mají Sokol pouze snad jen k vůli tomu kroji. Orgán jejich "Sokol Polski" tiskne se v New Yorku ve vlastní jejich tiskárně i přináší občas mnohou pěknou práci tělocvičnou, jež v sestavě své jest rázu původního a polského zároveň. U všech národních píše se pak vždy nadšeně v očekávání "z mrtví vstání veliké Polsky". Proto v řadách těchto cvičí se i ve zbrani a střelbě a v tom ohledu od sjezdu minulého rovněž učiněn značný pokrok.

— V řadě dopisů a telegramů, jež zaslány byly ku slavnosti Havlíčkovým v Chicagu, nachází se také následující přípis předsednictva "České Obce Sokolské" v Praze: "Ve Slov. Praze, dne 14. července 1911. Slavnému Spolku pro postavení pomníku Karlu Havlíčku Borovskému v Chicagu! Drazí krajané! Předsednictvo České Obce Sokolské dovoluje si Vám, drazí přátelé a krajané, vysloviti neupřímnější a nejsrdečnější díky sokolské za milé a vzácné Vaše pozvání k slavnosti Vaší, kterou pořádáte za účasti pomníku Havlíčkova ve dnech 29., 30. a 31. července 1911. Bud'te ujistěni, drazí přátelé, že cítíme s Vámi v těchto radostných dnech pro Vás, ale i pro všechny krajany a krajanek zámorské. Vzpomínáme stále nejen na Vás, ale i na celou českou rodinu americkou, která projevila nám tolik přátelských sympatií při Vašem svátku sokolském, jehož byli jsme účastníky. V ten radostný pro nás den, kdy skládáte úctu posmrtné památce velkého Čecha, demokrata a bojovníka za práva lidu českého Karla Havlíčka Borovského přijímež vřelou naší zdravoti, kterouž tlumožte všem přítomným. Zdravíme Vás bratrským pozdravem "Na zdar!" Za předsednictvo "České Obce Sokolské" starosta: Dr. Scheiner.

— Nedá se upříti, že "Denní Hlasatel" v poslední době zvláště pilně registroval svědomitě co sokolského, ba o sletu a zápolu Župy Střední vyslal svého zvláštního zpravodaje přítele Hlaváčka, aby na vlastní oči se přesvědčil, jak ty naše práce pokračovaly za velkého vedra i "sucha". A tolik přiznáme, že tento písmák zkušený zhostil se úkolu svého mnohem lépe jiných, ba jeho zvěsti čtli se tu i v celé Župě se zájmem velikým, protože mnoho bylo důležitého a poučného co jiným vypadlo zcela. Také trochu silnější kritiky slavnosti Havlíčkových list ten se neleká a na mnohé upozornil, co jinde marně bys hledal. Ve všech sokolských a všech našich počinech "Hlasatel" vždy měl slovo porady a bylo-li třeba i spravedlivého posudku a to právě se nám nejvíce zamlouvá, znajíce tendenci listu toho od samých jeho počátků. Dnes pak otiskujeme, co napsal týž list v redakčních minule. Stojí za přečtení a z toho důvodu otiskujeme, aby znalo se i v kruzích našich: "Návrh Sokola Čermáka, vyslovený v posledním čísle "Sokola Amerického", aby byl Havlíčkův pomník v Douglas parku opatřen jeho mužným heslem — ovšem také anglickým jeho překladem — "Přislibujte si mně, poroučejte si mně, vyhrožujte si mně, přece zrádcem nebudu!" přichází jaksi post festum čili trochu pozdě, ale přec jest to velice vhodné. V těch několika slovech zračí se jasně celá Havlíčkova ryzeť a poctivost a nездolatelné jeho přesvědčení, že musí za všech okolností vykonati povinnost, kterou přijal na svá bedra jako český spisovatel a jako politický učitel svého národa. Čermákův anglický překlad rázovitěho tohoto hesla jest zcela vystižný a při tom

i věrný, takže není snad třeba, aby někdo lámal hlavu otázkou, zdali by se to nedalo říci lépe po anglicku. Zhlédli jsme dva takové pokusy překladatelské, ale Čermákovu převodu se ani ten ani onen z daleka nevyrovná. Tady nejde o nějaké "pabásnění" rázných a prostých slov Havlíčkových, nýbrž o zachování jejich původní stručnosti a nehledanosti. Čím delší rýmováčku někdo z nich urobí, tím hůře je rozřadí sirohem nebo něčím ještě horším, kdežto v původním textu není ani jediné zbytečné slabiky a je tam na vlas tolik slov, kolik jich tam býti musí, aby byla jedinou větou zobrazena ocelová povaha a sklopevná neústupnost největšího českého publicisty. Bude-li opatřen pomník Havlíčkův touto charakteristickou jeho devisou, měl by býti odstraněn konec nynějšího nápisu na tom kamenu: "Nehynoucí čest budiž jeho památce!" — tak nějak to tam vytesali, — jelikož to zní banálně, třebas to bylo sebe upřímněji míněno. Takový nápis hodí se na pomník nebožtíka punčocháře nebo mydláře, který pamatoval také trochu na nějaký ten vlastenecký ústav, nikoliv na první český monument v Americe, zřízený jednomu z nejryzejších našich mužů, který jenom pro národ žil a pro něj se i upracoval!"

— Jest pěkné to všechno deklamování o nás, že Sokolstvo americké, pokrokové konalo svou povinnost výchovnou, seť jen mohlo, jest pěkné, když poukáže se na opravdovou a nezištnou práci naši, ale hned v zápětí napadne vás, jak asi bude v budoucnu, když dnes u největších jednot, kde na sta a sta členů, členkyň, žactva obého pohlaví a dorostu, cvičí sotva několik procent. Zdaliž nezmoční se vás zrovna úzkost; zdaliž nestrachujete se o vlastní šiky, jež na jedné straně rozráží živel zpátečnický a na druhé, žel i živly jinak velice pokrokové, jichž rukou mozolných právě ten náš Sokol vždy vážil si nejvíce a dle toho i svá prohlášení zásad psával. Tři možnosti nás čekají, bud' půjdeme jako dosud svou cestou rozdrobeni, na tři tábory lidí pokrokových a živlů svobodomyšlných, aneb semkneme se ku práci jednotné, aneb konečně si pomyslíme, že stačí ta naše hesla, stačí to naše povídání a deklamace a furiantsky odbydeme tu svou budoucnost utišováním se navzájem, že není ještě tak zle, aby zase nebylo dobře a podobně. Jestli však si myslíte, že nebezpečí nám odnikud nehrozí, nebezpečí všem nám, at' již "červeným" aneb "modrým" společně, tož jen rozhlédněte se kol, podívejte se, kolik cvičitelů mají tak zvaní "katoličtí Sokolové", vlastně "Orlíci" z našich řad, podívejme se, kdo cvičil minule na závodech naší Župy Střední a dnes bude jednoduše zrovna tak dobře cvičiti v St. Louisu, Mo., na závodech katolického "Sokola", za vedení nejdůstojnějšího pana faráře toho a toho a posvěcení i vykročení narádí jeho výsosti Ten-tonone, vikáře a monsignora přes noviny "Hlas", aneb ještě povedenějšího ptáčka nějakého z hnízdečka Benediktýnů. Také těchto orgán "Národ" nemůže Sokolstvu přijíti na jméno i zuří se proti nám a "nevěrecké" naši výchově mládeže přímo zběsile od farní kuchařinky počínaje, až do těch černých brků "černých panáček" a jejich zbožných oveček dopisovatelských. V Čechách se jim ta havěť také šikovně počíná roztahovat a svolávají je na Sokoly síru a oheň pekelný, překáží každému volnějšímu rozmachu. Dobře i tu podotýká "Prapor", o klerikálech a jejich "činnosti" se zmiňuje: "Povolnost, jakou valný sjezd sokolský ukázal vůči klerikálům, není stejnou mincí splácena. Zaznamenali jsme již celou řadu případů, svědčících o úmyslném a pravidelném vyhánění příčin k nevěřivosti a ostouzení nás Sokolů".

— Bratři Srbové se po příkladu Sokolů ve staré vlasti drží i zde v Americe, ano jednoty sokolské zakládají si ve větších osadách a dnes již mají celkem pět jednot, to jest v Gary, Detroit, Cincinnati, Chicagu a v Barberton, Ohio. Poslední jednota jest nejmladší a Cincinnati poskytla ji všemožné podpory mravní i potřebné informace. Zdejší jednoty náleží do okrsku Karlovec, kterážto Župa na sletu a závodech

v Záhřebě silně zastoupena byla. Úřední list jejich zove se "Sokol" a jest orgánem Frušskogorské Župy, již vede br. Laza Popovič. Vůdcem technickým jest br. Todorovič. Slet jejich, 25. června, o všenárodním svátku roku 1910 na paměť Kosova v blízkosti kláštera, v němž pochován jest veliký jejich car Lazar, zdařil se úplně a evičenci z Karlovy měli tu číslu s kůželi. Také Sokolové z království tu byli a Srbové z Chorvátska a Slavonie. Župa má svého společného evičitele a od té doby i bratřím v Americe na srdce se kladlo, aby hlavně se evičilo a nejen podpůrných snah dbalo. Přijel jim konečně evičitel zkušený Petr Nikolice a od té doby i v té Americe se bratři zmahají. Jednota, jež na počátku měla, tedy 6. února 1910, členů 62, sevrkla se pojednou na 24 členů a z těch evičilo jen jedenácte. Dnes jich evičí 44. A to v jedné jednotě a skoro sami začátečníci, již vedeni jsou nyní dobrou silou uznávají, že lépe těla i mysl evičiti, nežli se leckde povalovati a zdraví si kaziti. Tak list jejich "Srbo-bran" v New Yorku vycházející jen správně dovozuje, snaže se získati nové členstvo pro podpůrnou jejich organizaci "Saveza Sloga", již známý vůdce jejich Pupin a Hartly Jenkins v New Yorku zbudovati chtějí národní dům, Sokolnu a co hlavního i vlastní tiskárnu, kdež bylo by i ústředí všech

Ze závodů a sletu Župy Východní.

Sokolky z Astoria, L. I.—Cvičitel br. Jahoda.

jejich sokolských jednot, čítáren a spolků vzdělávatelných i odborů. Mimo tyto jednoty srbské jsou ovšem ve Spojených Státech na mnoha místech jednoty slovinské, jako v Clevelandě, Chorvátů v Chicagu a Pennsylvánii, San Francisku, Cal. a jednoty Dalmatinců v Chicagu, St. Louisu, Mo. Kroj jejich podobá se hodně kroji českému a jen litovati jest, že spíše, nežli s námi navazují pobratimci styky s německými Turnéry, jak vyčísti lze mnohdy z "Turnzeitungu".

— Není žádné pochyby, že se zástupci N. J. S. pojedou na přesrok do Prahy hostů co nejvíce, ba tolik bratří a sester, že bude výprava jedna z největších. Dnes již činí se náležité kroky za tím účelem, aby se přijelo na slet všesokolský z té naší české Ameriky jedním proudem, čili aby Sokolstvo různých táborů aspoň v tom ohledu dodrželo slibu hostům českým v Chicagu daného, že do Prahy již přijede se společně. Kdo tentokráte z našich jeti miní a chce si ukládati za tím účelem peníze i sebemenší částky od nynějška, může tak učiniti a přímo si místo na lodi zajistiti. Kdyby nejel, peníze se mu neztratí. Firma Brodský a Sovák zahájila již agitaci po celé Unii a v řadách sokolských panuje zcela pochopitelný ruch. Podle našeho soudu mělo by se však také působiti na druhé Sokoly Slovany, aby vyslali své delegace, aneb družstva, protože bude slet veškerého Sokolstva slovanského na paměť padesátiletého založení Sokola v matičce Praze. Již ta okolnost měla by stačiti, protože i zde byly právě šiky na-

še, jež pomohly zakládati jednoty slovanské. Bratři Slováci ti již mají jedno družstvo jisté a na druhé sbírají si dále, kdežto delegace jejich bude rovněž silnou. Jsou tu však ještě bratři Poláci, Srbové, Chorvati, Dalmatinci, Černohorci a ti všude, kde mají Sokola, měli by být zavčas upozorněni, protože pak by dojísta nebylo bez významu, když z té Ameriky na slovanskou Olympiadu přijeli by pobratimci všichni bez rozdílu. Lod' Hollandské linie jest již zajištěna, a sice pěkná a dobře zařízená "New Amsterdam", kde druhé kajuty jsou velice pohodlné a krásné. Ceny jsou mírné a kdo jeti miní, neopomeň se zavčas přihlásiti u firmy Brodský & Sovák, jimž přípravné práce naší V. V. byly svěřeny, abychom sami s výpravou neměli obtíží a bratřím našim i zástupcům zajištěno bylo co nejlepší, vedle toho nejlepšího pro všechny druhé účastníky Sokoly i hosty jejich. Na drahách v Evropě z Rotterdamu jest postaráno o snížené jízdné. Zástupce firmy bude výpravu provázeti a co hlavního, že jakž z vlastní známe zkušenosti, ztrava na hollandských lodích jest naší české kuchyni hodně podobná, čili jednoduše řečeno lepší ztravy německé. Že pojedou se pak přes Hollandsko, zemi to, kde našli útulku mnozí z našich velikých lidí, jako Amos Komenský, jest jen správné, zejména když německé

paroplavební společnosti o nás mnoho nedbají a my o ně teprve nemůžeme. Sokolská výprava nemusí přispívat ku zvyšování německého kapitálu, zejména povážíme-li, jak veškerý tisk v "říši dobrých mravů" minule se rozkasal a běsně dorážel na ty Sokoly a spolky české zahraniční po Německu, že chtějí hlásiti se ku svému původu sjezdem v Berlíně. Podotýkáme jen tak mimochodem, protože tentýž tisk radil k bojkotu členů zahraničních spolků českých a případnému vyhostění jich a českých dělníků vůbec. A nyní něco o parolodi "New Amsterdam". Hlavním měřítkem takové parolodi je snosnost a podle té se pozná, jak která lod' je bezpečna a jista. Uvedeme schválně snosnost několika jiných parolodí. Brémská rychlolod' Kronprinz Wilhelm má jen 15,000 tun snosnosti, rychlolod' Kaiser Wilhelm der Grosse 14,349 tun, poštovní brémská lod' Prinz Friedrich Wilhelm 17,000 tun, Barbarossa 10,915 tun, Bremen 11,570 tun, Friedrich der Grosse 10,695 tun, Rhein 10,058 tun, Main a Neckar asi 10,000 tun a tyto jsou větší než parolod', kterou jela poslední sokolská výprava. Mohutná parolod' "New Amsterdam" má 17,250 tun snosnosti a je tedy největší ze jmenovaných. Je to druhá největší lod' hollandské společnosti a jedna z největších lodí, brázdících vlny oceánu. Jede přesně 9 dní, nejela nikdy dříve a jest opatřena všemi moderními vymoženostmi. Má elektrické osvětlení, zařízení na bezdrátové telegrafování a aparáty na podvodní signalisování.

— Na jiném místě přinášíme oprávněnou stížnost náčelníka N. J. S. br. F. Martynyho z New Yorku. Úžasná liknavost náčelníkův a evičitelů těch kterých našich jednot jeví se tu v plné nahotě i zdá se nám, že bude na příště nejlépe, když si zařídíme zvláštní rubriku v našem listě a nedbalé činovníky budeme tu jednoduše čas od času uváděti, jako odstrašující příklad toho, jací lidé k těm či oněm spolkovým povinnostem a práci sokolské vybírání býti nemají. A připojí-li se k jménu takového nedbalce i jméno jednoty, snad přece najde se někdo z členstva, jenž pak ve schůzi přednese a o nápravu se přičiní.

— Zajisté čtli jste všichni smutnou zprávu, jakž podali jsme v minulém čísle o případu br. A. Švacha ve Waller, Tex. Klerikální havěť snaží se vykořistiti toto neštěstí na úkor Sokolstva našeho a tu jest jen naší povinností dáti jim odpověď nejdůstojnější bratří a sester vůbec. Výkonný Výbor náš na požádání tamní jednoty totiž schválil zavedení dobrovolné sbírky na podporu pro rodiče bratra znešťastnělého a my jen tímto jednoty naše upozorňujeme, aby co možná konaly svou povinnost a pomohly, když třeba, jako v tomto osudném případě. Za neštěstí, jež se stalo, ovšem nikdo nemůže a Sokol zodpověden není, však když již se stalo, dokažme, že u nás dovedeme zmírniti bol i žal našich lidí, nikterak nevymlouvajíc se na prozřetelnost božskou, aniž bychom si počínali, jako ti, kdož proti pokrokovým lidem neštítí se žádných prostředků, jen aby je snížili.

— Ubohý "Slovenský Sokol", ubohý jeho pořadatel br. Getting. My jsme již zkusili lecos, ba dostali jsme titul a nadávek druhu nejhoršího, mnohdy též i od lidiček, od nichž by sotva kdo očekával, ale tolik etí se nám ještě nedostalo, aby nás pod následky smrtelného hříchu nějaký pan biskup proklel. Biskup E. A. Garvey učinil tak celé řadě časopisů svobodomyšlných a volnějších a mezi těmi jest i "Slovenský Sokol". Bratří naši slovenští mají s tou "černou čeládkou" smutné zkušenosti doma a zde v nové vlasti namnoze sami jdou a jho si na šíj skládají a běda pak bratru, jestli opovíží se mít vlastní a volnější myšlenku. O "Slovenský Sokol" se nestrachujeme, ba ani ne o jeho pořadatele, ale tolik tvrdíme, že by konečně již jednou i živlům zpátečnickým lidu slovenského v Americe mělo se ukázati, že zde v zemi této otročit nikoho nebudou a že v ústředí najíti by se měly přímé cesty náležité odvety.

— V České Obei Sokolské, čili v obou její Župách, konají se přípravy k župním kursům, jež mají být, jako byly minule naše, průpravou pro kurs hlavní pří. U nás důležitost kursů župních se dokázala, ba zjevilo se, že takové více prospějí, nežli veliký kurs hlavní.

— Dne 21. t. m. bude vůdce našeho Sokolstva v Čechách, br. Dr. Jos. Scheinerovi, let padesáte. Kdo jako my sledoval činnost tohoto našeho činovníka a starosty Č. O. S. po celou řadu let, kdo ví, jak přímo úzkostlivě dbal bratr náš, aby jen ze šlépějí našich bohatýrů se neoustoupilo a šlo stále dál a v před, aby myšlenka sokolská zejména do řad Slovanstva pronikla a pak dále již v zápolu s celou Evropou tělocvičné výchovy, ten jistě nebude se diviti, že na místech těchto rádi vzpomínáme. Vzpomínáme již proto, že tak mnozí z nás o sletu a závodech v Chicagu své doby poznali jsme tu bodrou povahu, toho našeho Sokola celého a přítele i bratra, toho vůdce Sokolstva českého a jsouce s ním téměř stále v přímém styku osobního přátelství, blahopřejeme mu ku dni významnému i přejeme si, aby ku etí a slávě veliké myšlenky sokolské ještě na dlouhá leta s námi pracoval a šiky své vedl k metám nejvyšším! Jest bratr náš a za všechnu tu jeho práci, přičinění a snahy budiž mu i hold náš!

— Bratří Slováci Župy Matuša Trenčianského účastnili se závodů amerických tělocvičných sdružení a Y. M. C. A. na poli Forbesově v Pittsburgu, Pa., a sice dne 9. t. m. Měli tu družstvo dvanáctiletné. Zápolilo se v prost-

ných, na hrazdě, na bradlech, na koni, skok vysoký, běh na vzdálenost 100 metrů a házení dvanáctiliberní kule. Bratři naši drželi se statečně a bylo viděti, že od prvního sletu svého, kde bylo přítomno i hodně Američanů, hodně pokročili.

D. Polić:

SLET SLOVANSKÉHO SOKOLSTVA V ZÁHŘEBĚ.

(16. srpna.)

Jest po slavnostech sokolských, jest po nadšení a po všem tom, co jednak posiluje myšlenku sokolskou a jednak k novým činům nabádá. Jako všude jinde v tom našem Slovanství jsou trhliny uměle vyvolávané, tak rovněž i u nás máme u věcech víry a národnosti dosti třenic, dosti lidí, kteří by byli rádi vyvolali výtržnosti o sletu sokolském. Proč se museli štvát pravoslavní proti druhým, kdežto katolíci Sokoly bez tak v lásce nemajíce, radovali se, že jistě k něčemu dojde. A nyní docela budou na rozrazení našich řad mít své "Orlíčky". "Hrvatsko Pravo" docela mezi řádky hrozilo skoro prolítím krve, jestli půjdou našimi ulicemi v sokolských řadách i Srbové z chorvatských zemí pod svými praporeky. Srby nazývali chorvatskými Vlasy, odrodilci a podobně. Na štěstí v Sokolstvu na takové štvance se nedalo a slet se odbyl za projevů slovanské vzájemnosti a skutečného sbratření velice krásně a ten drahý Tyrš, jenž tak smutně skončil právě v tomto měsíci vlasti vzdálen, měl by radost z těch šiků, práce jejich a doznání, že ještě třeba víc, že dál se musí dospět, myslit dál a tak, zdali by snad přece nemohlo být všechno ještě jinak a lepší v tom našem Sokolství i vedení toho lidu! Pop a kněz i kazatelové různí sotva pomohou tam, kde symbolisuje se již krokem člověk utužený a svobody milovný a ten jeho pták je vzorem bystrosti, statečnosti, odvahy i volnosti, ten Sokol jarý i všechny houfee jeho. Tyrš byl uvědomělým hlasatelem svobody a pokroku a z toho důvodu i práce jeho našla tak vřelého přijetí i tam, kde po staletí se bili za volnost svou i pobratimců svých. Lid má rád své junáky a to Sokolstvo nesmí se zpronevěriti velkým zásadám svého tvůrce, jenž rovnost a svobodu miloval. Lid i u nás projevil! České Sokoly uvítal pak takovým způsobem, tak nadšeně a tak překrásně, že na ty chvíle slavné na dlouho budeme pamatovati zde i tam v Čechách. Přijelo těch českých lidí, 150 žen a borců 200, celkem přes 720, tak jako na sta druhých bylo bratří a sester skoro ze všech zemí slovanských, již účastni býti chtěli druhého již sletu, jehož pořadatelem byl náš Hrvatski Sokolski Savez, založený 1904 a soustředěný 17 Žup, z nich 14 jest v Chorvatsku a Slavonii a po jedné v Bosně, Heregovině a tam u Vás v Chicagu. Celkem máme as 13,000 členů a z těch 5,000 evičenek a evičenek.

Vítání hostů začalo v sobotu, dne 12. srpna a bylo upřímné. Když přijeli Češi byli kvítím téměř zasypani po ulicích naší jihoslovanské metropole se ubírajíce. V neděli byly zkoušky na evičišti a průvod městem a tu hosté naši čeští znovu předmětem byli velikých ovací. Lid náš jásal jim vstříc a zase házel jim květiny. U divadla promluvil starosta Svazu Dr. Car, jemu za Čechy odpovídá Dr. Scheiner. Lid znovu jásá a nikde ani stopy po sváru, ba ani stopy po stávce generální veškerého dělnictva, jakž sociální demokraté uspořádali zamýšleli. Bán pustil několik zatčených v Bilách na svobodu a také vůči Dalmatincům osvědčil všechnen takt, aby nedošlo k výtržnostem v době, kdy tolik tisíc hostů došlo.

Pořad nedělního evičení byl bohatý a čísla hostů vesměs krásná a Čechů ovšem znamenitá. K vůli mnoha číslům pokračovalo se ve veřejném po závodech, jež odbyly se v pondělí na evičišti na východní straně města mezi ulicí Jurišičevou a Sajmištěm a evičení rovněž tak. Nával lidu

Práce v tělocvičně.

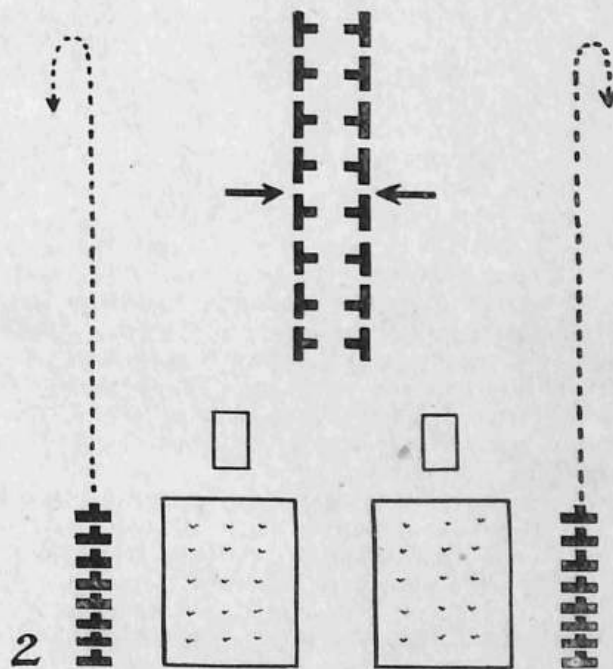
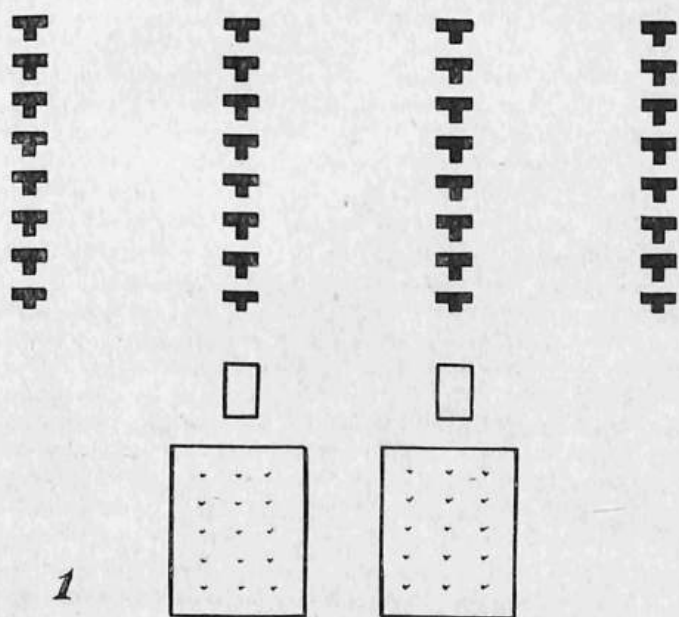
Skoky, spojené s cviky prostrnými, ozdobnými kroky a tanci.

Pro veřejné vystoupení vyspělejších cvičenek upravil J. Č.

Až posud při četných našich veřejných cvičeních děvčat neb Sokolek nesetkali jsme se s cvičením skoků — cvičením to nejenom pěkným, ale i užitečným a vydatným, při kterém cvičenky ukázati mohou nejenom schopnost v ovládnání těla svého, ale též hbitost, uhlazenost, eleganci. Tak jako bychom skokům v našich tělocvičnách ani necvičili. A přece při veřejném cvičení máme podati ukázkou naší všestranné výchovy tělesné! V rozmluvě s jedním br. cvičitelem upozornil jsem na toto pomíjení tak pěkných cviků při "veřejných vystoupeních", a dostalo se mi následující překvapující odpovědi: "Skoky? Kdo pak by se na takové fádní cvičení chtěl dívat?" A tato odpověď pohnula mne k tomu, podati bratřím cvičitelům ukázkou, jak i skoky možno vřaditi na program veřejného cvičení a upravit "číslo", které obe-

středních zástupů skok vykonaly a za první cvičenky se zařadily, jak naznačeno jest na obr. 2. Když byly střední cvičenky skoky provedly a zařadily se v zástupy (čelem proti krajním zástupům), pohybují se ozdobnými kroky v před, na určitém místě zatočí (viz obr. 2.), takže zaujmou místa krajních zástupů, které zatím byly postoupily ku středu. Nyní střední staly se krajními a opakují prostrná, po skončených prostrných opakují ve středu tanec, které prováděly dřívější krajní zástupy a tak oetnou se opět na svých původních místech, načež počnou cvičiti část II.

Krajní cvičenky, cvičí prostrná v době, kdy střední cvičí skoky a jak již poznamenáno, cviky upraveny býti musí tak, aby cvičenky dokončily prostrná v stejné době, kdy "skákačiči" dokončí své skoky a nastoupí v zástupy. V do-

censtvo bude se zájmem sledovati (když nám na tom efektu už tak záleží), a bude s to s úspěchem závoditi i s praeň sestavenými a ještě pracněji nacvičenými cviky prostrnými.

Náradí: Dvě žíněny, dva nízké můstky.

Cvichenky nastoupí ve čtvercích (při větším počtu osmíech, ale tu bychom musili míti čtyři žíněny a čtyři můstky.) Asi deset kroků od můstků zastaví a vykonají rozstup tak, že střední dva zástupy zaujmou místa naproti můstkům a zevní (krajní) dva zástupy asi čtyři kroky od zástupů středních. (Viz obr. 1.)

Žíněny vzdáleny jsou jen asi 4 stopy od můstků, neboť nejedná se nám o to dokázati, jak daleko cvichenky skočiti mohou, ale s jakou jistotou, lehkostí a sebe ovládnutím skok vykonati jsou s to. Cvičení toto obsahuje veškeré důležité elementy cvičení děvčat a sice: pěkný, svižný běh, skok, pěkný a jistý doskok, prostrná, ozdobné kroky a tanec. Co si bratře cvičiteli přejete více?

Spůsob cvičení: Na dané znamení cvichenky krajních zástupů cvičí prostrná. Tato sestavena jsou dle počtu cvičenek v jednotlivých zástupech a sice tak, aby krajní zástupy prostrná dokončily v stejné době, kdy poslední cvichenky

bě, kdy dřívější střední pohybují se ku předu ozdobnými kroky, obrátí krajní v bok (čelem proti sobě, ku středu) a spojivše ruce při pažích ohnutých (ruce ve výši ramen), pohybují se v řadách ozdobnými kroky ku středu, uprázdňvše tak svá místa. (Obr. 2.) Ve středu provedou předepsané cvičení taneční a po tomto zaujmou místa proti můstkům, kde dříve stály zástupy vnitřní. I toto cvičení musí býti tak upraveno, aby všechny čtyři zástupy skončily stejně a zároveň aby všechny zakončily stejně s větou hudební, v jednom a tomtéž taktu.

Celé cvičení se nyní opakuje, takže po jeho skončení cvichenky oetnou se opět na svých původních místech, načež cvičí část II.

Není zapotřebí činiti cvičení toto příliš dlouhým. Dvě nanejvýš tři změny postačí.

Hudební doprovod tak zvaný "šotyš", neboť v taktu šotyšovém pěkně se cvičí poklus (rozběh).

Základní postavení: Stoj spatný, připažit.

Ruch při cvičení paží rychlý, t. j. na každou notu jeden pohyb (v jednom taktu 4 pohyby). Cvičení trupu ruch volný, každý pohyb výdrž celý takt, čili 4 noty.

CVIČENÍ.—ČÁST I.

Střední zástupy: Hned na první notu rozběhne se první cvičenka od každého zástupu přesně dle taktu hudby k můstku a odrazí jednož. Po odrazu v letu předpaží, snožmo přednoží a doskočí do podřepu, při čemž upaží vzhůru. (Ruce v poloze dlanní.) Po doskoku vykoná mírný výskok s celým obratem opět do podřepu. (Při výskoku a obratu rozpažit.) Na to odstoupí asi dva kroky od žíněny, obličejem v opačný směr obrácena, a zde setrvá v pozoru, až všechny cvičenky skok stejný vykonaly a za první cvičenku se zařadí. Kdykoliv přední cvičenka rozběhne se k můstku, ostatní, za ní stojící, vykonají vždy krok ku předu, aby rozběh začínal stále z jednoho a téhož místa. Zanecháme nyní na chvíli cvičenky, které byly skákaly, seřaděny a popíšeme cvičení pro krajní zástupy, které byly cvičily v téže době, co střední prováděly své skoky.

Krajní zástupy: Na stejnou notu, kdy první cvičenky středních zástupů se počínaly rozbíhati ke skoku, počínají svá prostná:

1. Paže skřít úpažmo, ruce na ramena 1! vzhůru třít 2! skřít, ruce na ramena 3! zákl. post. 4! (Jeden takt.) Paže opět skřít, ruce na ramena 5! lokty pohyb ku předu 6! (Do polohy skř. paží předpažmo. Při pohybu tomto jakož i při následujícím ruce ramena neopustí.) Lokte hbitě stranou opět odchýlit a hrud' vypnout 7! zákl. postavení 8! (Druhý takt.)

Čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo a čtyři kroky na místě, 8 dob. Opakovat s hora uvedeně cvičení paží 8 dob. Opět čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo a čtyři kroky na místě. Dohromady 32 doby, čili 8 taktů.

2. Upažit vzhůru (ruce v pol. hřbetní) a stoj úkročně zevnitř, (pravý zástup v pr. a levý zástup v l.) Výdrž 4 doby, (1 takt.) Únik vnitřní nohou (pr. zást. levou, levé zást. pravou), hluboký předklon, zevní ruka v bok (u levých zástupů levá, pravých pravá) a vnitřní ruka dotkne se země těsně před špičkou nohy zevní, stojné. Výdrž 4 doby (druhý takt). Návrat do stoje úkro., upažit vzhůru (třetí takt) a zákl. post. (čtvrtý takt). Totéž opáčně, celé cvičení 8 taktů.

3. Opakovat cvičení 1., ale s obraty v pravo, 8 taktů.

Toto cvičení musí upraveno býti tak, aby cvičenky skončily v době, kdy poslední cvičenky středních zástupů skok vykonaly a zařadily se do zástupů.

Nyní vrátíme se opět k cvičenkám středním, které po skončení skoků zařadily se do zástupů podél žíněnek (obr. 2.)

Střední: Krok "Merkur" v levo v před a pr. na zad s pohyby paží. (Pohyb v před dvě noty, na zad dvě noty, dohromady jeden takt.) Upažit a tři drobné krůčky poklusem v před, na každou notu jeden krok, na čtvrtou notu zakončit mírným poskokem o levé noze a švihem pravé nohy přednožmo. (Druhý takt.) Paže při poklusu zůstanou v upažení, na první tři noty, ale při poskoku, na 4. notu, kladou cvičenky ruce v bok. Totéž v pravo. Toto cvičení opakují v před, až pak na určitém místě zatočí (viz obr. 2.) směrem opáčním a když dotančí na uprázdněná místa zástupů krajních, zakončí cvičení třemi podupy na místě, načež hned počnou cvičiti prostná, která byly cvičily dříve zástupy krajní.

(Vysvětlení kroku "Merkur" viz knihu "Tělocvik", strana 172.)

Krajní: Jakmile byly krajní cvičenky dokončily prostná, obrátí se čelem ku středu (proti sobě) a spojivše ruce při pažích ohnutých (ruce ve výši ramen) pohybují se krokem poskočným v před (ku středu). Když přiblížily se k sobě, (obr. 2.) uchopí každá pravou ruku protější cvičenky a tímž krokem poskočným vykonají zátočku v pravo. Po

zátočce čtyři kroky poskočné na zad a čtyři kroky v před a uchopivše levé ruce, vykonají zátočku v levo. Čtyři kroky poskočné na zad, obrat čelem proti můstkům, dva kroky poskočné na místě a zakončit třemi podupy. (Vysvětlení kroku poskočného nalezne br. evičitel v knize "Tělocvik", str. 187., odstavec 16.)

Nyní cvičenky, vyměnivše svá místa, celé cvičení opakují, t. j. které byly dříve skákaly, cvičí prostná a ty které byly cvičily prostná, provádějí skoky, načež opakováním celého cvičení vrátí se všechny na svá původní místa.

ČÁST II.

Střední: První cvičenka po doskoku a obratu setrvá v vzpřímeném postoji na doskočisti a vyčká až druhá cvičenka doskočí. Po doskoku přejde druhá i první v podřep, uchopí se obě v upažení za ruce a mírným výskokem vykonají obě společně celý obrat. Po obratu první odstoupí a druhá vyčká třetí, s níž tímž způsobem obrat vykoná a zařadí se za první, atd. Když byly všechny se zařadily, pohybují se stejným krokem na uprázdněná místa krajních ale s tou změnou, že liché cvičenky počínají cvičení v levo a pak v pravo, sudé v pravo a pak v levo. Zaujmuvše místa krajních, provedou prostná, která byla krajními před tím cvičena.

Krajní opakují cvičení 1., 2. a 3. části I., ale s následující změnou: Liché počínají cvičení paží skřených a natažených 1, 2, 3, 4, a paží skřených pouze na 5, 6, 7, 8! — Sudé cvičenky počínají cvičením paží skřených, t. j. pohybem loktí v před a stranou 1, 2, 3, 4! a pohyby paží skřených i natažených 5, 6, 7, 8! Liché obraty v levo, sudé obraty v pravo. Při druhém cvičení opáčně.

Druhé cvičení (stoj, únik a předklon) liché začínají v levo a končí v pravo, sudé začínají v pravo a končí v levo.

Po skončených prostných obrátí se opět čelem do vnitř a utvoří kruh: Čtyři poskočné kroky v čelném řadu v před, načež pravý a levý konec od každého řadu vykoná ještě několik kroků, až kruh jest uzavřen. Sudé a liché obrátí se proti sobě (kruh bočný) a krokem poskočným provedou jednoduchý řetěz. Kdyby bylo třeba cvičiti déle, možno provést řetěz dvojité, neb 8 dob řetěz jednoduchý, 8 dob dvojité; načež s hora vylíčeným způsobem zaujmou místa na proti můstkům a cvičí skoky, kdežto druhé zástupy cvičí prostná.

Cvičení toto poskytuje důmyslnému evičiteli bohatou látku k různým změnám. Tak možno prováděti skoky různým způsobem, s obraty v letu, po doskoku, s pohyby paží, nohou atd. Různé tance ve středu možno prováděti v dvojřadí, v kruhu, atd. a kroků máme dnes již zřetelně téměř nevyčerpatelnou. Jsem přesvědčen, že dle tohoto návodu vypracované cvičení zamlouvati se bude i vyběravým divákům více, nežli stále stejné, často nepěkné a nevhodné cvičení na nářadí.

Zvláštní cvičení prostná.

V posledních letech snaha po něčem novém, neobvyklém, vytvořila nám celou řadu zvláštních cvičení prostných a tvůrci těchto zvláštností setkali se při svém tvoření se zdarem velice různým. Kde jeden vytvořil cvičení opravdu krásná, při nichž dovedl šetřiti pravidel cviků prostných — tam jiný zabředl do spousty možných i nemožných cvičení, v nichž odborník marně pátral by po nějaké základní myšlence — po nějakém logickém vývinu — po nějakém harmonickém souladu. Byla provedena cvičení palestrami míčovými, byly v prostných znázorněny hry míčové, hry basketbalové, fotbalové, tenisové — bylo prováděno

evičení puškami, koněří, luky, vějíři, malými sekerkami (co vidíváme často ve školách v den oslavy Washingtonovy) a různých jiných a jiných věcí jest užíváno k vytvoření nějaké novinky v oboru tělocvičného krásna.

Zdar evičení takových závisí hlavně na tom, jak doveďe si evičitel zodpovídati otázku: mají pravidla, účel prostných ustoupiti před zvoleným nářadím — anebo vstoupí-li jakákoliv hra — at' base-ball, golf, tennis, foot-ball — na pole tělocvičné jako prostná evičení, musí se podvoliti všem pravidlům prostných — přijmouti mnohé a mnohé odložit — musí podvoliti se též pravidlu o všestrannosti evičení prostných? Jak tyto otázky doveďe si br. evičitel zodpovídati, tak bude jeho evičení vypadati.

Při hledání odpovědi na otázky uvedené mohli bychom říci: "In Rome do as Romans do!" Jinými slovy: Chtěli ta neb ona hra znázorněna býti před zraky diváka ve způsobu prostných, musí podvoliti se zákonům, pravidlům a účelu evičení těchto — a ne-li, at' zůstane si na svém hřišti a nepokouší se o to, uplatnit se též na poli eviků prostných.

Avšak i zde dlužno býti opatrným, aby zachována byla povaha hry, kterou prostnými znázorniti chceme. Nebudeme tedy do míčového, golfového neb tenisového evičení vkládati mazurkové neb valčíkové kroky — tím dali bychom se sváděti příliš daleko, neboť evičení pak nebylo by zobrazením hry, ale pouhým evičením tím neb oním nářadím, k čemuž bychom mohli právě tak dobře použiti tyčí. Hra tenisová jest hrou živou, rychlou, a tu evičíme-li z místa, volme poskoky, poklus, rychlé obraty s poskoky a pod. Golf jest hra vážná, volná, "hra starých pánů" a špatně bychom opět hru tu znázornili, kdybychom ji spojovali s různými hbitými obraty, skoky nebo dokonce i ozdobnými kroky. Hled'me tedy, i když musí se ta neb ona hra podvoliti prostným, aby zachován byl charakter hry.

Při hře máváme, šviháme a odpalujeme tím kterým nářadím do výše libovolné a i polohy těla, postojte při tom jsou různé — při prostných však, kde jedná se nám o vytvoření tělocvičného krásna, musí postojte býti stejné, ladné, pohyby nářadím musí býti v souladu s postojem, krokem, poskokem. Hlavní charakteristikou prostných jest všestrannost a jakkoliv nehrajeme tennis pravou i levou rukou (jen v řídkých případech se tak stává), jakkoliv v míčové hře a v golfu odpalujeme míč jen jednostranně, při prostných dlužno zachovati tu nejdůležitější stránku těchto a prováděti veškeré pohyby střídavě na obě strany.

Že někdy při evičení takovém uchýliti se musíme k polohám těla, postojům, kterých při hrách nevidíme, jest pravda — ale pamatujme, že evičíme hru jako evičení prostná. Při hře také nepřicházíme do určitého základního postavení — a přec při prostných pravidlo to zachovati musíme.

Máme-li toto včasné upozornění shrnouti v několik krátkých vět, řekli bychom: logickým postupem od snažších k složitějším pohybům šetříme pravidla prostných; snažme se — jak jen jest to možno — zachovati charakter znázorněné hry a to učiníme, když při evičení s místa přispůsobíme eviky opět co nejvíce povaze hry. Cvičme všestranně — tot' hlavní, nejdůležitější účel prostných a ten nesmí ustoupiti před ničím a konečně: každý pohyb nářadím, at' jest v krásném souladu s eviky ostatními, aby tvorba naše zasloužila si, by nazvána byla tělocvičným krásnem.

Jest to tvrdý oříšek, s kterým se zde evičitel setkává — neprohlésti se proti pravidlům prostných evičení, co nejvíce zachovati povahu hry a klásti eviky ty vedle sebe v harmonickém postupu, tak aby tvořily jeden krásný obraz — ale podaří-li se mu jeho dílo, bude mu za jeho námahu dostatečnou odměnou, že hbitvou svojí přispěl k obohacení naší tělocvičné tvorby.

Cvičitelský běh.

O TĚLOCVIČNĚ SOUSTAVĚ.

(Pokračování.)

Míčem házíme aneb vrháme vždy jen jednou rukou, a však střídavě levou i pravou a chytáme buď oběma aneb jen jednou. Ku stížení přispívá různý postoj, obrat, poloha paží, doprovody paží atd. Různým uspořádáním t. j. rozstupem, postupem atd. nabývají míčové eviky větší rozmanitosti a ladnějšího vzhledu. Odporučuje se evičiti s celým družstvem najednou a dle povelu. Když jsme nacvičili v družstvu některý evik, takže chybení míče stane se jen velmi zřídka, zkoušíme ho při menší nebo větší vzdálenosti, určujeme i výšku bodu (přes lát'ku, napnutý motouz, atd.)

Odrážení míče plochou vyžaduje již větší zručnosti, a proto evičíme tento způsob pouze s pokročilejšími evičenci.

Příklady (kterých můžeme podobně odvoditi nepřehledné množství):

A. Házení o stěnu.

(Síla hodu řídí se dle pružnosti míče a výše i vzdálenosti čili dráhy, kterou jest míč vykonati, a jest nejvýhodnějším házetí do výše, rovnající se asi dvojnásobné vzdálenosti od stěny.)

1. Házíme pravou rukou (pak též levou v poloze dlanní aneb hřbetní) do různé výše i z různých vzdáleností. Čím vzdálenost větší a výška nižší, tím prudší musí býti hod.

Míč chytáme (paže napjaté neb skrčeny):

oběma rukama v poloze palcové,
oběma rukama v poloze jedna dlanní, druhá hřbetní,
oběma rukama v poloze malíkové (skřížené),
jednou rukou v poloze hřbetní,
jednou rukou v poloze dlanní,
jednou rukou v poloze palcové,
jednou rukou v poloze malíkové.

Užívání doprovodu:

potlesku jednoduchého, několikanásobného, před, za tělem, před i za tělem, za hlavou, o kolena, o zemi, o ramena (pr., l. rameno), kroužení předloktí při ohnutých pažích předpažmo dovnitř, kruhy paží zevnitř, dovnitř, výskoků, obrátů, předklonů atd. Házíme neb vrháme jednou rukou a chytáme druhou, při čemž paže volná provádí různá trčení neb komihání atd. Házíme neb vrháme jednou rukou a chytáme druhou, při čemž paže volná provádí různá trčení neb komihání atd.

Cvičení v různých postojích: spatném, skřížném, jedno- nož, v kleku jedno- nož i obou- nož.

Činky. Používá se jich jako zatížení při evičeních, uvedených v předu: pohyby paží spojené s různými postoji, klony trupu,

evičení záručí — hmitání — točení atd.

TŘÍDA C. POŘADOVÁ.

1. Pořadová vlastní (útvarová).

Cvičení pořadová jsou ony tělocvičné výkony, při nichž větší počet evičenců, spořádaný v určitý útvar, eviči na jednou jako celek v určitých dobách jdoucích za sebou.

Prakticky užívá se jich pouze při vedení družstev (kde základním požadavkem budiž vždy ladnost) — nebo při občasných veřejných vystoupeních — a slouží vedoucímu k rychlému a snadnému ovládnutí celku.

Při pořadových evičeních působí jednotlivce jako částek většího celku — nutno tudíž je nejdrříve vycvičiti, nežli se přikročí dále.

Cvičence nutno nejdrříve naučit držení těla a základnímu postoji; není zbytečno chyby opravovat a výkon opakovat — avšak je nezbytno činit to tak, aby to neomrzelo a nepodrážděvalo. Na evičenci pak jest, aby těchto oprav nebo výtek nedbal.

Hlavní chybou při základním postoji jest, že cvičence stojí pohodlně — že však veškeré svalstvo má býti při tom napjato — toho vůbec neví. Proto je třeba pilně tento postoj opakovat — případně i ukazovat.

Správným postoj jest, je-li tělo nachýleno poněkud šikmo v před a spočívá-li jeho tíže na břišních nohou. Je to „stoj spatný, připazit.“

Kolena jsou tu úplně napnuta, paty k sobě semknuty, špičky oddáleny od sebe na délku chodidla, břicho mírně vtaženo, prsa vypjata, hlava vztýčena, paže napjaty a dlaně rukou přiloženy k vnější straně stehů s prsty k sobě stisknutými.

Změny útvaru při pořadových týkají se bud’:

1. rychlosti, 2. směru.

1. Proměny rychlosti jsou:

1. Proměny rychlosti jsou: a) krok mírný, b) krok zrychlený, c) poklus, klus, d) úprk, eal.

2. Změny směru jsou — obraty.

Změny útvaru v užším slova smyslu týkají se ponejvíce člena, čety, sboru a praporu.

Veškeré proměny dějí se na povel. Téměř každý povel se skládá z návěští a z vlastního povelu. V návěšti se totiž předem naznačuje, co se má provést po vlastním povelu. Obojí je třeba pronést hlasem jasným a zřetelným — a to: návěští poněkud volněji a hlasem nižším — vlastní povel hlasem sesíleným, rázným — úsečně. Nesmí se tedy povel rozvláčně natahovat — avšak mezi návěští a vlastním povelu nutno učinit malou pomlčku.

Do základního postoje přicházíme na povel: **Pozor!** Na povel: **Pohov!** zaujmáme postoj pohodlnější: pravou nohou přicházíme s místa — suneme ji v před a můžeme ji pokrčit; paže se založí v zadu (aby byl hrudník vypjat); (nejpohodlnější pohov jest ve stoji rozkročeném.)

Pořadová konáme: 1. na místě, 2. s místa, 3. v pochodu. Dále je konáme:

a) čelně, stojí-li cvičenci vedle sebe tak, že jejich ramenní (čelní) osy jsou v jedné přímce — nebo

b) bočně, stojí-li cvičenci za sebou.

O útvarech, v nichž konáme pořadová.

a) Člen.

Člen jest nejjednodušším útvarem pořadových cvičení. Vzniká, jsou-li cvičenci (nejméně 4) postaveni v jedné řadě. Tu se nesmějí k sobě srážet — ani nesmí býti mezi nimi velikých mezer; třeba dbáti, aby už při nastupování byly vzdálenosti mezi jednotlivci správné. Člen může býti nekonečným.

Stojí-li cvičenci čelně, zove se útvar ten „řadem“.

V řadu stojí cvičenci vedle sebe, vzdálení na šíři dlaně, prsa, rovněž i paty jejich jsou v jedné přímce. Pravý konec řady (po pravé ruce cvičenců) sluje „pravý krajník“; zde stojí největší cvičenci, první sluje „pravý krajník“. „Levý krajník“ je levý konec řady — zde jsou cvičenci postupně menší a menší; poslední sluje „levý krajník“. Část střední mezi oběma křídly sluje „střed“.

První krajník sluje „vedoucím“, a dle něho řídí se člen (mimo některých výjimek). Levý krajník sluje „dozorným“ a jest určen k podpoře vedoucího.

Stojí-li cvičenci v postavení bočním, zove se útvar ten „zástup“. Cvičenci tu stojí za sebou v přesném zákrytu. Jejich rozstup v tomto případě obnáší zkrácený krok. V pochodu rovná se kroku plnému nebo dle předpažení.

Vyřízení. Řad vyřizujeme na povel: „Na pravo (na levo) zřídít řad!“ Na tento povel otočí všichni cvičenci (mimo krajníka) hlavy na pravo (na l.) ve vzpřímené poloze (nepředklánějí se tedy). Vidí-li každý z nich stejnojmenným okem (tedy pravým při vyřizování na pravo)

tvář svého souseda, stojícího po této straně, druhým okem pak obrys krajníka obličej (hledícího v před), je řad vyřizen správně. Cvičenci ponechávají hlavu v zaujaté poloze tak dlouho, dokud nezavzní povel: „Přím o hleď!“

Zástup se vyřizuje povel „Zá k r y t!“

Při vyřizování spokojují se cvičenci často jen tím, že obrátí hlavu (v řadu) ve stranu, povel označenou — nestarajíce se dále o skutečné vyřízení. Abychom je přinutili k tomuto skutečnému a správnému vyřizování, zaměníme občas postavení příštího řadu tím, že vyšineme krajníka — podle něhož se má vyřizování dít —

bud’ $\frac{1}{4}$ obratem v pravo neb v levo,

nebo posuneme ho o několik kroků v před či v zad anebo ho oddálíme (stranou) na několik kroků.

Ostatní cvičenci setrvávají klidně na svém dřívějším místě, dokud nevydán povel vyžadující vyřízení — které se pak děje hbitě a drobnými krůčky.

Obraty jednotlivců. Při pořadových užívá se $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{1}$ obrátů, jež se provádějí na místě i na pochodu.

$\frac{1}{4}$ obratem přicházíme do postavení „... v příc“.

$\frac{1}{2}$ obratem mění se a) řad v zástup,

b) zástup v řad.

$\frac{1}{1}$ obratem přicházíme čelem tam, kde byla před tím záda.

Obraty se vykonávají vždycky na jedné patě a na jedné špičce (při prostných se naproti tomu někdy činívá z toho pravidla dle potřeby výjimka), a to na patě s obratem stejnojmenné a na špičce různojmenné. Tak na př. při $\frac{1}{2}$ obratu v pravo děje se obrat na pravé patě pomocí levé špičky, která tlakem konaným na zemi nebo odrazem obrací tělo směrem povel označeným, až ocitnou se prsa tam, kde byl prve bok. Obratu napomáháme rychlým trhnutím ramen ve stranu pohybu, noha spočívající na špičce se pak rychlým tempem přirází — čím rychleji tím lépe.

U mladšího členstva (nováčků) pro usnadnění nácviku se výkon rozděluje na 2 doby. Tak na př. při povelu: „V zástup v pravo — v bok!“ proneseme celý povel jako návěští nižším hlasem, a obrat se děje teprve až na ony dvě doby, jež počítáme: ráz — dva! a to tak, že při „ráz!“ obrátí se cvičence na pr. patě pomocí levé špičky na pravo a setrvá v takovémto stoji zámožno tak dlouho, dokud nezavzní povel: „dvě!“, kdy se teprve levá noha rychle přirází k pravé, pevně stojící.

Abychom přišli ze zástupu opět v řad, užíváme povelu: „V řad (srazit) v levo-čelem!“ (Pokračování.)

Bratři cvičitelé!

Když naše technická část oetla se bez pořadatele, ujmul jsem se ji na přímluvu vrchního pořadatele s tím přesvědčením, že při mém povolání nebude mi možno úkolu dostáti tak, jak dle mého náhledu vedena býti by měla. Po deset měsíců v roce jsem tak pracemi přetížen, že často nezbývá mi ani času k napsání soukromého listu — kde vzít pak dostatek času k vybírání a sestavování látky pro tuto naši tak důležitou část? Doufal jsem v pomoc Vaší, na kterou ale čekám marně po dnes. Bratři! i síla starého Sokola, který po celý svůj život své zdraví v tělocvičnách otužoval, má své meze a dostavuje se často chvíle, kdy obávám se, že výstražná znamení donutí mne veškeré vedlejší práce úplně se vzdáti. Rád obětuji čas, pohodlí — ale jakmile objevily by se známky, že jest ohrožováno i to nejdražší — to jest to jediné, čeho bych se lekl, co by mne mohlo pohnouti k tomu, abych se s Vámi rozloučil na dobro. A to bych velice nerad. Proto obračím se na Vás opět, byste občasným příspěvkem, ať už jest to jen nějaký praktický pokyn, cvičení, návrh, aspoň poněkud učinili mi úkol můj snazším.

Na zdar!

J. Č.

byl ohromný. Nadšení nepopsatelné. U večer bylo slavnostní představení v městském divadle a tu ovace hostům a Čechům zvláště se opakovaly. Hymna naše se hrála, všech druhých větví slovanských rovněž tak, splitský Sokol provedl starou hru mečovou "Morešku" a sehrálo se drama "Hasanahjnica". Starosta města Holjac, br. Pilar a český činovník nadšený br. Hanuš, zdraví ty, kdož pěstují nejen sílu tělesnou, ale hrdinného ducha národního vědomí slovanského, pořádají se veselice v "Záhřebském Zboru" a bratři, sestry ze všech končin se pozdravují. Jsou tu Bulhaři, Rusové, Poláci, Rusíni, Slovinci a Srbové a vedle Čechů hlavně i delegace francouzského spolku gymnastů. A co jiných ještě hostů a zástupců velikých měst zemí slovanských, již všichni spolu s námi cítí a volnost přejí Chorvatsku...

Cvičení po technické stránce vykazovalo rozhodný pokrok i ukázalo, že jsme pilně pracovali. Také závod byl hodně tuhý ve skupině prvního družstva a jednotlivců nižšího oddělení, ve skupině 2. byl pětiboj pro ty, již nezavodili v oddělení prvním — skok vysoký, daleký, vzpírání břemen, vrh kamenem a prostná — ve skupině třetí závod prostý jednotlivců, to jest vzpírání, skok vysoký a daleký,

našich Žup a cvičení puškami, prostná a konečně zápas. Lidu na všech čtyřech tribunách bylo hojnost a každý tonul v radosti nad takovým zdarem na posilu věci chorvátské. Po veřejném byla lidová slavnost, kdežto v pondělí došli bratři a sestry ku hrobům zakladatelů chorvátského Sokolstva Dr. Fona, Hochmana, Dr. Miletiče i Dr. Bošnjakoviča. Bylo na ústředním hřbitově a položeny tu mnohé věnce. V "České Besedě" byla schůze členů ústředního Svazu slovanského Sokolstva, hosté prohledli si památky města i jeho zajímavosti před tím, kdežto v uměleckém pavillonu uspořádaly paní a děvy naše skvostný večírek. Tak jsme se měli po bratrsku a po sokolsku i nadějeme se, že lepší bude naše budoucnost a ještě lepší všech Slovanů semknutí. Živio!

F. R. Okřina:

ZÁVODY ZÁPADNÍ ŽUPY V DODGE, NEB.

Vložena byla na mě povinnost, kterou jsem ochotně také přijal, zdělití br. listu našemu průběh cvičení a závodů o těch několika dnech sokolské práce, již jsem byl svědkem. ve dnech 11, 12, 13. srpna. Člověk milerád píše, vidí-li, že

Ze závodů Župy Východní.

Veteráni: Štefek, Kadaň, Jahoda a Věnoska.

skok o tyči, vrh kamenem, vrh diskem a vrh oštěpem a ve skupině čtvrté závod Žup v prostných sletových. O prvním veřejném vystoupil dorost chorvátský a cvičil s praporečky, pak byly členky s obručky zdobenými. Obě čísla se líbila, však když nastoupily slovanští členové ve společných prostných a české členky na bradlech byl údiv všeobecný. Srbové cvičili baton a dorost Župy Preradičovy pořadová, kdežto vzorná družstva podala pěkné ukázky svého výcviku na vysokých bradlech. Češky svými prostnými na šestý slet zaujaly nás zcela a pořad končil skupinami mužů, žen i dorostu. V úterý se ve veřejném pokračovalo. Vystoupila Župa Fonova s palcáty a pak cvičili bratři čeští jejich prostná. Byl pohled přímo úchvatný. Něco podobného není vždy. Nácvik byl naprosto bezvadný a úspěch takový, že máme se na co těšit do Prahy na přesrok. Bulhaři s dlouhými palcáty rovněž se líbili a v zápasu strhli lid k pochvalě nemalé. Pak byla prostná slovanského členstva, chorvátská, a také ta šla jako hodiny, kde hlavní kolečko kolem českého šlo hřídele.

Na nářadí cvičili pak naši a Slovinci znamenitě jako bratři Čechové a tu jsme teprve mnohemu se přiučili poznovu. Hoši z Korčuly předvedli "Morešku" a naše sestry zacvičily si kuželi pěkně i ladně. Pak byly skupiny a žebříky

veškerý český lid s prací naší sympatizuje a všemožně se přičiňuje, aby výsledek a myšlenka naše mezi krajany i na dále dobrou cestu si razila. Jednoty naše, ovšem ty čilejší, se přičiňují vysláním borců a Sokolek a tím znamenitě k zdárnému výsledku oněch slavnostních dnů přispěly. Dny ty zajisté zanechaly hluboký dojem a obdiv v lidu našem i v kruzích jinonárodních a tím zase jen zvýšily a utvrdily dobrou pověst našeho Sokolstva.

Závody samé ovšem mohly se setkat s daleko větším účinkem a jiným dojmem, kdyby veškeré jednoty v Župě Západní zastoupené konaly svoji povinnost a vyslali borece a cvičence, a nevymlouvaly se na mnohé všudy skoro se vyskytující malichernosti. Závodní výbor, ačkoliv všestrannou činnost u jednot rozvinul, byl částečně zklamán, neboť očekával mnohem více účasti, chtěl se totiž prokázat velkou manifestací. Jednota Dodge toho ovšem plným právem potřebovala, neboť byla dosti čilou a svéráznou i vůči nátlaku se strany zpátečnické. Naší povinností tudíž bylo do Dodge co nejvíce Sokolstva vyslati. Čistá myšlenka sokolská to jen byla, když před časem u nich založená jednota — černých — síly jejich nevyčerpalo, nýbrž naopak ku větší činnosti ještě povzbudilo a v hesle "Ku předu — zpátky ni krok" nad jednotou zpátečníků zvítězila, těm se nedostávalo pa-

třídní síly a energie, následkem toho se ovšem brzy rozpadla. Tak by naši pracovníci měli ve všech českých osadách, kde sídlí "havranů" zimníně pracují, zatím co naši na mnoho místech v činnosti úplně spí. — Ku př.: jednoty Schuyler, dobří cvičenci i borei se vždy honosí, na závodech vůbec ani členem zastoupena nebyla, ačkoliv měla do Dodge hodně blízko. Nelze ani chápati takovou liknavost u jednot velkých, jež vždy na evičišti sokolském se podílely jako jednoty Crete a Plattsmouth, a tentokrát jako by tam o závodech ani nevěděli. Pak nelze se diviti, že jednoty malé a vzdálené, jako Ord, Abie a Brainard nebyly rovněž zastoupeny. Snadno si představit, jaká obrovská účast by to byla, kdyby aspoň výše jmenované jednoty každá jedním družstvem byly přispěly. Byl by to hezký počet a malebné podívání na řadu těch Sokolů. Závodní výbor byl by docela nelekal se práce s ubytováním a pohostěním, neboť měl všechno pro jednu tak velkou účast připraveno. Zajisté veseleji byl by se po nedávno přestálé operaci tvářil náš náčelník Franta Slavětinský, kdyby byl viděl tolik závodníků, aby mohl veškeré nářadí závodními družstvy rázem obsaditi. Však co nebylo. těžko napravit, ale na příští závody měly by jednoty naše se lépe připravit a hojnou účastí Frantovi — jednou radost blaženou udělati. Nyní však již k popisu závodů. V pondělí již před závody vydal se na cestu vrch. náčelník, aby se závodním výborem poslední přípravné práce k závodům ukončil. V pátek začali se borei sjížděti a na večer pak přijeli vlakem ostatní borei, zástupci jednot, soudci a návštěvníci, kteří závodům přítomni byli. Ještě hodnou chvíli, nežli vlak do stanice přijel, již tam stál oficiální uvítací výbor s hudbou. Ve vlaku jak první modrý kabát Sokolů a Sokolek bylo viděti, již z mnoha hrdel čekajících sokolské Na zdar! zahrmělo.

Po seřazení se, což bylo trochu zdoluhavé, neboť elektrické osvětlení bylo v čase tom v zatmění, dlouhá řada již nastupovala do síně "Divadelního družstva". Hudba br. Srba při tom vesele hrála v pochod. Zástupy lidu tamního plnily ulice a nadšeně přibylé Sokolky a Sokoly vítali. V síni samé pak náměstek Karel Kovář přikročil k aktu uvítacímu a slovy upřímnými a v pravdě sokolskými přivítal veškeré hosty. Po něm představen nám byl starosta města Dodge a bratr náš F. Srb, jenž ujal se slova a jménem celého města uvítal nás a to v řeči vlastenecké. Na důkaz upřímného přijetí odevzdal župnímu jednateli klíč města Dodge, za který br. Jelen srdečně poděkoval a přijal v milou upomínku. Ted' nastal úkol ubytovacímu výboru s br. Jindř. Studničkou v čele: ubytovati přijeté v soukromých bytech. Krajané s velkou ochotou a úslužností tak učinili a tím službu pohostinně krajanskou nám všem prokázali. Na to ještě závodní výbor a jich manželky nám připravili chutné zákusky, což přišlo velmi vhod všem, kteří po dlouhé cestě vyhladověli. Závodníci majíce na starosti a myslí závody druhého dne brzy odebrali se na odpočinek. Noc byla tmavá, obloha zatažená černým mrakem věstila blízkost bouře. Ještě dnes vidím tu starostlivou tvář župního náčelníka, ba i ve spaní se mi zdálo, že slyším jeho slova — "zítra nám bude přšet!" Skutečně asi po půl noci byl jsem probuzen náhle hrozným rachotem a úderem blesku. Dešť šlehal do oken a tu nemoha usnouti, pozoroval jsem při osvětlení blesku proudy vody ulic se valící. Jak asi bude zítra? Co škody natropí tato bouře na upraveném závodisti a jak vypadati bude slavnostní brána a jiné dekorace na obchodech upravené. Škoda té práce, kterou bratři k okrase městečka vykonali. — V sobotu ráno již o 7. hodině bylo viděti malé hloučky závodníků spěchajících na závodisti. Poněvač půda po prudké noční bouři byla hojně rozblácená a i pro mlhu skoro málo viděti bylo, nebylo lze v ustanovenou hodinu se závody započít. Konečně kolem 9. hodiny slunce vyslalo své paprsky na rozmočené cesty, které v čase dosti krátkém

částečně se osušily. Tu již slyšeti hlas náčelníka, jenž začal ihned se tříděním družstev k nářadí. Netrvalo dlouho a před zraky našimi rozvinul se skvostný obrázek práce sokolské. Zvláště jednotlivci první třídy poutali naši pozornost krásnými volnými sestavami a výkony. Ve třídě druhé shlédli jsme některé boree, již směle mohli býti vřaděni do třídy první. Ve třídě třetí závodili skoro nové tváře, na nichž možno čísti, že závody prodělávají poprvé. Chování boreů a pořádek při třídění družstev byl uspokojující. Z rozhovoru náčelníka jsem se dověděl, že se strany závodících ani soudců ni jediná stížnost přednesena nebyla. V první třídě závodili čtyři jednotlivci. Ve druhé tři družstva. Ve 3. třídě 2 družstva a 2 jednotlivci. Sokolek byly celkem 3 družstva. Závod odbýval se dle dřívějšího způsobu. Školní výkony sestavené žup. náčelníkem nebyly boreům známy až na závodisti, kde každému družstvu napřed předečteny a ukázány jsou. Funkei ukazovatele zastával br. Holan, evičitel Omažského i So. Omažského Sokola. Spůsob tento zdá se v mnohém snadnější a lepší, nežli vypisování výkonů školních na měsíce napřed.

O půl 12. hod. přerušeny byly závody znamením k obědu. Za doprovodu hudby dorazili jsme k společnému a chutnému obědu, který připravily manželky Sokolů v síni Div. družstva.

O 2. hod. odp. pokračováno dále v závodech. Den odpolední jako obyčejně bývá po bouři, velice parný a slunce paprsky své nemilosrdně házelo na obnažená těla závodníků, takže mnohý z nich po několik dnů měl příjemnou upomínku ze závodů. Odpoledne se ukončily závody v běhu, skoku a házení koule, při čemž některými jednotlivci docíleno bylo pěkného úspěchu. Obzvláště evičenec T. J. S. Dodge, br. Ad. Srb, docílil rekordu ve 3. třídě ve běhu, vykonalt v čase 10'4" v délce 100 yd. Rovněž ve skoku byl zápas dosti tuhý. Viděli jsme evičence skákati více než 5 stop. Skoky o tyči tentokrát zklamaly, neboť jsme viděli dříve o závodech Župy skákati přes 10 st., čehož tentokrát nebylo vůbec ani docíleno. Kolem 5 hod. veškeré závody ukončeny.

Podivili jsme se tomu, jak hladce to vše šlo a skončilo. Župní náčelník neměl ještě den před tím vůbec ani jména závodníků a soudců zaznamenaná, neboť nevím jakým nedopatřením se stalo, že jednoty ani jména boreů a soudců náčelníku nezaslaly. Díky však, že náčelník jména všech ze své dřívější zkušenosti zná, následkem toho věděl předem, do kterého oddělení každý náleží. Pro příště však mělo by se pořádku lepšího dbáti a jména všech v čas žup. náčelníku oznámiti.

Večer bylo všude plno krajanů, kteří se těšili na divadlo, které sehrál Dram. Odbor T. J. So. Omaha. Podal pěknou operetku "Lucifer". Ochotníci dali si dosti práce s naevičením, proto i účinek byl dle toho. Po divadle následovala volná zábava, která se protáhla až do hodin ranních. Že jich tam bylo hojně, každý se již domyslil.

V neděli dop. odbývala se schůze závodníků a soudců a zástupců jednot. Schůzi oně předsedal župní starosta, br. J. Mík. na vyzvání jeho, která jednoty si přeje míti příští závody, přihlásili se zástupci T. J. S. Crete. Načež odhlášováno a hlučně přijaty závody roku 1912 v Crete, Neb. — Na dalším programu bylo zlepšiti činnost tělocvičnou u jednot v Župě naší zastoupených. Přijato, aby se odbýval župní kurs a aby se přijal společný evičitel. Jakým způsobem společný evičitel má býti vydržován, ponecháno župnímu výboru a tento pak dá jednotám k odhlasování. Každá jednoty zajisté k brzkému a zdárnému uskutečnění dobré myšlenky té co nejvíce pracovati bude. — Ve schůzi té rovněž vzpomenu jména starého sokolského pracovníka br. V. Blatného, který den ten již na 20 závodech činně přítomen byl a myšlenku sokolskou stále propagoval. Br. ten může býti vzorem a příkladem nadšeného Sokola, který třeba již v letech blízko 50 přece ještě rád závodů se účastní a sílu svoji s mladými

mění. Heslo jeho jest "Vydržet". — Odpoledne kol 1 hod. seřaděn byl průvod, sestávající ze Sokolek, Sokolů, členů Záp. Župy a jiných. Pochodovalo se do Base Ball parka, kde odbývány byly slavnostní řeči, které přednesl br. starosta J. Mík českou a právník br. Tenopír z Omahy anglickou. Zdravice došla od pořadatele našeho listu pouze. Pak odbývalo se veřejné sestávající ze 3 čísel. První na řadě bylo 18 Sokolek, které za doprovodu hudby přečvičily 4 sestavy "Kroužení kůželi". O cvičení tom směle se může tvrdit, že bylo provedeno bezvadně. Také za to odměněny při každém oddílu dlouho trvajícím potleskem. Číslo druhé bylo prostná členů. Cvičeny byly 4 oddíly, z nichž se nejlépe vydařil první. V ostatních pozorovati bylo, že bratři nedrží stejnou časomíru. Škoda bylo přece těch krásných sestav, že provedeny byly tak nestejně a některými přímo nedbale. — Po nezdařilých prostných přišly na řadu Omažské Sokolky, které provedly věčně svěží "Besedu", sestavenou br. Hallerem. Číslo toto bylo šťastně voleno a také přesně a s elegancí provedeno při každém pohybu. Dlouho trvající bouře potlesku rozléhala se lesem, když švarné sestry odcházely s podium. Číslo to bylo závěrečným, proto hned přikročeno k oznámení výsledků závodů. Jména vítězných družstev a jednotlivců jsou následující:

Třetí cena: Olga Dlaskova, So. Omaha.....32.
Třetí cena: Stella Kmentova, Omaha.....32.

Ceny četové.

První cena: Sbor Sokolek Omaha.....201.4
Druhá cena: Sbor Sokolek So. Omaha.....194.2
Třetí cena: Sbor Sokolek Omaha.....174.2

K vítěznému cíli spějme dál, a nenechme padnouti drahý odkaz Fugnera a Tyrše.

Ukažme na příštích závodech výsledky nové práce a nové vzruhy. Na zdar a na shledanou v Crete!

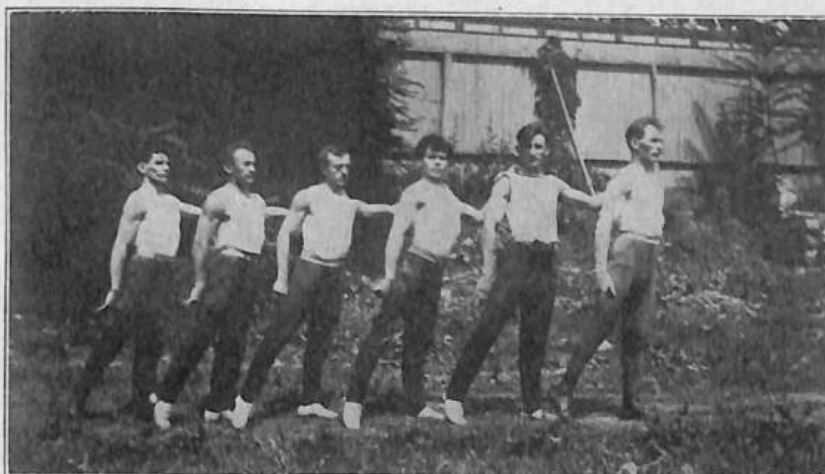
Jos. A. Knedlhans:

SLET A ZÁVODY VÝCHODNÍ ŽUPY N. J. S.,

odbývané, ve dnech 22.—23. července 1911, pod dozorem
Těl. Jed. Sokol "Fügner" v L. I. City, N. Y.

(Dokončení.)

Mezi soudci postřehli jsme, že jeden bratr zastával úřad zcela bez stejno kroje, což je hodno odsouzení, neboť špatný tak příklad se dává. Závody pokračovaly ba i dokončeny šťastně při pěkném a stálém počasí. Ze strany obecnstva a návštěvníků, žel byl zájem velice slabý, snadno bychom je

Ze závodů Župy Východní: Družstvo T. J. S. Blesk, Baltimore

Třída I.

První cena: Frank Křeček, Omaha.....180.5
Druhá třída: Rudolf Zikmund, Omaha.....175.4
Třetí třída: Otto Slapnička, Omaha.....174.6

Třída II.

První cena: Petr Pecka, Omaha.....159.9
Druhá třída: Fr. Kocourek, Omaha.....159.7
Třetí třída: Vojta Skočdopole, Ravenna.....156.9

Třída III.

První cena: Adolf Srb, Dodge.....149.2
Druhá třída: Jos. Stecher, Dodge.....126.1
Třetí třída: Ant. Stecher, Dodge.....124.8

Ceny četové: Třída II.

První cena: Těl. Jed. Sok. Omaha.....868.1
Druhá cena: T. J. S. So. Omaha.....724.7
Třetí cena: T. J. S. Dodge.....690.5

Třída III.

První cena: T. J. S. Dodge.....707.4
Druhá cena: T. J. S. Howells.....562.3

Sokolky.

První cena: Kamila Dlaskova, So. Omaha.....33.8
Druhá cena: Mamie Kmentova, Omaha.....32.6

na prstech spočítali; mezi závodníky pak samými byla jakási slabost a nucenost pozorovati. Nebyl to ten duch, jenž nám velí "Do boje, boje" a "Jen dál a dál, jen výš a výš!"

Prostná vynikala ladností již z toho, že byla přístupná pro každého cvičence. Z čet závodících nejlépe procvičilo družstvo I. třídy baltimorské procentálně, jediný br. Aug. Novák dostal plných možných 20 bodů na provedení, a dále I. četa III. oddělení Sokola New Yorského. Ve skoku dalekém vynikl br. Ed. Novák skočiv 20.6 stopy. Ve skoku o tyči opět Aug. Novák docílil nejvyšší skok 9.6 a Karel Polák v druhé třídě. Nejdelší vrh koulí (16 lb.) 31.7 pravou a 28.2 levou; skok vrhnul br. M. A. Klein v I. třídě a Jindř. Velebil (12 lb.) 33.6 pravou a 27.8 stop levou v III. třídě. To jest asi vše, co by stálo za pozornost po stránce naší tělocvičné. V čem jsme se však zklámali, byla ta slabá návštěva ze strany obecnstva a slabé zastoupení bratrů našich jak od Slovenského Sokola (snad nikdo) a od Děl. Am. Sokola (viděl jsem dva, kteří pilně sledovali průběh závodů). Konečně kde zůstala jednota naše z Little Ferry, N. J., jež přihlásila své družstvo do závodů a nedostavila se, kde zůstala jednota Winfield, Mass., a Philadelphia, Pa. Od nové jednoty z Bohemia, L. I., destavilo se as 10 bratrů na podívanou. Že bratři Slovenského Sokola nás měli tentokráte, zůstává mi nevysvětlitelné, či jsou tak zaujati příštími jejich závody župními?

Závody Sokolek vypuštěny z programu a tím tuším také

pochovány. Proto se také žádná nepřišla ani podívat, vyjma několika sester z Baltimore zde přítomných. Z programu závodního vynechán "běh" dle náhledu soudeů i boreů samých.

V neděli, na druhý den závodů bylo veřejné. "Veřejné vystoupení" před obecenstvo s ukázkou a pochlebením se, co ta naše idee sokolská, ten náš tělocvik vše krásného a ušlechtilého v sobě chová. Po uvedení všech závodníků br. náčelníkem do "sálu", jelikož v parku nebylo příslušného místa pro větší počet cvičenců, nastoupilo 12 Sokolek z Astoria, L. I., odbočky to New Yorkského Sokola ku prostnému cvičení se záměnou v ozdobné kroky a tělocvičné tance vedením cvičitele br. A. Jahody. Následovaly Sokolky z L. I. City též 12 vedením br. Vančury. Cvičení prostná s obloukovými švihadly. Na to předstoupily cvičenky Těl. Sboru Dívek a Paní z New Yorku v počtu 28 s jich cvičitelem br. Ferd. Martynym. Kroužení s kůželi v jednom oddílu a v druhém pak tělocvičné tance s ozdobnými kroky, střídavě. Cvičení toto zdálo se pestré a nejzajímavější a sice z toho stanoviska, že počet cvičenek byl větší a to na diváka lépe působí. Zamlouvalo by se mně, aby na takovéto veřejné, společné vystoupení bylo cvičeno společně, všech účastněných jednot. Vždyť konečně samostatné vystoupení by také mohlo být předvedeno. Očekával jsem, že také Baltimorské Sokolky přijely za tím účelem, že na veřejném zde vystoupí, však nic. Na povel br. náčelníka župního nastoupilo v šesti stupy členstvo, v počtu 62 členů ku cvičení prostnému.

Cvičena prostná, jež určena byla v závodech. Překvapilo nás, že právě bylo tolik cvičenců závodníků, ani jeden dobrovolný cvičenec nepřišel na veřejné, vyjma jednoho soudce, br. J. Jiráka. Cvičení prostné provedeno možno říci elegantně. Díky všem účastněným. Bratři, řekněme si otevřeně: Šlo by to, jen kdyby jsme chtěli! Myslím i ve všem jiném našem konání. Volným cvičením na náradí v parku pak přikročeno ku rozdávání cen; vítězům co jednotlivcům i četám. Příležitostně přečteny dopisy, pozdravné od pořadatele našeho Sokola Amerického, Dr. J. Rudiš-Jičínského i vzorného družstva N. J. S. čtyř přebornů, Cedar Rapidské, jež se sokolským "Na zdar" byly přijaty. Jeť třeba zaznamenati, tu jsou:

"Bratři a sestry milé: Stojíte na prahu sletu a závodu Župy Východní naší dnes již mohutné Národní Jednoty Sokolské. Byli jste z těch, kdož tu naši jednotu v prvých počátcích snažili se postaviti na základy pevné, uplatniti rozvoj její a vždy hájili zásady její svobodomyšlnosti a pokroku. Dnes znovu dokázati máte, pokud dovedli jste věc naší uvést na cesty stoupající vzhůru, přímo bez oklik zbytečných, jakž toho světlé pravdy výchovy tělesné vyžadují a zásady soustavy naší prikazují. Jdete do práce, do práce tuhé a sokolské a tu třeba si uvědomiti, že heslem naším ve všem našem konání a každém počínání jest v před se brát, že nutno žárlivě střežiti čest věci naší a radostně i vytrvale pracovati za utužení českého člověka, jeho posilu a uvědomění, tak aby spíše s námi chápatí dovedl svobodná zřízení země této, význam Volné Myšlenky, pokrok a to naše bratrství, to naše kutění v Sokolnách našich po vývoji těla i mysle . . .

Utuzující sebe sami, ku zdraví a posile, šlechtnosti, mravnosti a charakteru pevnému nabádáme své i ten lid svůj, jehož výchovu a dítek jeho za cíl nejsvětější jsme si vzali, nezištně vzali. A v tom všech nás budoucno! Na tomto sesilující a ozdravující poli tělesné výchovy dnes v zápolu se utkáte, aby jste tím spíše dokázali, seť jest věc naše, seť mužstvo sokolské . . . Víme z nedávné zkušenosti v Župě naší, jak třeba někdy napnouti síly veškeré, ale nevařilo nám a Vám rovněž nebude. Naše výsledky stály za námahu a Vaše musí . . . Tož k dílu bratři a sestry, k dílu krásnému a na všech nás potěšení . . .

Na zdar! Váš

Dr. J. Rudiš-Jičínský.

Mimo tohoto vzpomněla i četa vítězná, dnešní dobu "první" v Nár. Jed. Sokolské, četa boreů cedar-rapidských. I tuto jest dlužno zdělití širší veřejnosti a obsah dopisu jejich dýšící nadšením a bratrskou vzpomínkou:

"Cedar Rapids, Ia., 21. července 1911. — Drazí bratři Župy Východní! My, B. O. Hašek, Franta Filip, Wm. Hruška, Václav Melša, Fr. Jirásek a Rudolf Novák, za první četou Národní Jednoty Sokolské přejeme z plna srdce zdar závodům Vaším a přiznáváme se, že jest nám líto jednomu každému z nás, že není možno k Vám zavítati. Závody Vaše at' nový život přinesou do tělocvičen Župy Východní, neb jest to u nás všech třeba přikládati na oheň lásky a citů sokolských. Žijeme v duchu s Vámi. Co naše — to Vaše! Co Váš úspěch — též náš úspěch! Tedy ještě jednou: Bratři závodníci, držte se a posilu Vám tlumočíme tímto naším bratrským "Na zdar!"

Rud. Novák."

Při takových schůzkách sokolských, jako jsou závody, bylo by na místě, bylo by žádoucí, abychom měli vždy nějakého řečníka, mluvčího, jenž by při každé příležitosti jako schůze soudeů, schůze závodníků, odpočinek při obědě, při nástupu a rozdávání cen, byl vždy na místě a vždy několika případnými slovy rozhnil ty mysle přítomných, vštípl a poznamenal různé body z našeho sokolského života, jinak je průběh takového závodu chabý, slabý, nucený a ne dosti svérázný.

Výsledek závodů jest následovní:

I. cena: Vyšší oddělení (I. třída), Sokolská Jednota Blesk, Baltimore, Md. V. Primus, Aug. Novák, A. Primus, J. Pokorný, J. Gasper, Ed. Novák, celkem 984.9 bodů.

II. cena: Těl. Jed. Sokol, New York, N. Y. Jos. Gregor, V. Heisler, M. A. Klein, Jos. Veverka, Jos. Kadles, ml., Fr. Kiovský, 928.6 bodů. — Jednotliví přeborníci: 1. Aug. Novák 180.5 bodů; 2. Ed. Novák 166.8 bodů; 3. Jos. Gregor 164.4 bodů.

Oddělení (třída) II.: (Pouze jednotlivci.) 1. Jos. Němeček, T. J. S. New York, 159.3 bodů; 2. Kar. Polák, T. J. S. Fügner, L. I. C., 154.2 bodů; 3. Jos. Peřina, T. J. S. Newark, N. J., 153.7 bodů; 4. Rob. Bílek, T. J. S. New York, 150.4 bodů.

Oddělení III. I. četová cena: Těl. Jed. Sokol New York (1. četa): Rud. Novák, Jos. Krejčí, Fr. Váně, Fr. Kříž, Ferd. Wojtišek, Ant. Hála, 872.4 bodů.

II. cena: Těl. Jed. Sokol New York (2. četa): Louis Wokál, Fr. Holeček, Ed. Šultz, J. Pospíšil, J. Fiala, J. Beran, celkem 775.8 bodů.

III. cena: Těl. Jed. Sokol, Newark, N. J.: Jos. Duda, Tom. Prach, ml., A. Štefanský, J. Poduška, Fr. Harga, Jan Vlasák, celkem 757.1 bodů.

IV. cena: Sokolská Jednota Blesk, Baltimore, Md.: Stan. Pavlis, Fr. Hauner, Em. Kliment, Fr. Český, Ant. Urban, Fred. Bureš, 717.6 bodů.

V. cena: Těl. Jed. Sokol Fügner, L. I. City, N. Y.: Jind. Velebil, Kar. Zvoník, Jos. Mucha, Kar. Votke, Ad. Červený, Fr. Filip, celkem 693.3 body.

Jednotliví přeborníci: 1. Jos. Duda, T. J. S. Newark, 163.1 bodu; 2. Fr. Kříž, T. J. S. New York 157.2 bodu; 3. Rud. Novák, T. J. S. New York, 151.7 bodů; 4. Ferd. Beníšek, T. J. S. Svornost, Bronx, N. Y., 142 bodů; 5. Jos. Krejčí, T. J. S. New York 141.2 bodů; 6. Ed. Šultz, T. J. S. New York, 138.7 bodů.

Oddělení IV. (veteráni): Přeborníci: 1. Fr. Kadaň, Sok. Jed. Blesk, Baltimore, 160.5 bodů; 2. Ant. Jahoda, T. J. S. New York, 152.2 bodů; 3. Květ. Vejnoska, T. J. S. New York, 135.6 bodů; 4. Tom. Šteffek, T. J. S. New York, 103.9 bodů.

To jest asi celý souhrn o závodech. Celkový přehled všech těch, již dobyli ceny jaké na jednotlivých náradích doufám,

že bude uveřejněn v jiné zprávě v "Sokole Americkém" přímo od Úst. Výb. Východní Župy neb Výk. Výb. N. J. S.

Jak asi finančně dopadly pro nás závody tyto, zděli nám pořádající výbor T. J. S. Fugner v L. I. City. Nemyslím, že to bude valné. Necht' si! Nechtějme finanční zisk ze závodů, na ty raději vždy obětujeme nějaký ten groš z naší hotovosti, je to přece pro náš vlastní účel, však jednoho bych doporučil příštímu sjezdu jednacím v Baltimore, aby při určování místa pro závody Východní Župy, jsou-li určeny do okolí newyorského, aby pořádány byly jednotami ve Velko-New Yorku, z toho stanoviska, že společně se má udělati větší agitace a zájem všestranný pro dobro závodů. Morální úspěch závodů i veřejného cvičení byl rozhodný. Sokolstvo Východní Župy vyšlo ze závodů posíleno a není pochybnosti, že vzpružující účinek závodů záhy dostaví se ve všech jednotách.

Končím referát svůj o závodech. Prosil bych za prominutí, zdali snad něčeho jsem nevystíhl neb opomněl, avšak s ujištěním, že vše napsáno jest z pera Sokola, který cítí pro vše naši sokolskou jako sám pro sebe, zdali snad úsudek můj někde se jevil příkřejší, nemyslím nic osobního tím — však vždy pro dobro celku nás všech. — S pozdravem a přáním všeho dobra Váš

Jos. A. Knedlhans.

SLET A ZÁVODY ŽUPY FUEGNER-TYRŠOVY.

Z úřadovny pro Slet a závody Župy Fugner-Tyršovy bylo nám zasláno svolání následujícího znění:

Bratři Sokolové:—Sokolská Župa Fugner-Tyršova v Chicagu chystá se ku velkolepému projevu myšlenky sokolské a ukáže své síly a vyspělosti na kolbišti sokolském okázalým vystoupením při svém sletu, ve dnech 23., 24. a 25. září, roku 1911. Slet spojen bude s veřejným cvičením a závody, ku kterýmžto dovolujeme si Vás bratrsky zvát, jsouce přesvědčení, že jako uvědomělí Sokolové, pracující na společně nám všem myšlence sokolské, pozvání naše přijmete a tak s námi při ukázkách sokolské snahy podílejte se budete jak na závodech, tak i při veřejném cvičení, kde bratrským sborům mimo naši Župu, jako hostům, zvláštní čísla na programu jest vyhrazeno. Slet a závody konány budou v parku Plzeňského pivovaru, na 26. ulici a Albany Ave. Na dny sletové položen jest zároveň jednací sjezd Župy naší a na jednotách k Župě naší náležejících je, aby ku sjezdu se náležitě připravily.

Program sletu jest následující: **V pátek, dne 22. září:** Uvítání přibylých hostů. — **Sobota, dne 23. září:** Od 7 do 12 hod. závody; od 12 do 1. hod. společný oběd; od 2 do 4 hod. pokračování závodů; od 2 do 6 hod. jednací sjezd; od 4 do 6 hod. společné zkoušky na sletová cvičení; od 6 do 8 hod. společná večeře a oddech. **Večer o 8. hodině:** Sokolská Akademie na počest závodníků a hostů. — **Neděle, dne 24. září:** V 9 hod. ráno pokračování sjezdu; od 8 do 12. hod. dokončení závodů; v 10 hod. ráno: Seřazení slavnostního průvodu před tělocvičnou Sokola Slávského a pochod do Plzeňského Parku; od 12 do 1. hod. společný oběd; ve 3 hod. veřejná sletová cvičení; večer v 7:30: volná zábava. — **V pondělí, dne 25. září:** O 9. hod. dokončení sjezdu; odpoledne: projížďka městem; večer o 7. hod.: večírek na rozloučenou a udílení cen závodníkům."

Jelikož oběžník s pravidly závodu a přihlášek došel nás již po vyjití srpnového čísla a nyní lhůta k přihlášce vypršela, jest pozdě již vyzývati činné členstvo naše k podílení se na cvičení, ale přes to doufáme, že veškeré členstvo naše hojnou účastí učiní opět krok k navázání bratrských styků s bratry z druhého tábora. Je-li za poměrů panujících úplné sloučení nemožné, zachovejme aspoň přátelské styky a radujme se z úspěchů práce, vedoucí k stejným cílům — at' práci tu pak koná "červený" anebo "modrý". Na zdar!

č.

DOPISY.

East St. Louis, 8. srpna.

S potěšením oznamuji, že T. J. S. East St. Louis, Ill., konečně po dlouhé a na překážky bohaté práci dosáhla toho, čeho bylo tak velmi třeba a po čem jsme spolu s celou českou svobodomyšlnou osadou zdejší tak dlouho toužili, to jest mít vlastní svoji místnost. Den šestého srpna t. r. byl dnem pro Čechy v East St. Louis dnem v pravdě svátečním, neboť v den ten byla odevzdána nová, ne snad nádherná, za to ale požadavkům našim zcela vyhovující budova svému účelu. A krajané naši se též vynasnažili učiniti tento den nezapomenutelným. Hlavně však náš starý a nejbližší soused St. Louis, Mo., kolébka amerického Sokolstva svoji početnou přítomností zvýšil slavnostní ráz tohoto dne a posílil krajanů naše v naději, že dojde splnění to, čeho si slibujeme a v co pevně doufáme, a to jest, že v tomto našem stánku zavládne v osadě naší život nový, život svorný a užitečná práce. Doufáme, že tak jako nám všechny zdejší české podpůrné spolky vyšly s ochotou vstříci k uskutečnění této myšlenky, že i nadále setrvají při práci zdárně započaté a že postupovati budeme svorně k povznesení našeho českého East St. Louisu.

Chci se pouze zběžně zmíniti o naší české obci: Česká osada v East St. Louis, Ill., byla založena před necelými 10 roky, kdy hrstka krajanů dala vzniknouti loži Táboritů čis. 19. a manželky těchto současně založily sbor čis. 112 J. Č. D. a za dva roky na to bylo již pomýšleno na zřízení si vlastní místnosti, avšak muselo býti od tohoto podniku záhy upuštěno pro různé neshody. V roce 1904 byl učiněn první pokus založiti sokolskou jednotu, který se po několikrát nezdaru přece jen zdařil a jednota uvedena v květnu 1905 do N. J. S. Touže dobou též založen řád Č. S. P. S. čis. 156 a uveden do jednoty o měsíce později nežli Sokol. Brzy na to počítána nutná potřeba místnosti, ve které by bylo spolkům těmto zdárně působiti. I usnesly se tyto čtyry spolky spolu s hrvatským podp. spolkem uskutečniti tuto myšlenku. Počátek byl dobrý, avšak za krátko dostavily se opět nesváry a dobrá práce zmařena na novo. Tu když bylo patrné, že společně nelze zatím ničeho docíliti rozhodla se naše mladá jednota převzít obtížný úkol na sebe. Počalo se ihned čile pracovati, apelováno na celou českou Ameriku i nabízeny dluhopisy i dožadovali jsme se milodarů. Výsledek byl zase dobrý, tak že jednota mohla zakoupiti stavební místo v ceně \$2000. A právě toto místo, jelikož se mnohým nezamlouvalo, bylo příčinou nových neshod a jednota Sokola na místo aby byla podporována ve své snaze, počala býti ignorována, takže se již podobalo, že bude nutno místo prodati a další práce zanechat. Tu se ale vyskytli vážní krajané, kteří nedali k tomu dojíti a pokusili se sehnati výhodnou půjčku peněžní. Jelikož ale šli ve výpočtech moc vysoko, nebylo možno žádané obnos sehnati a celá záležitost usnula opět, aby se za rok zase probudila, a tentokrát též cíle dosaženo.

Z jara tohoto roku pod heslem "Bud'to anebo" t. j. buď stavět, aneb nechat vše padnouti, počalo se opět pracovati. Obč. Václ. Ross vypracoval rozpočet na budovu, která by úplně vyhověla a tak, aby cena byla poměrům našim přiměřená. Rozpočet a plán předložen jednotě a přijat. Obč. Kobzina Levitus poskytl základní půjčku. Na to vyzvány opět veškeré spolky k součinnosti, všechny se též připojily a zapůjčily větší peněžní obnosy. Též apelováno na krajanů v E. St. Louis a žádáno o půjčky dle možností. A Čechové east st. louisští uznávající nutnost vlastní síně, též upisovali větší i menší obnosy, každý dle své možnosti, jen aby tak pomohl každý dosíci výsledku počínu, tak dávno již touženého. Sín postavena. Jest ze dřeva na cihelných základech a zabírá plochu 60x70 stěbiců na rohu 11. ulice a Ex-

change ave. V síni se nachází velká místnost s jevištěm, sborovna, knihovna a byt pro jednatele. Zvláštností této budovy jest, že veškerá práce vykonána jest krajany. Stavitel jest br. Václ. Ross, který zanechav dobrého zaměstnání věnoval se zcela této stavbě. Cvičitel br. Jos. Hudeček vykonával veškerou práci plumbařskou a elektrickou a br. Vrzal práci natěračskou. Dělníci zaměstnaní byli vesměs Čechové, takže budova tato jest skutečně síni českou, síni sokolskou. Správní výbor v této síni sestává z 5 členů Sokola a po jednom členu lože Táboritů č. 19, řádu Kotva č. 156 Č. S. P. S., sboru čís. 112 J. Č. D. a lože Božena Hradecká J. T. K slavnostnímu dnu otevření sešli se veškerí pokrokoví krajané zdejší i okolní. Dostavil se Sokol St. Louis ve velkém počtu zároveň se svojí trubačsko-bubenickou četou a pěveckým sborem Hlahol, dále delegace N. H. L. J. T. Z Edwardsville dostavili se bratři T. J. S. a lože Táboritů, účastnil se též řád Briar Hill Č. S. P. S. a chorvatský spolek Ban Josip Jelačić a dále místní Sokolové polští a polští Rytíři, jakož i všechny svobodomyšlné české spolky z East St. Louisu. Blahopřání nás došlo od Sok. Rud. Stýbla, náčelníka Župy Střední, od řádu Washington čís. 11. Č. S. P. S., sboru Božena Němcová J. Č. D. a sboru Sesterská Láska S. P. J. Slavnostním řečníkem byl br. Karel Milčič ze St. Louis. Za město East St. Louis promluvil na místo mayor, který byl mimo město, radní sedmé wardy, J. B. Degan. Veškeré účastnické spolky přednesly blahopřání ústně. — Slavnosti předcházely průvod všech zmíněných jednot po četných ulicích našeho města. Slavnost byla též navštívena hojně Američany a doufejme, že na ně učinila dojem nejlepší.

Nuže krajané a bratři Sokolové v East St. Louis! Dnes, kdy máme to, po čem jsme tak dávno toužili, jest na nás abychom splnili sliby činěné a hleděli osadu naši postaviti na místo přední, kde dle své početní síly již býti má. East St. Louis již dnes jest největší českou obcí v jižním Illinoisu, pakli pokračovati bude tak jak podnes, tu za nedlouho se můžeme řaditi mezi největší v Americe. Jest pouze na nás, abychom při svorné a nezištné práci setrvali a pracovali pro vzdělání naší mládeže a českého lidu vůbec. Pole jest zde až příliš veliké, jest třeba jen odhodlanosti a vytrvalosti při svorné práci a účinek bude jistý.

Končím svůj dopis se srdečným pozdravem a provolávám všem Sokolům Na zdar!

Emil Plamínek.

Chicago, Ill., 21. srpna.

Doufám, že mně bude dopřáno místečko v "Sokole Americkém", neboť jest poprvé, co jsem se osmělila psát do některého listu. Shledala jsem v minulém čísle na dvou místech, že výbor na závody v Cedar Rapids žádá sestry Sokolky o prominutí a odpuštění, že některým sestrám nebylo dobře poslouženo. Mám za to, že se týká nejvíce nás Sokolek T. J. S. Praha. Nemáme, bratři, co odpouštět, naopak spíše se cítíme povinny poděkovat vám za pohostění mezi vámi. Ano, bratři, měly jsme to uznání, jak velkou práci výbor má, než aby mohl býti zodpovědným za každou chybičku, která se přihodí. Vždyť sama mám tak trochu zkušenosti o tom, byla jsem též ve výboru, když byly v Chicagu závody před 2 lety, totiž když tu byli bratři z Čech. Bylo nás vysláno 12 na slet do Cedar Rapids a všechny jsme byly ubytovány společně ve Vernon House a celkem byly jsme spokojeny. Nevím, jak to přišlo, že bratři a sestry v Cedar Rapids mysleli, že se nám snad místo nezamlouvalo. Jedině jsme nebyly spokojeny s tím — a kdo tu se může divit, — že nám bylo odepřeno provést naše zvláštní číslo, dne 4. července na eviště, kde eviřily ostatní odbory Sokolek a družstva boreů. Byly jsme odkázány večer na platformu, která pro naše eviřící však nevyhovovala, jelikož nás bylo dvánáct a měly jsme vykonat ve všech oddílech pět kroků stranou a na to nebylo dosti místa, ale vzdor tomu chtěly jsme výboru vyhovět a provést, jak nejlépe by se dalo, tu ale bylo nám řečeno, že hudebníci zapomněli naše noty k našemu číslu doma. Čekaly jsme do 10 hodin večer, když jedna naše sestra onemocněla a byla neschopná eviřit, a my ostatní jsme se cítily unavené, neboť jsme byly v Alamo Parku od 7 hodin ráno, a tak odebraly jsme se domů. Ale ani nám nenapadlo přičítat vinu za tento přechmat výboru rapidského; věděly jsme hned, že práce jednoho bratra od nás z Chicaga. Pročež vám, bratři a sestry, srdečně děkujeme za pohostění a zároveň bratru B. Jossovi, neboť též se přičinil všemožně, aby nám mezi vámi nebylo smutno, a provedl nás, takže jsme viděly všechny krásy města Cedar Rapids.

Na zdar!

Josefa Grossova.

Baltimore, Md., 22. srpna.

Dopis tento píši pod dojmem právě přečteného orgánu našeho a v hlavě mé střídá se tolik myšlenek, že nevím, které se dříve chopit a uvést ji na papír. Jsou tentokrát hlavně úvahy, které nalezly hluboký odlesk v mé duši. Na prvním místě zmínka a patřičná výtka učiněná Sokolkám oněm, které nedbajíce všech pravidel zdravotvědy, vystupují na eviště stažené v těsných šněrovačkách, nedbajíce, že veškerý organismus ženský trpí tímto nepřírodným stahováním těla, jen když tím dosáhnou modou předepsaných tvarů! Ale za jakou cenu — o tom nepřemýšlí. A vidíme podobné zjevy všude mezi Sokolkami. U nás děje se totéž a marně my starší napomínáme nezkušené, vysvětlujeme, proč, a na které orgány tělesné hlavně zlobně působí stahování těla při tělocviku. Ale taková Sokolka by raději eviřící zanechala, než by se nechala vidět v tělocvičně bez útle sešněrovaných boků a pasu. A pak ty pohyby jejich při eviřeni dle toho též vypadají. A dokud sestry ty samy nepřesvědčí se o pravdivosti těchto slov, dotud marně bychom očekávaly nápravu. — A nyní, sestry, několik slov ke všem vám ohledně eviřebního kroje při veřejném vystoupení. Nevím — ale zdá se mi, že každá Sokolka, když ji vidím vystoupit o veřejném v "bloomers", ztrácí něco ze své ženskosti, obzvláště když, jak některé sestry činí, jsou tyto hodně vysoko vykasané. Několik nás, obzvláště vdaných Sokolek, zdráhalo se vystoupit o veřejném takto, a ušily jsme si kroje stejné, jaké se nyní nosí, jenže přes kalhoty, které jsou hladké a nepřilíhají široké, spadají krátká, skládaná sukně. V postoji nelíhly jsme se nikterak, pouze při výpadech a pod. bylo viděti, že máme sukně. A nevěřily byste, jak se kroj ten zalíbil. A nejsem snad samotná, která takto smýšlí. Onehdy ptala jsem se jedné známé paní, proč nedá dceru svou k Sokolkám? A víte, co mi odpověděla? "Ráda bych ji do Sokolovny posílala, ale nikdy by neoblékla na se eviřící kroj, jak se nyní nosí. Nenutím ji také, neb mně se také nelíbí, ba zdá se mi, že obléknutím "bloomers" roste s děvčaty jistá rozpuštělost, nevinná snad, ale proto přece jim nesluší." Vymlouvala jsem ovšem té paní, ale v duchu jsem byla přesvědčena, že má pravdu. Milé sestry, nestálo by za přemýšlení? Kroj dal by se upravit na způsob koupacích obleků, a sice "bloomers" byly by z lehčí, prací látky, ovšem že stejnobarevné s vrchní sukní, která by mohla býti s bluzou v pasu spojená, tak že by šat byl suspendován s ramen, a netíhl by tolik na bedrách, jako nyní. A když by pas byl dosti volný, nepřekážel by žádným pohybům, a kroj taký splýval by v pěkných, přirozených liniích, a tak učiněno by bylo zadost požadavkům hygieny i esthetiky. Přemýšlejte o tom, sestry, a napište, co o tom soudíte.

Na zdar!

Marie Český.

Edwardsville, Ill., 25. srpna.

Již třetí rok našeho života se konají a tu, bratři a sestry milé, přihlídněme trochu k té činnosti naší. Ovšem, mohla lepší býti — nu což naplat, hledíme dohoniti, co zameškáno.

Těžko pracovat tam, kde stále překážky se v cestu staví. Nyní doufáme, že překážky jsou překonány a práce naše půjde k cíli. Dne 30. července t. r. odbývala jednota naše veřejné v Buffalo Parku v Maryville, Ill. Cvičení našeho účastnila se br. jednota ze St. Louis, Mo., 15 členy i doufáme, že příležitostně bratřím návštěvu oplátíme. Cvičení spojeno bylo s výletem a možno říci, že byla první naše zábava prodělaná s dobrým výsledkem. O půl třetí hodiny nechal bratr náčelník Fr. Šimáně nastoupit na cvičiště a br. náměstek Jos. Eisman st. přivítal bratry i obecenstvo. Po proslovu cvičily sestřičky naše 5 oddílů s tyčemi při hudbě (cvičitel Fr. Šimáně) a koně na šíř. Na to nastoupili bratři st. louisští i cvičili 4 oddíly prostných ze župního sletu v Cedar Rapids, Ia. (cvičitel br. Zavadil) a na nářadí s jedním střídáním. Výkony Sokolek i Sokolů sledovány byly se zájmem a po každém výkonu potlesk byl jim odměnou. Na to opouštěli br. st. louisští cvičiště a nastoupili naši bratři bez hudby, neboť naši bratři jsou vesměs hudebníci, již museli též při hudbě účinkovati. Jednota naše vybrala si ku cvičení prostná s horníckými špičáky. Cvičeno 5 oddílů. Cvičení toto sledováno bratry i obecenstvem se zájmem a

na pouze jedno čtvrtletí. Ze začátku jsem psal, upomínal, ale nedostal jsem ani odpovědi. Omrzelo mě konečně a tak jsem více nepsal. Vím, že někteří bratři řeknou, že nekonám svoji povinnost, ale jak mohu? Mám si pro zprávy jezdit po jednotách? Po mém zvolení upravil jsem knížky ku vyplňování, tak lehké, že každý může zprávu každý měsíc udělat, ale co to vše platno, nikdo mi zprávy nezasílá! Již uplynuly dva roky a nepodal jsem nejmenšího přehledu činnosti Nár. Jed. Sokolské, a proč? Protože žádných udajů nemám. Těch několik neúplných zpráv dávat do "Sokola", bylo by zbytečné, jelikož by si z toho o celku nikdo ničeho nevybral. Nevím, jak zařídít, abych alespoň tento rok mohl zprávu sehnat dohromady. Porad'te, bratři v pořadatelsku, jak zařídít, abych donutil ty bratry línové, aby zprávy zasílali. Sám již o žádném prostředku nevím. Když přijímal jsem svůj úřad, byl jsem přesvědčen, že hned na konec prvního roku budu mít zprávu celé Nár. Jed. Sokolské, že přece jednou budou bratři vědět, kde a jak se pracuje, ale zmýlil jsem se ve svém počtu. Skoro se hanbím, že neudělal jsem ničeho z toho, co jsem chtěl vykonati. Ač mojí vinou není, přece mne mrzí, že nemohu dostát svým povin-

Sokolky v Edwardsville, Ill.

doufáme, že br. st. louisští o cvičení tom bratry zpraví. Hornícké špičáky voleny proto, že bratři naši jsou vesměs horníci. Cvičení sestavil náčelník jednoty naší br. Fr. Šimáně. "Jak pak s tím budou asi kopat?" tázal se druh druhá. "Přece s těma motykama nemůže býti nic kloudného procvičeno; ještě se kopnou." Tak a podobně se hovořilo, ale při cvičení, jež až na malé chyby bylo zdařilé, byla ukojena zvědavost všech a jen mnohý si povzdechl, že cvičících tak málo. Přátelé, tolik vycit'ujeme sami a proto, čím méně nás, tím pevněji nás váže láska bratrská k naší práci sokolské. A nyní, bratři, slovo k vám. Jest po cvičení, nemyslete, že tím práce naše dokonána a snad máme dosti času, až zase na "veřejné". Nikoliv! Nyní jest čas, aby chyby i slabost na nářadí se opravily a dohonilo, co zmeškáno. Cvičení toto budiž nám vzpruhou k další práci, k čemuž volám: Na zdar!

Jos. Eisman, ml.

New York, 25. srpna.

Náčelníci župní mají čtvrtletní zprávy zasílat do "Sokola Amerického" sami a já jako náčelník jednoty celé za rok mám vypracovat zprávu Nár. Jed. Sokolské. Dojde-li někdy k tomu, to nevím. Za minulý rok dostal jsem zprávy pouze od br. Slavětinského a jedno čtvrtletí od br. Štětky. Jakou z toho mohu udělat zprávu? Jedna Župa necelá a jed-

nostem. Jak jest možno jednomu pracovat, když ostatní nechť!

Ferda Martyny, náč. N. J. S.

Lorain, O., 27. srpna.

V neděli, 30. července pořádala jednota naše výlet, spojený s veřejným, do Lincoln parku. Již časně z rána slunko, prorazivši hustá mračka kolik dnů je tvrdošíjně zakrývající, vstřilo pěkný den, jaký sobě každý z nás přál. O 10. hod. přijeli hromadně hosté — sestry a bratři z Clevelandu — a hned po seřazení v průvod na Broadway a rohu 21. ulice blíže české kolonie, dán povel k pochodu. Průvodu se účastnili: Slovenský Sokol Lorain, sestry a bratři T. J. S. Havlíček a bratři clevelandských jednot našich, "Nová Vlast", "Cleveland", "Čech" a "Tyrš". Na místě přivítal hosty br. Nezbeda, projevuje radost nad tak četnou účastí českého Clevelandu, hlavní oporou naší; děkuje za návštěvu a připomíná bratřím domácím, aby vždy bez ohledu následovali dobrého příkladu clevelandských. O 2. hod. odpol. započalo cvičení. Vedením br. Nezbedy nastupuje žactvo, 18 děvčat a 12 hochů, k prostným. Děvčata cvičí s praporky, hoši prostná s tyčemi společně při hudbě z páteho sletu. Cvičí se, až na některé chyby nejmenších, dosti rázně, stejně. Cvičení se líbilo zvláště, což potvrzuje bouřný potlesk. Po čtvrtém oddílu byl pisatelem jménem žactva

odevzdán br. cvičiteli dárek. Známe br. Nezbedu, že není přítelem veřejného uznání, byv ale naléhavě žádán, ujal jsem se povinnosti té. Výhodou bylo, že záctvo bylo předem seznámeno s hudbou, tak že společné úsilí a námaha se tentokrát plně uplatnily. Po rázném odehodu nastupuje vedením br. Klimeše 7 sester T. J. S. Havlíček ku cvičení obručemi. Cvičení o 4 oddílech provedeno rázně, s lehkostí a elegancí jen sestrám vlastní. Každý oddíl i odchod doprovázen bouří potlesku. Hned nastupuje členstvo clevelandských jednot N. J. S. 23 borec vedením br. Čermáka. Čtyři oddíly cvičení toho provedeny rázně a stejně, jak jen možno si přáti. Při větším počtu boreců v sněhobílých tričkách, tak v mlze se přede mnou jeví nezapomenutelné panorama na pláni Letenské. Pak následují protná naše; cvičí 6 boreců vedením br. Nezbedy. Súčastniv se cvičení, nemohu se o téměř vysloviti. Hned nastupuje 8 boreců T. J. Slovenský Sokol Lorain. Cvičí 8 boreců — vedoucí br. Nezbeda. Protná, 4 oddíly určených pro I. slet Slovenské Župy Svatopluk v Clevelandu. V cvičení se jeví pěkný pokrok zmíněné jednoty. Poslední cvičí 7 boreců T. J. S. Havlíček vedením br. Klimeše. Cvičeno bylo s chutí — žel, správnému provedení cvičení vadila příliš hladká podlaha dvorany — čímž nutno některé menší chyby omluviti. Jest příliš namáhavým i nebezpečným pro cvičící a nutno se téhož budoucně vyvarovati. Z nářadí cvičena pouze hrazda družstvem N. J. S. a družstvem T. J. S. Havlíček. Zde podány oběma družstvy pozoruhodné výkony — důkaz dlouholeté vytrvalé činnosti. Po cvičení se rozproutila zábava v zahradě i taneční síni. Zábavní výbor povinnosti své plně dostal a z bratří každý správně konal přidělenou povinnost. Úspěch dne byl všestranně uspokojivý, za nějž díky naše sestrám i bratřím všech jednot z Clevelandu i T. J. Slovenský Sokol Lorain za účast, která nám bude posilou k další vytrvalé a snad lepší činnosti. Díky náš též sboru "Lorainské Vlastenky" S. P. J., který s ochotou a příkladnou obětavostí o zvýšení zdaru našeho podnikání vždy se přičiňuje. Den ten ukázal nám též počet české mládeže u nás, a proto budiž naší povinností tuto i na dále se zřetele nepouštět a o posílení jich českého vědomí a charakteru usilovati. Nelze ovšem divy činiti, za těch pár hodin ve cvičení, nepředeházeli se doma v rodině dobrým v tom ohledu příkladem. A nyní slovo co omluva bratřím, jimž se zdá, že povinnost moji, dopisovatele, nedobře zastávám. Píši s trpkými pocity o tom — než k věci! Nerad chválím, co chvály nezaslouží a říci někdy pravdu a upozorniti na chyby, kterým lze snadno předejiti, mívá špatné následky pro pisatele. Mám smutnou zkušenost z posledního dopisu — než to mě neodstraší, abych chyby zamlčoval. Měl jsem úmysl ten nejlepší a považoval jsem to za svoji povinnost, neb jedině prospěch jednoty jsem měl na zřeteli. A nyní, upozornění některým bratřím, kteří povinnosti platební a návštěvu schůzí pomíjí, aby nespolehali se stále ve všem na druhé. Vždyť prospěch celku vyžaduje — a jest to naší povinností — uplatnění se každého z nás dle sil svých, schopností a povahy. Doufám, že upozornění toto dostačí! Příležitostně vzdávám upřímný dík našim sestrám T. J. S. Blesk v Baltimore, Md., za darovanou nám akcií. Na zdar!

Omaha, Neb., 28. srpna.

Ano, jest pravda, že zanedbala jsem svoji dopisovatelskou povinnost do "Sokola Amerického", však slibuji na příště vše vynahradiť.

Závody, které připadly na 12—13. t. m. v Dodge, Neb., byly jistě vzpruhou pro další rozkvět Sokola, neboť ten kratinký čas náš milý cvičitel br. J. Holan, přišedší teprve nedávno z Čech, věnoval nám jistě tu nejlepší péči o výcvik tělocvičný, což prý, jak z úst nestraných pozorovatelů jsem slyšela, bylo vidět. Těší nás též poznámka cvičitele, že jak pravil, bude si hodně hleděti tělocviku soustavného a to

právě si přejem, neboť jen takto Sokolstvu se prospěje a jeho účelům.

Byli jsme již hezky dlouho bez cvičitele a nyní bude na nás, milé sestry, abychom prokázaly i my, že dovedeme si vážit člověka, který takřka zasvětil ducha svého jedině Sokolstvu.

Těž kladu vše na srdce, aby si družky více všimly návštěv schůze, které se nyní pravidelně odbyvají každé čtvrté pondělí v měsíci večer v Sokolovně.

Pořádáme zábavu 17. září t. r. i bude žádoucí, aby jsme se do jedné dostavily.

Končím svůj dopis s pozdravem všem Sokolům.

Na zdar!

Marie Šlogrova.

Long Island City, N. Y., 28. srpna.

Zase mám něco důležitého pro bratry i sestry. Jedno jsme již přečkaly, a tu již máme věc druhou, to jest slavnost pětadvacetiletého trvání naší jednoty Fugner v Long Island City, jež připadne na den 28. října v tomto roce. Výbor pracuje všemožně, aby slavnost naše dospěla dobrého úspěchu a tu doufám, že každý Sokol, který se o sokolské poučné práce zajímá, že se jistě dostaví, kdyby měl jít třeba přes hory a doly. Tentokrát budou pozváni všichni a v bratrství sokolském se vespolek pobavíme a tím pak spíše se získá i láska obecnostva. Dále jest záhodno napomenouti mnohé bratry, aby nikdy žádné spory mezi sebou nevedli a byli svorní. Jakž jest ve zvyku, některý si myslí, že jest nad druhého; to má zůstat stranou a přijít konečně k zapomenutí. Dostali jsme důkaz při závodech jaké jsme udělali chyby podle mnohých Sokolů a co se jim tu snad nelíbilo. Náš výbor pracoval správně a když potřeboval v něčem rady, tož přednesl ve schůzi jednoty a pak se zase pracovalo dál, a kdo má dobrou radu, tak s ní má přijít do schůze a byla by dojista s radostí přijata, a ne příliš mluvit nazbyt venku, jakž se na Sokola nesluší.

V poslední schůzi jsme obdrželi knihu pod názvem "Padesát let českého tisku v Americe", jakž sepsal Tomáš Čapek v New Yorku. Byla nám darována do naší knihovny. Jest pěkně vázána a obsahem svým velice užitečná pro každého tak, aby si knihu zaopatřil a přečetl, zvláště naše omladina by měla čísti, aby poznala, jak jejich předchůdci pracovali, aby český tisk nevyhynul v této nové vlasti naší.

Dne 20. srpna jsme odbyvali "Clam Chowder Party" do lesa. Byli jsme většinou Sokolové s rodinami. Den byl jasný a zábava pěkná. Podruhé půjdeme zase, však si všichni takovou zábavu společnou na zdravém vzduchu libovali.

Na zdar!

Jos. Koutník.

St. Louis, Mo., 29. srpna.

Dne 30. červenceúčastnili se naši cvičící členové veřejného cvičení T. J. S. Edwardsville v Buffalo Parku u městečka Maryville, Ill. Ač cesta po elektrické dráze tam a zpět stojí 80c to přece neodstrašilo asi 25 jiných účastníků, vesměs členů rodin sokolských, kteří nás dobrovolně doprovázeli. Na zastávce byli jsme všecky přivítáni náčelníkem dotyčné jednoty br. Fr. Šimánem, který nás ihned s odpoledním programem seznámil. Krátce po třetí hodině starosta T. J. S. Edwardsville, br. Jos. Eisman, případným proslovem slavnost zahájil. Číslo první bylo šest edwardvillských Sokolů, jež cvičily tyčemi a na koni na šíf, vedením br. Šimánem. Cvičení s tyčemi sestávalo ze čtyř oddílů k jejich výspělosti přizpůsobených a až na některé kolmé polohy tyčí, které se od kolmých tuze odehlyovaly, bylo provedeno dosti dobře. Na koni na šíf cvičily odbočky, předložky a p. a zakončily skupinami. Vzhledem k tomu, že cvičení Sokolů na nářadí při veřejných vystoupeních ztrácí půdu, myslím, že nebude škodit, když na příště podobná cvičení budou z programu vypuštěna vůbec. Druhé číslo jsme byli

my a sice: cvičení prostrná, na hrazdě a koni na děl. Cvičili jsme prostrná ze sletu Župy Střední. Jelikož náš cvičitel br. K. Eliášek meškal toho času v Chicagu vedl cvičení náčelník br. A. Zavadil. Cvičení prostrná, nebýti nerovné půdy, byla by dopadla lépe, kdežto cvičení na náradí také nějak vázlo. Třetí a poslední číslo byli bratři edwardsvillští, kteří cvičili se špičáky, na bradlech a koni na šíř. Cvičilo jich pouze 5 s bratrem Šimánem v čele, ale cvičili velmi pěkně, obzvláště cvičení se špičáky bylo vzorně provedeno a to bez hudby a povelu. Bratři east st.-louisští, kteří měli též cvičiti, následkem stavění a stěhování nové tělocvičny nemohli se dostaviti, ale měli tam přece svoji deputaci.

O otevření nové tělocvičny T. J. S. East St. Louis očekávám, že zmíní se bratr z jejich vlastního tábora, proč se omezují pouze na kratičkový popis týkající se podílu jednoty naší. Bylo nás tam hodně, to se nedá upřít, ale zas jen pár v stejnokroji. Vím, že někteří z oněch bratří stejnokroj mají, ale proč neoblékli zůstává nevysvětlené. Kdy, ó kdy se dočkáme toho času, kdy aspoň ten který kraj má, si vezme? Nebýti této stinné stránky byla by bývala slavnost tato velmi skvělou manifestací sokolskou. Náš br. Karel

tak významná událost nemůže přece zůstat bez oslavení a jak jinak bychom mohli manifestaci této zadostučiniti, nežli získati všesokolský slet sem k nám, do kolébky amerického Sokolstva, do Mound City. Město naše má tu výhodu, že se nalézá ve středu Spojených Států, zajišťující laciné jízdné a takové krásné město s tak romantickým okolím hned tak nenaleznete.

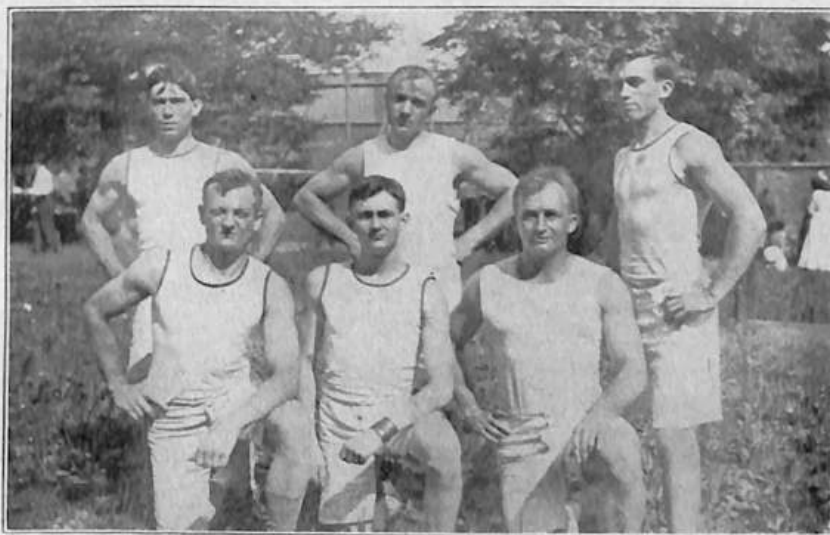
V poslední schůzi učiněna též jedna důležitá změna ve prospěch jednoty; započnem opět pořadová každý čtvrtý pátek v měsíci. Očekává se, že každý Sokol příležitosti této k naučení se po sokolsku chodit využítuje. K cvičením pořadovým není třeba žádného evičebního kroje, každý přijď jak jsi, svlékneš kabát a jsi připraven. Pouze jednu hodinu za měsíc, to přece nebude mnoho na žádného. Na shledanou v prvním pořadovém cvičení, dne 22. září v 8.30 večer.

Na zdar!

F. Vůch.

Chicago, Ill., 29. srpna.

— Tábor Plz. Sokola zakončen tímto týdnem. Úspěch letošního táboření byl velkolepý. Nikdy před tím neměli jsme tak slušnou návštěvu, tak krásné počasí, stále koupání

Ze závodů Župy Východní: I. třída, četa T. J. S. New York.

Milčie, jakožto slavnostní řečník, pěvecký sbor Hlahol a trubačsko-bubenická četa odnesli odtamtud pravé vařiny. Jak každý z nás byl hrdým nad tímto úspěchem! Jakou kuráž jsme tímto dodali bratřím east st.-louisským k jejich novému vzletu! Vím, že se nemýlím, neboť ony bratry znám, a nyní když budou ve svém vlastním stánku, budou mít volnou cestu k rozpětí svých perutí do míry největší. Br. Milčie ku konci své přednášky v East St. Louis zmínil se o jednom zakořeněném americkém zvyku, t. j. častování. Pravdu děl, když řekl, že častování škodí našemu společenskému životu, a že bychom si měli odvykat, chceme-li, by spolky naše prosperovaly. Kolik dobrých českých duší jsme zvykem tímto ze společnosti naší, z činnosti našich jednot vypudili a stále vypuzujeme, nedalo by se lehce spočítat. Za našich poměrů chce-li někdo býti skutečně činným v jednotě, tak aby byl bohatý a to my nejsme. Proto volám s bratrem Milčiem: „Pryč s častováním, pryč!“

V jedné z našich posledních schůzí rokováno o otázce získati pro naše město příští hlavní závody N. J. S. u příležitosti 50-letého jubilea založení naší jednoty, první v Americe, r. 1915. Vzhledem k tomu, že město naše mělo tu čest hostiti Sokolky ze všech končin Ameriky v roce 1904, panuje sem tam obava, že se nám to tentokrát nepodaří, ale

a labužnickou kuchyni. Ovoce bylo letos v táboře nadbytek a co nehlavnějšího měli jsme stále dost čerstvé pitné vody, o kterou byla léta minulá nouze. V minulém čísle „Sokola“ byla v mém referátu o táboře chyba, vlastně dvě a upozorňuji tímto váženou redakci, vlastně sazeče, že náš „šerif“ jmenuje se Hrdlovič a ne Kralovič (na „královský“ titul to ještě nedotáhl) a naše osvětlení bylo vymožeností Sokola Fialy a ne Prahy.

Sokolky navštívily letos tábor nadobyčej četně a jelikož se nyní namlsaly, myslím, že budeme museti na příště tábor zvětšiti o jednu „dámskou čtvrt“ a nějakou zvláštní místnost pro mimořádné schůze a „kafička“. Kapela Sokola Lurie, jež po čas tábora účinkovala, bude přes zimu potřeba zreorganisovati, jelikož některé kusy „drhla“ moc často, takže některé „inštrmenty“ byly přepracovány. Zvláštním úkazem letos byla velká návštěva dítek, takže jich tam bylo mnohdy vzhledem na pohodlí až moc. Mám za to, že příští rok zaveden bude nějaký systém tak, aby měly dítky vyhrazenou jistou dobu k návštěvě tábora v průvodu rodičů, čímž se vyhoví pak pohodlí jak mladších, tak starších.

— Sokolové a Sokolky jsou tímto upozorněni opět na naši přednášku v Sokole, dne 27. t. m. v 8 hod. večer St. Vrázem o Čechách se světelnými obrazy. Bude to přednáška

skvostná a zasluhuje podpory a práce agitační veškerého členstva a veřejnosti vůbec.

— Dne 19. srpna uveden byl naší jednotou Sokol Rozvoj do N. J. S. Referát o slavnosti přináším na jiném místě. Slavnost byla důstojná, vše šlo hravě až na zpáteční dopravu domů, při které pisatel nastydl a málem přišel o hlas bez kterého dle vyjádření jiných byla by existence jeho úplně zničena — co tím myslí nevím — ale mám hroznou doměnkou.

— V příští schůzi, dne 14. září, připadá nám voliti vrchního cvičitele pro následující období. Podmínky jsou vypracovány a jsou v mnohém zřetelnější a úplnější, nežli byly minulé. Doufám, že příštím rokem učiníme v naší tělo-cvičbě rázný krok ku předu, tak aby jednotka naše mohla se opět honositi čelným místem N. J. S., co se týče činnosti v tělo-cvičbě. Bylo letos poprvé snad, že nuceni byli jsme na závody župní bez první čety a doufám, že příště vše vynahradíme. Jednu první cenu jsme však dobyli přec a sice v druhém oddělení, tudíž ještě pro tentokrát jsme z tradice nevyšli.

— Naši účastníci se též v slušném počtu slavnosti 30-letého trvání Velkořádu Státu Illinois Č. S. P. S., dne 27. srpna. Kéž by členové našich spolků dovedli oceniti působení a práci řad sokolských, kde snažíme se jim vychovati zdravé členy budoucí, byla by slavnost příští daleko v směru tomto okázalejší. Jest třeba pouze trochu málo pochopení věci naší a svěřením nám svých dítek a prospěch spolků těchto byl by očitelný. Zdá se však, že Sokolství chápe se širší vrstvou lidu našeho pouze slavnostním parádováním, a který Sokol více "marčuje", více mluví a méně cvičí, ten jest ten pravý. Kéž by bylo již jednou světlo!

— Cvičební období zahájeno, dnem 1. září. Kdo ještě dítky své k zápisu neposlal, učin tak okamžitě a přičiň se u svých známých, aby učinili taktéž. Četa veteránů bude v době co nejkratší zreorganisována a budeme letos cvičiti pravidelně pod trestem. (Žádný veterán, který nebude letos pravidelně cvičiti, nemá příští rok vstup do tábora — a basta!)

Sokolky verbují již prý také četu nějakým "medvědic" čili "veteránek", jelikož se něco o tom nevpustění do tábora as doslechly, a aby nebyly nuceny zůstatí také doma, tak to s nimi začíná "trhati". Doufám, že je to "trhání" nepopustí. Na zdar!

J. Dvořák.

So. Omaha, 29. srpna.

Byla již tma v pátek večer, dne 12. srpna, když vlak vezoucí ze So. Omahy a Omahy účastníky závodů, přibyl na nádraží v Dodge. Plný jeden vůz závodnic, závodníků a soudců, jakož i jejich přátel, podával svědectví, že ani poměrně daleká cesta konaná při úpalném vedru, nedovede zmenšiti nadšení pro sokolskou věc. Do Dodge se sjížděli Sokolky a Sokolové, aby opět jednou za rok změřili vzájemně své síly a povzbudili se opět k další činnosti. Za zvuků veselého pochodu vykročili jsme k síni náležející Ochotnickému Družstvu, které Sokolci v Dodge používají ke cvičení. Zde byli jsme jak náleží uvítáni. Přítomné oslovil místopředseda T. J. S. v Dodge, bratr Karel Kovářík. Po jeho upřímnosti dýšících slovech uvítal nás starosta města Dodge, bratr F. J. Srb, jenž nabízejí nám pohostinství svého města. odevzdal zároveň klíče města bratru Oldřichu Jelenovi. Spůsobem tímto bylo nám dáno na jevo, že jsme v kruhu Sokolů a krajanů v Dodge zvláště vítáni jako sestry a bratři po celou dobu trvání závodů. V sobotu večer sehrál Dram. Odbor Těl. Jed. Sokol Fugner-Tyrš ze So. Omahy operetku "Lucifer". K představení tomuto naplnila se sála do posledního místa velice vděčným obecenstvem. Hra oplývá národními zpěvy, a není proto divu, že se líbila již z této příčiny, neboť naše milé národní písně chovají pro nás stále hřejivě

pocity. V neděli odpoledne byl odbýván výlet do parku. Zde k schromážděným promluvil starosta Západní Župy, bratr Josef Mík z Omahy. Pak byla provedena prostná cvičení, jichž se účastnili Sokolky i Sokolové. Po té nastoupily Sokolky k cvičení "Besedy". Cvičení to se všeobecně líbilo. Následkem únavy, již byli borei od závodů stížení, bylo upuštěno od cvičení na nářadí. Po vyčerpání tohoto programu oznámil bratr Mík výsledek závodů.

Milí bratři Sokola v Dodge! Vám echi věnovat tímto vzpomínku a vzdáti vám dík za vaše pravé bratrské pohostění nás všech a za vaši lásku, která zanechala v srdečích našich a myslí milou upomínku na Dodge!

Na zdar!

Anna Burešová.

Chicago, Ill., 30. srpna.

Minule jsem podotkla, že napíšu v jiném dopise o Sokolstvu — tím jsem ovšem minula o naší jednotě a našem odboru Plzeňského Sokola. V poslední schůzi, dne 12. července odbývané, jsme se opět loučily s jednou z našich horlivých pracovnic a to se sestrou Josefínou Janákovou, která zastávala místo účetnice. Sestra odjíždí s manželem a rodinou do Omahy, Neb., kde její manžel jest v redakci "Osvěty". Sestře té byl darován sokolský odznak jako za odměnu za její práci, a též co upomínka na náš sbor. Přejeme jí mnoho štěstí v jejím domově. Na místo její zvolena sestra Marie Kalíková. Schůze tato byla dosti četně navštívena, vzdor tomu, že bylo mnoho sester v našem "táboře" a pak v letní době nebyvají schůze nikdy mnoho navštěvovány. A pak sestra starostka Otilie Splavcová nebyla též přítomná, neboť její manžel celé léto churavěl, a dlí na venkově. S potěšením musím též zdělit, že jsme měly několik nových čekanek navržených, a sice: nejmladší deuru naší dlouholeté starostky, sestry Karoliny Fialové a bratra Cyrila Fialy, Mařenku, která se v Sokolovně narodila a vyrostla, tak že je rozená Sokolka. Druhou je Irena Petřítlová, deera bratra Václava Petřítla a naší bývalé (nyní zesnulé) sestry Petřítlové. Toto píšu proto, že jsou to dvě staré a známé sokolské rodiny. Též jsme získaly za sestru manželku našeho bratra dopisovatele, Jos. Dvořáka. Tak, bratři a sestry, kolik jich bude příště? O našem táboře toho již napsal br. dopisovatel dosti, proč se pouze echi zmínit některým sestrám, kterým se snad nezamlouvalo a nešly mezi nás, že mají co litovat, neboť není nic krásnějšího a zdravějšího, jako býti celé léto v té volné přírodě. Na přesrok si to ještě lépe zařídíme. Též se opět musím zmínit o naší vzdálené sestře Františce Davidové, která dlí v Novém Mexicu, o níž mně její sestra a naše Sokolka Levá dala zprávu. Sestra Davidová píše, že jí dopsal jakýsi obč. Fišer (nevím, jestli Sokol) z New Yorku, který se o ní dověděl z mých dopisů, aby směl k ní přijeti k vůli svému zdraví, což sestra slíbila i dá mu přístřeší, neboť se jí nebude tak stýskat a se báti. Dále píše, že jsou tam skoro sami Mexikáni, jen tři Američani. Jak její plavovlasá deura se vyjímá mezi mexickými dětmi, když s nimi jede do školy, jež je na 6 mil vzdálena! Též vodu sobě musí dávat přivézt, platí 25 centů za sud; potraviny jsou tam též drahé, maso 20 až 25 centů libra, brambory 5 centů libra, 1 jablko za 5 centů. Vše jest tam dováženo. Sestra prý jest tak ráda, že na ni nezapomínáme a vše se doví, neboť její sestra jí mnohé pošle ku přečtení. Kdo by z bratrů a sester aneb jednot chtěl naší nešťastné sestře, která se nesmí mezi nás vrátit k vůli její plení chorobě, něčím přispěti, udělá tím milosrdný skutek. Náš odbor před dvěma lety pořádal večírek, který vynesl hezkých pár dolarů, které jsme jí odevzdaly. Tím jí bylo na nějaký čas pomoheno. Adresa její: Mrs. Fanny David, San Juan, New Mexico, care of the Post Master. — Na zdar!

Marie Fialová.

SOKOL AMERICKÝ

Hawthorne, Ill., 1. září.

Také Sokol Hawthorne přichází s troškou do mlýna. — Asi před 2 měsíci byla naše jednota uvedena do svazku N. J. S. br. Rosůlkem, starostou Sokola Tábor z Chicaga. Slavnosti uváděcí účastnilo se 13 Sokolů téže jednoty a i náš místní bratrský Polský Sokol Adam Osinského No. 1go a 2go se svými Sokolkami — všichni v krojích. Slavnostní řeči

nemusi býti žádným výtečníkem — ale očekáváme od něj, aby pravidelně cvičil jak Sokoly a Sokolky, ale i také tu naši drobtinu, která se již pravidelného cvičitele dočkati nemůže. Jest velká nouze získati takovou sílu — ale pokusíme se o to. — V poslední naší schůzi se přihlásilo několik mladších Sokolů, že chtějí zařídití trubačskou a bubenickou četou — vyhověli jsme žádosti jejich, neboť někteří členové

Vítězné družstvo ve III. oddělení. (Župa Východní.) (Pavlíkovo vzorné družstvo) Kříž, Pavlík, Krejčí, Hala, Vojtíšek, Vaně, Novák.

Sokolky T. J. S. Tyrš Cedar Rapids o sletu Župy Střední.

proslovili: bratři Rosůlek, Procházka, Soukup a sestra Sokolka Váňová. — Činnost v Sokolovně naší po dobu 3 teplých měsíců byla skoro úplně zastavena, co se těloeviku týče; takto bez výletu, který za příčinou deště přeměnil se v taneční zábavu, jsme se také neobešli. Též i naše Sokolky měly svoji zábavu četně navštívenou; Nyní však se chceme pustiti pilně do práce výchovné a tak docíliti činnost všestrannou. Hlavní starostí naší jest nyní získati cvičitele těloeviku —

Sokola Chicago se uvolili je zdarma cvičiti. Jen at' jsou hoši činní — lepší nějaká činnost, nežli žádná.

Jako každá jiná jednota, též i my chtěli si poříditi prapor v tomto podzimku, ale dozvěděvše se pod pokličkou, že nás naše Sokolky chtějí překvapit z jara darem pěkného praporu, ihned jsme od dalšího jednání stran toho upustili, milejší nám bude ovšem dárek od sester Sokolek. — Nyní jen toho cvičitele a činnost začne. Na zdar! Ondřej Kubricht.

Závody Župy Východní, N. J. S., v Long Island City

ve dnech 22. a 23. července 1911.

TŘÍDA PRVÁ:

Jména jednot a borců	Cvičení s tyčemi		Hrazda		Bradla		Kůň na šir		Kůň na děl		Skok daleký		Skok vysoký		Skok o tyči		Vrhání kouli		Úhrnem jednotlivci	Úhrnem družstva
	Bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Součet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Součet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Součet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Součet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva		
T. J. S. Blesk, Baltimore																				
Václav Primus	19.2		24.7		26.6		25.		27.		10.4		7.2		10.2		4.4		154.7	
Anton Primus	19.4		26.3		24.4		21.2		25.		9.7		9.6		12.		6.2		154.5	
Jos. Gašper	19.7		21.6		26.8		23.8		25.4		12.5		12.6		10.2		4.3		156.9	
Aug. Novák	20.		27.2		28.2		27.6		29.6		14.9		13.2		13.8		6.		180.5	
Jos. Pokorný	19.5		25.7		26.9		25.1		27.6		11.3		11.4		11.4		3.9		162.8	
Ed. Novák	19.5		26.2	151.7	25.2	158.1	22.2	144.9	25.8	160.4	16.	74.8	12.	66.	11.4	69.	8.5	34.	166.8	984.9
Na soulad	8.7	126.2																		
Těl. Jed. Sokol New York																				
Jos. Gregor	19.1		26.9		28.4		28.		27.		10.7		11.4		8.4		4.5		164.4	
Václav Haisler	19.2		26.9		29.6		29.5		29.2		9.1		11.4		3.		3.7		161.6	
Martin Klein	18.6		23.1		20.1		20.		28.		8.9		9.6		6.6		9.2		144.1	
Jos. Veverka	18.8		17.7		23.5		23.2		27.8		8.5		10.2		10.8		2.		142.5	
Jos. Kadlec	18.5		23.1		23.8		20.7		25.6		8.3		11.4		8.4		6.		145.8	
Fr. Kiovský	18.9		23.2	140.9	27.5	152.9	25.3	146.7	28.4	166.	9.7	55.2	11.4	65.4	10.2	47.4	7.6	33.	162.2	928.6
Na soulad	8.	121.1																		

TŘÍDA DRUHÁ:

Č. S. Sokol Bayone																				
Emil Gottko	18.2		21.6		21.6		19.		23.8		8.9		10.2		9.6		6.8		139.7	
Steve Taratko	17.		18.9		16.8		14.		23.		4.		7.2		2.4		1.6		104.9	
Těl. Jed. Sokol Fugner																				
Jindřich Vozáb	18.6		20.6		26.3		21.		19.6		12.		12.		12.		8.1		150.2	
Karel Polák	18.		18.4		24.5		20.7		26.6		12.5		12.6		14.4		6.5		154.2	
T. J. S. Blesk, Baltimore																				
Victor Probst	17.2		18.6		20.7		22.		22.8		7.2		12.		3.		3.9		127.4	
Těl. Jed. Sokol Newark																				
Josef Peřina	16.2		21.1		24.9		22.5		25.8		13.6		12.6		9.6		7.4		153.7	
Těl. Jed. Sokol New York																				
Josef Němeček	18.3		23.2		27.2		26.7		28.2		10.8		11.4		9.6		3.9		159.3	
Josef Kokeš	15.4		22.6		26.6		21.2		25.6		8.4		10.8		10.8		4.8		146.2	
Josef Juna	16.8		17.5		19.5		21.8		27.		11.5		12.		10.8		5.5		142.4	
Robert Bílek	18.1		23.6		25.5		26.1		27.7		6.7		9.		6.6		7.1		150.4	

TŘÍDA TŘETÍ:

Těl. Jed. Sokol New York

[illegible]

Těl. Jed. Sokol New York

[illegible]

T. J. S. Blesk, Baltimore

[illegible]

Těl. Jed. Sokol Fuegner

[illegible]

Těl. Jed. Sokol Newark

[illegible]

Jména jednot a boreů	Cvičení s tyčemi		Hrazda		Bradla		Kůň na šíř		Kůň na děl		Skok daleký		Skok vysoký		Skok o tyči		Vrhání kouli		Úhrnem jednotlivci	Úhrnem družstva
	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva		
Č. S. Sokol Bayone																				
Ondřej Virostka	17.4		14.8		16.1		15.5		23.4		7.2		6.6		4.2		9.4		114.6	
Fr. Blabolil	15.7		13.		14.		11.5		17.8		3.8						4.6		80.4	
Těl. Jed. Sokol Svornost																				
Jos. Kolman	17.5		19.9		22.3		20.5		25.		6.		6.6		4.8		7.6		130.2	
Ferd. Benishek	17.7		20.6		22.3		21.9		28.2		11.5		10.2				9.6		142.	
Jos. Kruta	17.4		16.3		18.6		19.8		21.3		6.9		7.8		6.6		4.1		118.8	

TŘÍDA ČTVRTÁ: (Družstvo starších).

Těl. Jed. Sokol New York																				
Anton Jahoda	15.8		27.8		28.8		26.		28.2		6.4		5.4				13.6		152.	
Tomáš Štefek	17.6		20.7		23.5		14.5		19.8		2.3		0.6				4.9		103.9	
K. Vejnoska	16.3		25.		26.9		23.7		26.6		3.1		3.6				10.4		135.6	
T. J. S. Blesk, Baltimore																				
Frant. Kadaň	18.5		26.2		26.6		24.2		27.		11.7		9.6				16.7		160.5	

ZÁVODY ŽUPY VÝCHODNÍ N. J. S.,
odbyvané ve dnech 22. a 23. července 1911 v Long Island City, N. Y.

ODDĚLENÍ I.

1. S. J. Blesk, Baltimore, Md. 984.9 bodů
2. T. J. S. New York, N. Y. 928.6 "

Hlavní přeborníci:

1. Novák Aug., Baltimore. 180.5 bodů
2. Novák Ed., Baltimore. 166.8 "
3. Gregor Jos., N. Y. 164.4 "

Cvičení prostná.

Kůň na děl.

1. Novák Aug. 2. Gašper Jos. 3. Pokorný Jos. 3. Novák Ed.	1. Novák Aug. 2. Hajšler Vác. 3. Kioviský Frt.

Skok daleký.

Hrazda.

1. Novák Aug. 2. Gregor Jos. 3. Hajšler Vác. 3. Primus Ant.	1. Novák Aug. 2. Novák Aug. 3. Gašper Jos.

Skok vysoký:

Bradla:

Skok o tyči:

1. Hajšler Vác. 2. Gregor Jos. 3. Novák Aug.	1. Novák Aug. 2. Primus Ant. 3. Pokorný Jos. 3. Novák Ed.

Kůň na šíř.

Vrh kouli.

1. Hajšler Vác. 2. Gregor Jos. 3. Novák Aug.	1. Klein Mart. 2. Novák Ed. 3. Kioviský Frt.

ODDĚLENÍ II. — JEDNOTLIVCI.

Hlavní přeborníci:

1. Němeček Jos., N. Y. 159.3 bodů
2. Polák Kar., L. I. 154.2 "
3. Peřina Jos., Newark. 153.7 "
4. Bílek Rob., N. Y. 150.4 "

Cvičení prostná:

Skok daleký:

1. Vozáb Jind. 2. Němeček Jos. 3. Kokeš Jos.	1. Peřina Jos. 2. Polák Kar. 3. Vozáb Jind.

Hrazda:

Skok vysoký:

1. Bílek Rob. 2. Němeček Jos. 3. Kokeš Jos.	1. Polák Karel 2. Peřina Jos. 3. Vozáb Jind.

Bradla:

1. Němeček Jos. 2. Kokeš Jos. 3. Vozáb Jind.	2. Juna Jos. 3. Němeček Jos.

Skok o tyči:

Kůň na šíř:

1. Němeček Jos. 2. Bílek Rob. 3. Peřina Jos.	1. Polák Jind. 2. Vozáb Jind. 3. Kokeš Jos.

Kůň na děl:

1. Němeček Jos. 2. Bílek Rob. 3. Juna Jos.	1. Vozáb Jind. 2. Peřina Jos. 3. Bílek Rob.

ODDĚLENÍ III.

Vítězná družstva.

1. T. J. S. New York, I. četa.....	872.4 bodů
2. T. J. S. New York, II. četa.....	775.8 "
3. T. J. S. Newark, N. J.....	757.1 "
4. S. J. Blesk, Baltimore, Md.....	717.6 "
5. T. J. S. Fugner, L. I. City.....	693.3 "

Hlavní přeborníci:

1. Duda Jos., Newark.....	163.1 bodů
2. Kříž Frt., N. Y.	157.2 "
3. Novák Rud., N. Y.	151.7 "
4. Beníšek Ferd., Svornost ..	142. "
5. Krejčí Vác., N. Y.	141.2 "
6. Šultz Ed., N. Y.	138.7 "

Cvičení prostná:

- Novák Rud.
- Hauner Frt.
- Krejčí Vác.

Kůň na dél:

- Beníšek Ferd.
- Duda Jos.
- Velebil Jind.

Skok daleký.

- Wojtišek Ferd.
- Wokál Louis
- Beníšek Ferd.

Skok vysoký:

- Duda Jos.
- Kříž Frt.
- Wokál Louis
- Šultz Ed.

Skok o tyči:

- Duda Jos.
- Kříž Frt.
- Urban Ant.

Vrh koulí.

- Velebil Jind.
- Beníšek Ferd.
- Virostka Ond.

Bradla:

- Kříž Frt.
- Novák Rud.
- Krejčí Vác.

Kůň na šíř:

- Novák Rud.
- Duda Jos.
- Kříž Frt.
- Urban Ant.

ODDĚLENÍ IV. — VETERÁNI, JEDNOTLIVCI.

1. Kadaň Fr., Baltimore, Md.....	160.5 bodů
2. Jahoda Ant., N. Y.	152.2 "
3. Vejnaska Květ., N. Y.	135.6 "
4. Štefek Tom., N. Y.	103.9 "

Cvičení prostná:

- Kadaň Frt.
- Štefek Tom.
- Vejnoska Květ.

Kůň na dél:

- Jahoda Ant.
- Kadaň Frt.
- Vejnoska Květ.

Hrazda:

- Jahoda Ant.
- Kadaň Frt.
- Vejnoska Květ.

Skok daleký.

- Kadaň Frt.
- Jahoda Ant.
- Vejnoska Květ.

Bradla:

- Jahoda Ant.
- Vejnoska Květ.
- Kadaň Frt.

Skok vysoký:

- Kadaň Frt.
- Jahoda Ant.
- Vejnoska Květ.

Kůň na šíř:

- Jahoda Ant.
- Kadaň Frt.
- Vejnoska Květ.

Vrh koulí.

- Kadaň Frt.
- Jahoda Ant.
- Vejnoska Květ.

Běh 100 yardů odbýván nebyl vůbec.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC SRPEN 1911.

Příjem:

1. Za těl. knihu, Kar. Dvořák, Okl.....	\$.26
2. T. J. S. Chicago, Chicago, Ill., za II. ¼letí 1911.....	108.00
11. T. J. S. Oakland, Okl., za IV. ¼letí 1910, I. a II. ¼letí 1911.....	15.00
T. J. S. Ravenna, Neb., za II. ¼letí 1911.....	10.20
12. Č. A. Sokol, Chicago, Ill., za II. ¼letí 1911.....	31.50
T. J. S. San Francisco, Cal., za I. a II. ¼letí 1911.....	54.90
18. T. J. S. Oklahoma City, Okla., za II. ¼letí 1911.....	6.90
23. T. J. S. Schuyler, Neb., za II. ¼letí 1911.....	18.50
Předpl. na S. A., br. Košar, N. Y.....	.75
T. J. S. Tábor, Chicago, Ill., za I. ¼letí 1911.....	6260
25. Č. A. Sokol, Manitowoc, Wis., za II. ¼letí 1911.....	11.40
Předpl. na S. A., Fr. Plodr, Kladno, Čechy.....	2.00
26. Za sok. zpěvník od J. Unibek, Tex.....	.20
Za knihu 50 let Čes. Tisku v Am., J. Chmelař.....	1.60
31. T. J. S. Toledo, O., za II. ¼letí 1911.....	4.40
Sb. Sokolek Plattsmouth, Neb., za I., II. a III. ¼letí 1911.....	1.95
T. J. S. St. Louis, Mo., za II. ¼letí 1911.....	64.00
	\$ 394.16

Hotovost z minulého měsíce..... 3984.54

Úhrnem.....\$4378.70

Vydání:

10. Za 88 knih Padesát let Čes. tisku v Americe, Brodský & Sovák, N. Y.....	\$ 132.00
Za fotografie pro S. A. br. F. J. Malý, Chicago	1.60
Za 6200 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro července t. r., N. T., Chicago.....	268.30
Za štočky pro S. A., The Franklin Co., Chicago	3.58
Za 19 věnců pro závody Žup Vých. a Střední, p. A. Ryšánek, N. Y.....	20.90
Za štočky pro S. A., Commercial Art, C. R., Ia.	54.85
Za cest. a výlohy co zástupce vysl. V. V. do Bayone, N. J., br. J. Kadlec.....	2.00
Za cest. do schůzí V. V. za tři roky do 30. července 1911, M. Grabenstein.....	4.60
Za pošt. a registr. dopisy taj. V. V. za II. ¼letí t. r., M. Grabenstein.....	1.20
Za teleg. ku závodům v Cedar Rapids a ku slavnosti Havlíčkově v Chicagu, K. E. Hrbek.....	4.08
Za pečet' na diplomy a expres. zaslání cen do Chicaga, jednatel V. V.....	2.00
Za dopravu cen, jízdné a náhrada za rozličné práce při záv. Župy Vých., jed. V. V.....	3.65
19. Za express a rozličné potřeby, zaslání cen do Cedar Rapids, Chicago, Iowa a St. Paul..	2.90
Pořadateli Sok. Amer. za měsíc srpen, Dr. J. Rudiš Jičínský.....	35.00
Pořadateli Sok. Amer. za měsíc srpen, br. Jos. Čermák	25.00
	\$ 561.66

Příjem\$4378.70

Vydání 561.66

Hotovost\$3817.04

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.....\$1750.09

Fond pro příští běh evičitelský..... 54.85

Fond základní N. J. S..... 300.00

Záloha na náradí u Žup a jednot..... 299.74

Půjčky u župních výborů..... 247.50

Na Union Savings Banku.....\$1000.00

Na Emigrant Industrial Savings Banku..... 2000.00

Hotovost v pokladně N. J. S..... 817.04

\$3817.04

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

Následující jednoty nezaslaly zprávy za tento rok:

Westfield, Mass.; Nová Vlast, Cleveland; Karel Jonáš, Abie, Neb.; Karel Jonáš, Wilson, Kans.; Shiner, Tex.; Sbor Sokolek, Wilber, Neb.

Veškeré tyto jednoty, když nezašlou jich čtvrtletní zprávy do 20. září t. r., budou vyloučeny ze svazu N. J. S.

Jak jest viděti, jednoty jen málo platí své příspěvky, a pochybuji, která jednota nebude mít zaplacené příspěvky, že z oné budou vybírání členové do závodního družstva ku šestému všesokolskému sletu v Praze.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁZNAM

ze společné schůze V. V. N. J. S. a Ú. V. D. A. S., pořádané dne 21. srpna 1911, v Sokolovně T. J. S. New York.

Předseda br. J. Kadlec. Zápis vede F. Hrbek.

Tajemník Župy D. A. S. oznamuje: Jednoty Župy Fugner-Tyršovy nabídku N. J. S. zamítly, a v Župě D. A. S. 2 sbory nabídku přijaly, 5 sborů schválilo některé odstavce, 8 sborů nabídku zamítlo a 5 sborů zdrželo se hlasování. Proto v uvážení tohoto nepříznivého přijetí, župní výbor D. A. S. navrhuje, aby N. J. S. zpracovala nový nástin pravidel pro sjednocení Sokolstva amerického, a sice na základě opraveného znění Ústavy, jež byla minulý rok v poradním výboru přijata.

Br. Grabenstein míní, že jednoty obou Žup měly opravití znění nabídky ve smysl pro ně přijatelný.

K tomu vysvětluje br. Koňas, že N. J. S. ve své nabídce nedbala v nejmenším zásad v původní Ústavě vyslovených, a z většího dílu ve všech sokolských sdruženích uznaných a přijatých. N. J. S. sestavila svou nabídku na zásadě zcela nové. U vědomí svého prvenství a početné převahy, předpokládá možnost sjednocení amerického Sokolstva pod svým svrchovaným vedením. Tato zásada nedojde nikdy uznání ostatních sdružení. Až se uznává síla a vysoký vývin N. J. S., není v této okolnosti dostatečného důvodu pro útvar centralistický příští širší Obce Sokolské. Proto byla nabídka na této zásadě sestavená zamítnuta.

Br. Stuchlík uvádí, že sjednocení Sokolstva možné jest jen ve formě sdružení federálního, a takovému tvaru organizace nevyhoví stanovy neb zřízení žádného ze zúčastněných sdružení, byt' bychom je sebevýhodněji opravili. Ústavu z minulého roku přijala většina jednot, avšak s ohledem na řadu vážných námitek, jež se proti některým článkům zvedly, necht' se opraví znění článků těchto dle přání nespokojených jednot.

Pak promluvil ještě několik bratrů. Hlavně pojednáno o překážkách, s nimiž spojovací snahy se potkávají, a uváženy znovu některé chyby v prvotních pokusech v tomto směru.

Jelikož pak dle soukromých zpráv zaslaných z Chicagu br. Stuchlíkovi, pořádají tamní bratři poradní schůzi počátkem září, za cílem vzájemné dohody, usneseno dle návrhu br. Černého, by další práce a úvahy odloženy byly na dobu pozdější.

Potom schůze v dobré náladě účastněných ukončena.

F. Hrbek.

ŽUPA SEVERO-VÝCHODNÍ.

Cleveland, O., 26. srpna.

Schůzi zahájil starosta Jos. Frčka.

Do schůze se nedostavili následující bratři: Ant. Pan-ka, Ant. Kolářský, Karel Turek a Ant. Čermák.

Protokol z minulé schůze přijat s opravou, aby \$36 ve výdeji z poslední schůze byly hrazeny z výtěžku z minulého roku a sice z veřejného vystoupení, které pořádaly

místní jednoty, aby nebylo nedorozumu, že výdej onen platí Župa.

Dopis Těl. Jed. Sokol Říp čten a přijat.

T. J. Sokol St. Joseph žádá o příspěvek, má se odepsat, že župní výbor není splnomocněn milodary z pokladny povolovat, pokladna jest tak jako tak vyčerpána.

Br. Přeck podává zprávu o výletu Sokola Lorain a sice, že se účastnilo as 16 členů, kteří cvičili a úspěch že byl morální a uspokojující vůbec.

Br. Navrátil byl přítomen ve schůzi a děkuje jednotám místním za účast o výletu do Lorain. Dává na jevo, že úspěch byl všestranný.

Br. Frčka podává zprávu o výletu do Kingsville, Canada, který se má pořádat 3. září po lodi Forest City. Zároveň si stěžuje, že bylo řečeno u Jed. Sokola Čech, že onen výlet sám pořádá. Usneseno dopsat Sokolu Čech, že výlet usnesl se pořádat celý župní výbor, nikoliv jednotlivce, Sokol Jos. Frčka, a že si přejeme, aby i nadále v župním výboru setrval.

Br. Navrátil podává zprávu o T. J. S. v Toledo a sice, že bratři tamnější si přejí červený kroj a co se týče bradel, budou vráceny župnímu výboru. Jelikož bradla dosud zde nejsou, má se dopsat do Toleda, aby bratři tak učinili a slib splnili.

Účet br. navrátila za cestu do Toledo, \$2.65, poukázán k vyplacení.

Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Jarky Košaře: "Sebrané písně Sokola" vyšly nákladem Vzděl. Odboru Župy Fugner-Tyršovy v Chicagu, Ill. Tiskla Národní Tiskárna tamtéž. Jako Košařovy "Na cizí půdě", tak i tyto verše jsou naprosto tendenčně zbarveny i věříme, že kdyby byl spisovatel (básník říci nelze, protože těm veršům po čertech hodně chybí na ladu i skladu), byl zůstal s námi své doby u "modrých", mohl by zrovna tak tendenčně napsati nějaký ten "Nový mlýn" proti "červeným" a podobně. Máme celé haldy podobných básní příležitostních a jiných "svazových" atd. od našich písmáků, však nepopřáli jsme jim místa v listě (a což teprve, abychom vydali ve zvláštní knižce nákladem našeho V. V.), protože přímo řečeno, nevěříme, že takovým a podobným psaním společnému postupu všech nás získati lze důvěry. Mluvíme upřímně, jako věříme, že nejsou jen všude a samé chyby u těch "modrých", u té naší mládeže, našich Sokolek a našeho dorostu, ale mohli bychom vytknouti tak lecos anglicky hovořící drobotině s "červenou" košílkou, jako té naší, at' již jest na závodisti N. J. S. aneb někde ve stínu Plzeňského pivovaru v Chicagu. Rozumějme si dobře! Máme bratra Košaře osobně rádi, víme, že tu i onde byl notně sklamán, zejména i jako my, když se to naše "svazování" vleče nyní již až do omrzení, ale pochybujeme, že by toho omrzení mohlo býti méně tam, kde vždy na podávanou pravici bratrskou dostaneme jednoduše "jednu do obličeje", a když ne vy, tož vaše věci! To nejsou žádné vějičky, ani žádné planné přísahy, ani tendenčně zbarvený a nepodařený veršík aneb tak zvaná satira, ale tot' holá skutečnost, již třeba rozuměti a nikoliv zakrývatí všelikým pláštíkem červeno-bílého fáboru a tak zvanými ideály, jichž, žel, tak po skrovnu ve všech třech táborech sokolských v Americe. Jen píše takové básně a podobné veršíky, co zatím "černý červík" vám to dasavaďní ovoce vzájemného porozumění, odpuštění a snah spojovacích rozhodá na dobro! A až se tak stane, řekněte jednoduše, bijíce se v prsa svá, že vy nic, to tam ten druhý s tou modrou kajdou na těle. Kdo chce z našich poznati tento nový způsob "smiřovaček" sokolských, jen at' si knížku objedná a přečte důkladně.

LISTÁRNA REDAKCE.

Václav Melša, C. R.: Přepočítali jsme body Tvé z posledních závodů Župy Střední, jakž vykazují tabulky v minulém čísle uveřejněné a shledali jsme, že má úhrnný počet bodů, tedy součet být 198.6 a nikoliv 189.6. Stalo se bez pochyby vinou sazeče. My sami rozhodně nezavinili, za to majíce, že čte se dle rukopisu. Také přehlednou zprávu o výsledcích jsme nedostali zpět, jakž bylo povinností podat.—

T., Denver: List jsme obdrželi. Promiň, pakli jsme druhé odložili. Chceme vyčkat, jak bude ve evičině a jak dále se bude pokračovat.

Klein: O závodech Župy východní psal br. Knedlhans a v tomto čísle dokončujeme. Neradi bychom měli v jednom a v témž čísle posudky dva a to ještě hodně se různící. Mimo to sotva prospělo by se věci.

Ptáčník: Totéž platí i Tobě, bratře, jenž musíš vyčkat vždy s posudkem, až ten či onen článek jest dokončen. Mimo to si přečti stanoviny N. J. S. na stránce 18. na hoře a budeš pak rád, že Ti celý ten obsáhlý dopis vracím. Pro list se nehodí. Ostatně celá četa přece závodila s družstvem D. A. S. u Vás nedávno.

R. S. F.: Bude uveřejněno příště. Nával látky značný.

Vil. Ulmanová: To, co kdo někde řekl a co ona povídala aneb kdo včera slyšel trávu růst, aby dnes viděl mořského hada, u nás do schůzí rozhodně nepatří, protože Sokol aneb Sokolka vždy přímo si říci mají a přímo jednati musí. Pouhé klepy nestačí.

Karel B.: Slovácko nazýváme území v jiho-východní Moravě, obývané Slováky.

Starý: V středověku umělá cvičení tělesná téměř jen šlechtou byla pěstována, za účely bojovnými. Sedání a umělému jezdeckému na koni učili se v Evropě od španělských Arabů. Čeští rytíři vynikali v ohledu tom nad jiné. Chud'as, ten však jen robotil.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 112 Coligni av., New Rochelle, N. Y.; J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůnek; výbor finanční: št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesar, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

Župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvestr Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze obývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zaslány bud' teč na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 78 E. 28th St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J. 1. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Boh. Vavřina, 230—16th ave., cor. 14th St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Ferd. Dobisch, 2725 E. Indiana av.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinc. Březina, 38 Cross St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Vác. Šoustek, Pennington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

NOVÍ, Odstouplí, Vyloučení a Zemřelí členové

Žádáme br. tajemníky, by při oznamování odstouplých nebo vyloučených členů udávali též jejich adresy. Stává se, že člen patřící k jednotě bydlí v jiném městě, někdy i v jiném státu, a tu bývá velmi obtížno jej vynajiti a ze seznamu vyškrtnouti.

— Od Sok. Jed. Blesk v Baltimore odstoupil Fr. Hejduk a oznámil, že přistoupí k T. J. S. Tábor v Chicagu.

— Do T. J. S. Omaha přijati byli: V. Navrátil a J. F. Práchemský.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb., přijati byli: Jan Křížek a Miloš Vonásek. Zemřel Karel Krčál. Odstoupil Jos. Kaizer a Jos. Benak. Pro neplacení vyloučení byli: Vác. Kotlík, Fr. Dvořák a Vác. Vodehnal.

— Z T. J. S. Praha, Prague, Okla., odstoupil Frank Bárta. Pro neplacení vyloučení byli: Josef Vlasák, Václav Pospíšil, Karel Eret.

— Do T. J. S. Oklahoma City přijati byli: Josef Jiřík, Josef Falta, Frant. Podvoleccký, Adam Zbigniewicz. Odstoupil Fr. Rendl, Fr. Kobeda, Fr. Kubíček, Fr. Polach. (Došlo pozdě pro minulé číslo.)

— Z T. J. Ríp v Allegheny City, Pa., vyloučení byli pro neplacení: Josef Vlk a Anton Macháček.

— Z T. J. S. San Francisco, Cal., odstoupili neb vyloučení byli: Bed. Hejduk, J. Vintera, Filip Jakubů. (V adresáři máme pouze Tom. Jakubů.)

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., uveden byl Vlad. Novotný.

— Do T. J. S. Edwardsville, Ill., přijati byli: Will. Bach, Jos. Vella.

— Do T. J. S. Iowa City přijati byli: Anton Veselý, Robert Javorský, Fr. Pálik, Edward Sulek, Fr. Zmunt, C. J. Karel, Ada Žara, Marie Šelbický, Marie Zíka.

— Z T. J. S. Tyrš, Newburg, O., vystoupil Alois Prášek, zemřel Frant. Kvaček.

— Do Sok. Cleveland přijati byli: Jos. Hejduk, Vác. Hejduk, Vác. Solle, Fr. Mottl, Ant. Soukup. Odstoupili Josef Starý, Victor Ondráček, Jan Hepl.

— Do Plzenského Sokola přijat byl Václav Matoušek. Vyloučený Geo. Herda se vyrovnal. Vyloučen Adam J. Hoppe.

— Z T. J. S. Praha v Chicagu odstoupil Frank Hradecký. Vyloučen pro neplacení Frank Bernásek.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St. T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník Wm. Kour, Union Av. cor. Columbia St., Wood Ridge, N. J. Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděle o 1/3. odpol.; taj. Ant. Smietansk, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Josef Frčka, 5638 Broadway S. E.; náměstek Karel Turek, 2843 E. 111th St., S. E.; jednatel Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E.; pokladník Jan Pavelka; náčelník Ant. Panka, 2675 E. 96th St., S. E.; 1. podnáč. Ant. Čermák, 2. podnáč. J. Vozka (z Detroit); další členové výboru: Vác. Hořice, Rud. Sýkora, Vác. Levý, Vác. Přech, A. Kolářský a Jan Pohanka.— Schůze konány jsou každou 4. sobotu v 8 hod. večer v síni Sokola Čech. Všechny dopisy bud' teč zaslány na jednatele.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. středu v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Alois Havelka, 2518 E. 93. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark av.; jednatel J. Pokorný, 4507 Clark Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasík, 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 147 Williams.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabec St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. J. Dvořák, R. R. 2, Box 34½.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Bank., pokl. Jos. Woitišek; náčelník Rudolf Stýblo, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill., 1. podnáčel. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 2. podnáčel. Fr. Jirásek, tamtéž. Další výbor: R. Novák, Jos. Halq, Ferda Engelthaler, H. O. Hašek a Fr. Dostal. — Schůze 3. pátek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2834 W. 21st St. Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335-2341 So. Kedzie ave.; taj. Josef Plaček, 2333 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436-40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300-1302 S. 41st av.; taj. Otto Wilt, 1303 So. 41. Court.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj.: O. Ratchovský, 4714 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každé 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515-517 DeKoven St.; taj. Alois Kára, 610 Bunker St.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. A. Lisý, 4911 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Tajemník Vác. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill., schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měs. Taj. Fr. Šindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Taj. Ant. Kopic, 5026 W. 29 St., Cicero, Ill.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 746 Logan St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 916 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764-15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen ave.; jednatel F. Václ. 2416 S. 11th St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 1502 K. St. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. J. M. Kadlec, 302 Bloomington St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: starosta J. J. Mík; jednatel Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jos. Vonásek; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb. Další výbory: Karel Spálek, Fr. Křeček, Fr. Říha, Vojt. Košťál, Fr. Benák, Emilie Jelenova, Tl. Kmentova, Mamie Kmentova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova. — Schůze každé 2. pondělí v měsíci večer v Sokolovně T. J. S. Omaha.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. F. Johannes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Smrž.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Spálek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Chas. Hulla, P. O. B. 35.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fügner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. neděli ve 2 hod. odp.; taj. Vác. Opočenský, 367 So. 21. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Z.C.B.J.; taj. Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděli; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. středu. Taj. Vlasta Souček, 1457 So. 14. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Fr. Kostka.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Ord, Neb. Tajemník Ant. Bartuněk.

T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb. Taj. Václav Elznice.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma Kovář.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb., taj. Fr. Skočdopole.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Župa Jižní. Sídlo v Ennis, Texas.

Ústřední výbor: starosta Fr. Toupal, náměstek Fr. Trojáček, jednatel Karel Moučka, R. 3; poklad. L. O. Hošek, náčelník Ant. Brožek, 1. podnáčel. Fr. Vřla, 2. podnáčel. Jar. Houdek. Další členové výboru: Fr. F. Toupal, Joe Toupal, Alois Šediví, Joe Skroch. Schůze každou první neděli v měsíci. Veškeré dopisy bud' teč zasílány na jednatele.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. E. Doleček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Dominik Tuma, 433 W. Frisco St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. Joe Chmelář, R. 3, box 3, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek, R. 4 — box 24.

T. J. S. Taylor, Tex., tajemník J. H. Strnad, 321 Mons.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Tajemník Jos. Zázvorka.

T. J. S. Galveston, Tex., taj. J. J. Oveský, c. o. Hotel Texas.

T. J. S. Shiner, Tex., taj. Fr. Pavliš box 74.

T. J. S. Granger, Tex. Tajemník B. Hatka, box 323.

T. J. S. Oenaville, Tex., taj. J. R. Bartek, R. 3, box 52.

T. J. S. Waller, Tex.; taj. K. A. Kulhánek.

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Starosta J. J. Justice, 1989 Geary St.; jednatel Fr. Rýznar, 3823 Army St.; pokl. B. Kantner, 4206 — 24th St.; náčelník L. Jirsák, 460 Herman St.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. C. Kokeš, 1659 Bush St.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. Ant. Liška, Scio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Marie Křeček, 383 Arkansas St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. Vác. Machek, 2239 Peralta St.

T. J. S. Portland, Oregon; jednatel Čeněk Krémář, 95 N. 17. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.); schůze každou 1. středu v měsíci u pokl. br. J. J. Zák, 209½ E. 5th St. Veškeré dopisy zasílají na J. J. Zák, 209½ E. 5th St.

NOVÉ KNIHY.

Na skladě u Výkonného Výboru Nár. Jednoty Sokolské:

1. Památník Nár. Jed. Sok....	\$1.25
3. Kožíšek Fr. Cvičební večery na koni na šíř.....	.14
4. Jindř. Fugner: Životopis....	.17
5. Vaníček Karel: Sokolstvo, jeho směr a cíl. — Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné	.04
7. Hanušová Kl. Duchácká: Hry mládeže	.47
8. Pexa Václav: Cvičební večery na hrazdě	.22
9. Kožíšek Fr.: 100 příkladů cvičení prostných	.20
11. Mendík Jan: Povely ku podrobnému procvičení poř. cvičení	.10
12. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči Dra. Mir. Tyrše. — Povšechné úvahy o věci Sokolské, I. 1.....	.25
13. Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2.	.25
14. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s náradím....	.18
15. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s náradím....	.25
16. Hanušová Kl.: Dětský tělocvik	.22
18. Pexa Václ. Cvičební večery na bradlech	.20
19. Klenka Jos.: Cvičební večery na kruzích	.14